

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

55. évfolyam

2012. január 11.

Közleményszám	Tartalom	Oldal
	I <i>Állásfoglalások, ajánlások és vélemények</i>	
	ÁLLÁSFOGLALÁSOK	
	Régiók Bizottsága	
	92. plenáris ülés, 2011. október 11. és 12.	
2012/C 9/01	A Régiók Bizottsága állásfoglalása – Úton Durban felé: az ENSZ 17. éghajlat-változási konferenciájának előkészítése	1
	VÉLEMÉNYEK	
	Régiók Bizottsága	
	92. plenáris ülés, 2011. október 11. és 12.	
2012/C 9/02	A Régiók Bizottsága véleménye – Egy európai szociális lakhatási menetrend felé	4
2012/C 9/03	A Régiók Bizottsága véleménye – Területi együttműködés a földközi-tengeri térségben az adriai- és a jón-tengeri makrorégióon keresztül	8
2012/C 9/04	A Régiók Bizottsága véleménye – Intelligens szabályozás	14
2012/C 9/05	A Régiók Bizottsága véleménye – Az európai kisvállalkozói intézkedéscsomag felülvizsgálata	18

HU

 Ár:
4 EUR

(folytatás a túloldalon)

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2012/C 9/06	A Régiók Bizottsága véleménye – A gazdasági és társadalmi növekedésbeli különbségek csökkentésére irányuló nemzeti és európai intézkedések egymást kiegészítő jellege	23
2012/C 9/07	A Régiók Bizottsága véleménye – Integrált iparpolitika a globalizáció korában: a versenyképesség és fenntarthatóság középpontba állítása	29
2012/C 9/08	A Régiók Bizottsága véleménye – Erőforrás-hatékony Európa – az Európa 2020 stratégia keretébe illeszkedő kiemelt kezdeményezés	37
2012/C 9/09	A Régiók Bizottsága felülvizsgált véleménye – Az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokra vonatkozó uniós állami támogatási szabályok reformja	45
2012/C 9/10	A Régiók Bizottsága véleménye – A helyi és regionális önkormányzatok szerepe az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek teljesítésében	53
2012/C 9/11	A Régiók Bizottsága véleménye – Az Alapjogi Charta hatékony végrehajtására irányuló stratégia	61
2012/C 9/12	A Régiók Bizottsága véleménye – A 2011–2015 közötti időszakra szóló európai elektronikus kormányzati cselekvési terv	65
2012/C 9/13	A Régiók Bizottsága véleménye – Az Európai Unióban működő területi önkormányzatok tisztviselőinek és alkalmazottainak európai és nemzetközi mobilitása	71
2012/C 9/14	A Régiók Bizottsága véleménye – A sport európai dimenziójának fejlesztése	74

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

92. PLENÁRIS ÜLÉS, 2011. OKTÓBER 11. ÉS 12.

A Régiók Bizottsága állásfoglalása – Úton Durban felé: az ENSZ 17. éghajlat-változási konferenciájának előkészítése

(2012/C 9/01)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Az éghajlatváltozás még mindig tart – a szubnacionális kormányzatok megerősítik elkötelezettségüket

1. emlékeztet arra, hogy az éghajlatváltozásra és következményeire vonatkozó tudományos bizonyítékok megcáfolhatatlanok, ezért e globális kihívás megválaszolása érdekében feltétlenül és haladéktalanul szükség van időszzerű, összehangolt, ambiciózus és kötelező erejű, nemzetközi szintű intézkedésekre;

2. kéri az európai és nemzetközi vezetőket, hogy továbbra is fordítsanak kiemelt figyelmet az éghajlatváltozás mérséklését és a változásokhoz való alkalmazkodást szolgáló intézkedésekre, és az államadóssági válság ellenére különítsék el a szükséges forrásokat e célok megvalósítására. Aláhúzza ennek kapcsán, hogy a jelenlegi problémák megoldásának valószínűleg az egyetlen módja az éghajlatváltozás mérséklését és a változásokhoz való alkalmazkodást célzó infrastruktúrába történő beruházás, és általában véve a környezetbarátabb gazdaság felé való elmozdulás;

3. megerősíti, hogy elkötelezetten támogatja a globális hőmérsékletemelkedés legfeljebb 2 Celsius-fokra való korlátozására irányuló ambiciózus célkitűzést és az ehhez fűződő intézkedéseket, ahogy azt a Cancúni éghajlat-változási csúcstalálkozóval kapcsolatos állásfoglalásban, valamint a nemzetközi éghajlat-politikáról szóló véleményében is kifejezte. Utal egyben a Tanács következtetéseire is; ⁽¹⁾

4. hangsúlyozza: az európai kötelezettségvállalásokkal összhangban sürgősen szükség van arra, hogy Durbanban a Kiotói Jegyzőkönyv folytatásaként jogilag kötelező érvényű nemzetközi

megállapodás szülessen az ENSZ égisze alatt, és kéri, hogy ez a megállapodás azon a Cancúni konferencián elért eredményekre épüljön, amely elismerte a szubnacionális kormányzatok alapvetően fontos szerepét, ezzel ösztönözve és támogatva, hogy helyi és regionális szinten alacsony szén-dioxid-kibocsátású, környezetbarát gazdaságot alakítsanak ki;

5. úgy véli, hogy a szükséges beruházások nemcsak az éghajlatváltozás mérséklését segítik elő, hanem jelentős mértékben hozzájárulnak Európa fenntartható gazdasági növekedéséhez, a munkahelyteremtéshez és a nélkülözhetetlen bevételek biztosításához – következésképpen az államadósság csökkentéséhez is;

6. ezért üdvözli az Európai Bizottság Közös Kutatóközpontjának időszzerű jelentését, ⁽²⁾ amely az alacsony szén-dioxid-kibocsátású villamosenergia-termelés terén tartós intézkedéseket és hosszú távú beruházási programokat tart szükségesnek az üveg-házhatásúgáz-kibocsátás jelentős csökkentése érdekében;

7. ebben az összefüggésben és a Cancúni csúcson született megállapodások értelmében minden szereplőt arra kér, hogy tegyék működőképessé az Éghajlat-változási Alapot és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással foglalkozó bizottságot, illetve gondoskodjanak arról, hogy a civil társadalom és a helyi és regionális önkormányzatok könnyen hozzáférhessenek ezekhez az eszközökhöz;

8. üdvözli azt a szándékot, hogy az 2013 utáni időszakra szóló többéves uniós pénzügyi keretben legalább 20 %-ra növeljék az éghajlatvédelemmel kapcsolatos kiadások arányát, és a nemzetközi vezetőket hasonló intézkedések meghozatalára biztatja;

⁽¹⁾ A Tanács 2011. március 14-i következtetése a Cancúni Konferenciát követő intézkedésekről, valamint az Éghajlat-változási Kormányközi Testület (IPCC) 2011. május 9-i különjelentése a megújuló energiaforrásokról és az éghajlatváltozás hatásainak mérsékléséről.

⁽²⁾ LONG-TERM TREND IN GLOBAL CO₂ EMISSIONS – 2011 [A globális szén-dioxid-kibocsátás hosszú távú trendjei – 2011], az Európai Bizottság Közös Kutatóközpontjának és a Holland Környezetvizsgálati Irodának (PBL) a közös jelentése.

A partnerség ereje

9. elismeri, hogy a globális éghajlat-változási célkitűzéseket csak úgy lehet elérni, ha egyrészt a kibocsátáscsökkentés a jövőben igazságos módon oszlik meg a nemzetközi közösség tagjai között, megfelelőképpen figyelembe véve az országok és régiók különböző képességeit és kiindulási helyzetét, másrészt pedig, ha világszinten egyetértés alakul ki a rendszeres nyomon követés, jelentéstétel és ellenőrzés közös szabályain alapuló határozott fellépésről; üdvözli a városok nemzetközi éghajlatvédelmi paktumának (*Mexico City Pact*) aláírását és a városok széndioxid-nyilvántartásának (*carbons® Cities Climate Registry, cCCR*) bevezetését, mivel úgy véli, hogy ezek a kezdeményezések a szubnacionális kormányzatok globális válaszában tekinthetők a nyomon követésen, jelentéstételen és ellenőrzésen alapuló környezetvédelmi fellépésre;

10. határozottan üdvözli, hogy a Cancúni COP16-on a nemzetközi éghajlatvédelmi erőfeszítések egyik legfontosabb „kormányzati szereplőjének” ismerték el a helyi és regionális önkormányzatokat, és ezzel egyenértékű elismerést kér a Kiotói Jegyzőkönyv utáni megállapodásban is. A helyi és regionális önkormányzatokat ennek megfelelően el kell látni forrásokkal és eszközökkel, illetve biztosítani kell hozzáférést a finanszírozáshoz;

11. kéri, hogy az éghajlatvédelmi célokat minél korábbi szakaszban építsék be a társadalmi fejlesztésbe, és az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó gazdasági növekedés, az elsivatosodás elleni küzdelem és a fenntartható erdőgazdálkodás fejlesztése érdekében gondoskodjanak pénzügyi támogatásról, éghajlatvédelmi partnerségekről, illetve a humántőke és a szakismeret fejlesztéséről; ezzel összefüggésben további lépésekre szólít fel az erdőirtás és az erdőpusztulás következtében a fejlődő országokban keletkező kibocsátás csökkentésére vonatkozó program (REDD+) végrehajtását illetően;

12. megjegyzi, hogy a szén-dioxid-kibocsátás 75 %-a a városi területekről ered, és kiemeli, hogy a nemzetközi fellépés csak akkor lehet eredményes, ha többszintű kormányzáson alapul, amelynek keretében a szubszidiaritás elvéből kiindulva összehangolják a helyi, regionális, nemzeti és szupranacionális kormányzati szintek erőfeszítéseit; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy „A helyi és regionális önkormányzatok Európa 2020 stratégiára vonatkozó területi paktuma”, ahogy azt az EU Régiók Bizottsága javasolta, igen fontos eszköz az éghajlatváltozás kezelésében;

13. ezért arra kéri a világ minden szubnacionális kormányzatát, hogy ruházzanak be az éghajlatváltozás elleni küzdelembe, hívják fel a közvélemény figyelmét a problémára, biztassák támogatásra a közpolitikát, erősítsék azt az érzést, hogy közös ügyről van szó, ösztönözzék az üzleti befektetéseket és az új üzleti modelleket, mozgósítsák a finanszírozási forrásokat, illetve buzdítsák a termelőket és a fogyasztókat szokásaik megváltoztatására, hogy erőforrás-hatékony társadalmat és környezetbarátabb gazdaságot hozhassunk létre;

14. rámutat, hogy az európai városok és régiók konkrét éghajlati hatás-mérséklési célkitűzéseket tartalmazó helyi és regionális szintű éghajlatvédelmi és energiaügyi stratégiákat fogadtak el, és – például – csatlakoztak a Polgármesterek Szövetségéhez, amelynek célja a CO₂-kibocsátás legalább 20 %-kal való csökkentése 2020-ra;

15. kiemeli továbbá, hogy a szigeti régiók a Szigetek Szövetsége keretében energiaügyi cselekvési terv kidolgozásában állapodtak meg, amelynek feladata a fenntartható energiára és az éghajlatváltozás elleni küzdelemre irányuló uniós célok elérése, sőt meghaladása;

16. úgy véli, hogy az EU helyi és regionális önkormányzatainak erre a területre vonatkozó szakértelmét hozzáférhetővé kellene tenni a világ más részein működő szubnacionális kormányzatok részére;

17. emlékeztet az Egyesült Államok Polgármesterei Konferenciájával aláírt egyetértési megállapodásra, megerősíti elkötelezettségét e különleges transzatlanti együttműködés továbbfejlesztése mellett, és kész hasonló együttműködést kialakítani más világrészbeli partnerekkel;

18. feltétlenül szükségesnek tartja, hogy felhívjuk a polgárok figyelmét a globális felmelegedésből adódó gondokra és feladatokra, illetve bevonjuk őket a megújuló energiák támogatását célzó programokba. A programok sikeréhez nélkülözhetetlen, hogy a polgárok tudatára ébredjenek ezek jelentőségének, és magukénak érezzék a kezdeményezéseket, illetve hogy bőséges tájékoztatás álljon rendelkezésre a közvélemény minél szélesebb körű mozgósítása érdekében. Ehhez jó példát jelenthet a polgárok mielőbbi bevonása a megújuló energiák támogatását célzó programokba;

Úton egy fenntartható világ felé

19. hangsúlyozza, hogy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, erőforrás-hatékony gazdaság elképzelésének valóra váltásához új ipari forradalomra van szükség, amelyben minden kormányzati szint, illetve az egyének, a vállalkozások, a felsőoktatási intézmények és a kutatóközpontok is részt vesznek. Egyben arra ösztönzi ezeket a szereplőket, hogy az alulról felfelé irányuló megközelítés támogatásaképpen a nemzeti határokon túl is osszák meg ötleteiket és tapasztalataikat;

20. kéri, hogy a környezetvédelmi és éghajlati politika prioritásai más szakpolitikákba is beépüljenek, hogy maximalizálni lehessen a köztük lévő szinergiákat – felismerve, hogy egyetlen fellépéssel különféle, egymást kiegészítő célokat lehet és kell is elérni;

21. felhívja a figyelmet arra, hogy az éghajlatváltozás mérséklését és a hatásokhoz való alkalmazkodást holisztikus módon kell megközelítenünk, amihez több területen változásokra van szükség. Gondolhatunk itt a mobilitásra, az épületekre, az élelmiszerre, a hulladékkezelésre, a termékek újrahasznosítására és újrafelhasználására, a vidéki és városi területfelhasználásra, az alacsony szén-dioxid-kibocsátású beruházásokra, a termékek és szolgáltatások életciklusának új, az ökológiai lábnyomot előtérbe helyező megközelítésére, illetve a fenntartható viselkedési minták beépítésére az oktatásba és képzésbe;

22. kéri a részt vevő feleket, hogy több figyelmet fordítsanak az éghajlattal kapcsolatos kutatási és innovációs tevékenységekre és programokra, és úgy véli, a tagállamoknak sürgősen gondoskodniuk kellene arról, hogy minden szubnacionális kormányzat elegendő pénzügyi eszközzel rendelkezzen az előttük álló kihívások kezeléséhez;

23. ezért megfelelő keretfeltételek megteremtését kéri az energia-infrastruktúra terén szükséges változtatások gyors végrehajtása érdekében, elősegítendő az intelligens hálózatok kialakítását, hogy a helyi viszonyoktól függően például az egyes háztartások, a kis- és közép vállalkozások, a helyi önkormányzatok, valamint a szövetkezetek képessé váljanak saját zöld energiájuk előállítására és régiók közötti megosztására; arra kéri az Európai Bizottságot, hogy hívjon össze konferenciát a helyi és regionális önkormányzatok és az érintettek részvételével, ami megadhatja a kezdőlökést az európai energiatermelés és -elosztás átalakításának, és így keretet nyújthat mások ilyen jellegű tevékenységéhez;

24. támogatja az éghajlatváltozás kezelésére szolgáló eszköznek tekintett kibocsátáskereskedelmi rendszereket; az EU kontextusában arra ösztönzi a tagállamokat, hogy az uniós rendszerből származó teljes bevételt a szén-dioxid-kibocsátás csökkentését célzó kutatásra, illetve zöld beruházásokra fordítsák;

Az RB Durbanban

25. emlékeztet arra, hogy az EU-nak, ha a változások hiteles hajtóereje akar lenni, példát kell mutatnia többek között olyan ambiciózus és kötelező érvényű célkitűzések elfogadásával és teljesítésével, mint a szén-dioxid-kibocsátás csökkentése, a megújuló energia vagy az energiahatékonyság;

26. a cancúni eredményeket egyben a regionális és helyi szint számára kitzűzött feladatnak is tekinti, és ezzel kapcsolatban felelősséget vállal;

27. felajánlja, hogy szakértelmével és tapasztalatával támogatja a durbani tárgyalássorozatot, és aktív szerepet vállal a tárgyalások alakításában;

28. elvárja, hogy rendszeresen konzultáljanak vele az éghajlatváltozásról szóló európai és nemzetközi tárgyalásokkal kapcsolatban, ezért szoros együttműködésre törekszik az Európai Bizottsággal, az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal;

29. kéri a megfelelő szereplőket, hogy biztosítsák az összhangot a durbani éghajlat-változási konferencia és a Rio+ 20 konferencia döntései között;

30. megbízza elnökét, hogy terjessze ezt az állásfoglalást az Európai Tanács elnöke, az Európai Parlament, az Európai Bizottság, az EU lengyel elnöksége, valamint az UNFCCC elé.

Kelt Brüsszelben, 2011. október 12-én.

*a Régiók Bizottsága
elnöke*

Mercedes BRESSO

VÉLEMÉNYEK

RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

92. PLENÁRIS ÜLÉS, 2011. OKTÓBER 11. ÉS 12.

A Régiók Bizottsága véleménye – Egy európai szociális lakhatási menetrend felé

(2012/C 9/02)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- arra kéri a tagállamokat, hogy biztosítsák, hogy minden polgár megengedhessen magának egy lakást. Ehhez az kell, hogy (az ingatlanárak mérsékelt emelkedését biztosító módszerként) a lakbéremelések az árak objektív tételén alapuljanak, és hogy a spekulációk visszaszorítása érdekében kiigazítsák az adópolitikát;
- üdvözli, hogy az Európai Bizottság – a Régiók Bizottsága korábbi kérésének megfelelően – 2011. szeptember 19-én új megközelítést javasolt a bejelentési kötelezettség alól mentes általános gazdasági érdekű helyi és szociális szolgáltatások (köztük a szociális lakhatás) hatályának kibővítésére; ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy a tagállamoknak és a területi önkormányzatoknak kell meghatározniuk a szociális lakhatási politikán belüli általános érdekű szolgáltatásokat és azok elérhetőségét, továbbá hangsúlyozza, hogy az Európai Bizottság nem rendelkezik hatáskörrel a szociális lakások kiutalási feltételeinek megállapításában, sem pedig azon háztartási kategóriák meghatározásában, amelyek alapvető szociális szükségleteit a piaci erők önmagukban nem elégítik ki;
- kéri tehát, hogy kerüljön sor a lakások energiahatékonysági felújításának az Európai Unió strukturális alapjaiból – a társadalmi kohézió keretében – történő támogathatóságát szabályozó rendelkezések megújítására, nagyobb rugalmasságot biztosítva az egyes régiók számára az ilyen intézkedésekre megítélt összegek tekintetében. A strukturális alapokat illetően hatékonyan ki kell használni a partnerség elvét, a tagállamokat pedig arra kell ösztönözni, hogy működjenek együtt a helyi és regionális önkormányzatokkal a prioritások meghatározásában és annak eldöntésében, hogy hogyan kerüljenek felhasználásra az alapokból származó források;
- hangsúlyozza, hogy a nem megfelelő lakhatási körülmények jelentős hatással vannak az egészségre, és hogy a lakások minőségének javítása segít megelőzni a zsúfolt, túl nedves, hideg, rosszul szellőző lakások által a lakók egészségére gyakorolt negatív hatásokat; hozzáteszi, hogy a lakásnélküliség a stressz és a rossz közérzet forrása, ami hátrányosan befolyásolja az egyének, a családok és a társadalom életminőségét, egészségét és jólétét.

Előadó Alain HUTCHINSON (BE/PES), Brüsszel fővárosi régió parlamenti képviselője

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1. újólag támogatásáról biztosítja az Európa 2020 stratégiát, hogy előmozdítsa az intelligens, inkluzív és fenntartható növekedést;

2. érdeklődéssel jegyzi meg, hogy a lakáspiacok egyensúlyát – tekintettel a stabilabb európai pénzügyi és gazdasági helyzetre szempontjából betöltött jelentős szerepükre – az új európai szemeszter keretében a makrogazdasági felügyeleti eredménytábla egyik potenciális mutatójaként ismerték el;

3. emlékeztet végül arra, hogy minden uniós polgár alapvető igénye, hogy megfizethető és minőségi lakással rendelkezzen, továbbá arra, hogy ennek az igénynek a kielégítése során nagyon gyakran a regionális és helyi önkormányzatok a lakosság legfontosabb partnerei;

4. hangsúlyozza következésképpen, hogy noha az Európai Unió a lakáspolitikai területén nem rendelkezik kifejezett hatáskörrel – tekintettel a lakáspolitikának az Európai Unió fent említett nagy politikai céljainak (gazdasági stabilitás, az éghajlatváltozás elleni küzdelem és társadalmi befogadás) megvalósításában játszott jelentős szerepére, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 9. cikkében foglalt horizontális szociális záradékra és az Alapjogi Charta 34. cikkére –, világossá kell tenni, hogy az európai politikák hogyan fejtik ki hatásukat a lakhatási területére;

5. hangsúlyozza továbbá, hogy a Lisszaboni Szerződés 14. cikke és 26. jegyzőkönyve értelmében meg kell hagyni a helyi és regionális önkormányzatok, valamint a tagállami hatóságok számára annak lehetőségét, hogy meghatározzák saját – és különösen az általános érdekű lakhatással kapcsolatos – lakáspolitikájukat, annak érdekében, hogy a lehetőleg minden rendelkezésre álló finanszírozási eszközzel ellátott lakáspolitikák továbbra is megfeleljenek a lakosság igényeinek, hogy ezáltal a helyi és regionális önkormányzatok a lehető legjobb válaszokat adhassák az egész Európai Uniót érintő nagy, közös kihívásokra;

6. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a tagállamok vállalják a felelősséget a lakhatási politikákért, és hogy az uniós politikák keretét nyújtsanak e cél megvalósításához;

7. kedvezően fogadja ennek értelmében, hogy a szociális lakások energiahatékonysági felújítása és a perifériára szorult csoportok lakhatási körülményeinek javítása immár az Európai Unió strukturális alapjaiból támogatható; kéri tehát, hogy ezt 2014-től is tartsák fenn;

8. üdvözlöi, hogy az Európai Bizottság – a Régiók Bizottsága korábbi kérésének ⁽¹⁾ megfelelően – 2011. szeptember 19-én új megközelítést javasolt ⁽²⁾ a bejelentési kötelezettség alól mentes általános gazdasági érdekű helyi és szociális szolgáltatások (köztük a szociális lakhatás) hatályának kibővítésére; ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy a tagállamoknak és a területi önkormányzatoknak kell meghatározniuk a szociális lakhatási politika belüli általános érdekű szolgáltatásokat és azok elérhetőségét, továbbá hangsúlyozza, hogy az Európai Bizottság nem rendelkezik hatáskörrel a szociális lakások kiutalási feltételeinek megállapításában, sem pedig azon háztartási kategóriák meghatározásában, amelyek alapvető szociális szükségleteit a piaci erők önmagukban nem elégítik ki;

A gazdasági stabilitáshoz megfizethető és mindenki számára elérhető lakáskínálatra van szükség

9. osztja az Európai Bizottság elemzését, amely szerint mind a szociális, mind pedig a pénzügyi stabilitásra kifejtett hatásuk miatt a jövőben meg kell előzni az ingatlanpiaci buborékok kialakulását. E tekintetben az Európai Bizottság által a jelzáloghitelek egységes piacának kialakítása érdekében javasolt – és egyrészt a szerződés aláírása előtti időszakra kiterjedő, másrészt pedig a hitelnyújtásban érintett piaci szereplőknek kiigazított kereteket létrehozni szándékozó – új szabályoknak lehetővé kell tenniük a fogyasztók, különösképpen a szegény háztartások jobb védelmét anélkül, hogy elzárják előlük a lakáshoz jutás lehetőségét. Léteznek és a szociális lakáspolitikák szerves részét képezik a felügyelt és nyomon követett szociális tulajdonhoz jutás modelljei, amelyeket ennek az új irányelvnek nem szabad korlátoznia; ⁽³⁾

10. hangsúlyozza, hogy a megfizethetetlen lakások által előidézett gazdasági egyenlőtlenségek nem korlátozódnak a pénzügyi szférára, és jelentős hatással vannak a háztartások fogyasztási hajlandóságára. Az európai szegény háztartások forrásaik átlagosan 40 %-át ⁽⁴⁾ költik lakhatásra és fűtésre, és ez az arány folyamatosan növekszik;

11. arra kéri a tagállamokat, hogy biztosítsák, hogy minden polgár megengedhessen magának egy lakást. Ehhez az kell, hogy (az ingatlanárak mérsékelt emelkedését biztosító módszerként) a lakbéremelések az árak objektív tételén alapuljanak, és hogy a spekulációk visszaszorítása érdekében kiigazítsák az adópolitikát;

12. kéri, hogy a szociális lakásokba irányuló befektetések részesüljenek támogatásban, és hogy a lakóhely létesítésére fordított befektetések kockázattérkékelése vegye figyelembe a szociális lakhatás sajátos jellegét, amely nem jár ugyanakkora kockázattal, mint az ingatlanpiac többi része;

⁽¹⁾ CdR 150/2011.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/competition/index_en.html.

⁽³⁾ Európai parlamenti és tanácsi irányelvjavaslat a jelzálogpiacról (2011/0062 (COD)).

⁽⁴⁾ EU-SILC 2009, Eurostat.

13. úgy véli, hogy az EBB-nek (Európai Beruházási Bank) jelentősen növelnie kell az ágazatba irányuló befektetéseit, mivel a minőségi, energiahatékony és megfizethető lakás, különösen azokban a tagállamokban, ahol nincs állami bérlakás-állomány, a helyi gazdasági fejlődés infrastruktúrájának egyik formáját jelenti, emellett javítania kell a nyújtott kölcsönök feltételeit; számításba véve, hogy egyes régiókban mindenképpen jelentős bérlakás-állományt kell kialakítani annak érdekében, hogy kielégíthessük a lakosság leginkább nélkülözhető és tulajdont vásárolni nem képes rétegének szükségleteit;

A lakások energiahatékonyágának javítását célzó ambiciózus támogatási politika az energiafogyasztás csökkentésére irányuló 2020-as célok elérése érdekében

14. emlékeztet arra, hogy a lakóépületek bocsátják ki az üvegházhatású gázok 40 %-át, így ez a szektor elsődleges szerepet tölt be az éghajlatváltozás elleni küzdelemben. Hozzáteszi, hogy e célok teljesítéséhez alapvető fontosságú javítani a több mint 30 éves épületek állományának állapotát, amelyek aránya egyes régiókban meghaladja a 70 %-ot. Másrészt hangsúlyozza, hogy négy lakás energiahatékonyági felújítása egy munkahely létrehozásának felel meg, ezért nyomtatékosítja azoknak a pozitív és szerkezet-átalakító hatásoknak a jelentőségét, amelyeket ez az ágazat helyi szinten a foglalkoztatásra, a gazdasági növekedésre és a környezetvédelemre gyakorol;

15. kéri tehát, hogy kerüljön sor a lakások energiahatékonyági felújításának az Európai Unió strukturális alapjaiból – a társadalmi kohézió keretében – történő támogathatóságát szabályozó rendelkezések megújítására, nagyobb rugalmasságot biztosítva az egyes régiók számára az ilyen intézkedésekre megítélt összegek tekintetében. A strukturális alapokat illetően hatékonyan ki kell használni a partnerség elvét, a tagállamokat pedig arra kell ösztönözni, hogy működjenek együtt a helyi és regionális önkormányzatokkal a prioritások meghatározásában és annak eldöntésében, hogy hogyan kerüljenek felhasználásra az alapokból származó források;

16. örömmel fogadja, hogy az Európai Bizottság kiemelt helyen kezeli az energiatakarékosság és a hatékonyabb energiafelhasználás kérdését és úgy véli, hogy az energiahatékonyágról szóló európai irányelvet⁽⁵⁾ a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása mellett meg kell szilárdítani; kéri az Európai Parlamentet és a Tanácsot, hogy biztosítsák, hogy az energiafogyasztás és az energiaszegénység csökkentésére vonatkozó kötelezettségek pozitív hatással legyenek a veszélyeztetett háztartásokra, és hogy a felújítások támogatására vonatkozó intézkedések fő célja az legyen, hogy speciális nemzeti vagy regionális alapok létrehozásával csökkentsék az energiaszegénységet;

17. hangsúlyozza egyébiránt, hogy az olyan műszaki segítségnyújtási programokat, mint az ELENA (Európai helyi energiahatékonyági támogatás), illetve az olyan speciális alapokat, mint a JESSICA (fenntartható városfejlesztési beruházásokat támogató közös európai kezdeményezés) – a Polgármesterek Szövetségének (melynek létrejöttét a Régiók Bizottsága is kezdeményezte) működtetése szempontjából nélkülözhetetlen két eszközt – meg kell újítani és a következő tervezési időszakban ki kell terjeszteni;

18. támogatja az Európai Bizottságnak az „Erőforrás-hatékony Európa” című kiemelt kezdeményezésében (COM(2011) 21 végleges) kifejtett megközelítését, amely életmódunk és gazdaságszervezési modellünk környezetre gyakorolt hatásának

csökkentését célozza, és megjegyzi, hogy a lakáspolitikát, illetve a területfejlesztési és városrehabilitációs politikákat fokozottabban kellene mozgósítani e cél érdekében;

Intelligens növekedés: a nagy társadalmi kihívásokra adott válasz és napjaink városainak és lakásainak adaptálása

19. üdvözlözi az Európai Bizottság azon szándékát, hogy befektetni kíván a gazdaság korszerűsítésébe és minden polgár számára biztosítani óhajta az információs és kommunikációs technológiákhoz (ikt) való hozzáférést, amelyek a társadalmi életben való részvétel nélkülözhetetlen eszközei;

20. felhívja a figyelmet arra, hogy egyre nő a szociális lakhatás iránti igény minden korosztály és demográfiai csoport körében, illetve arra a nyomásra, mely a helyi és regionális önkormányzatokra nehezedik a különböző népességszámú csoportok szükségleteinek kielégítése során, és kéri, hogy az idősebb lakosság szükségleteinek fedezésére kifejlesztendő szolgáltatásokat úgy tervezzék meg, hogy azok szoros összhangban legyenek a lakosság e szegmensének igényeivel, valamint műszaki és gazdasági szempontból ne legyenek elérhetetlenek. Megjegyzi, hogy az idősek minden európai országban szegényednek, ezért azt kéri, hogy az aktív időskorról szóló új európai innovációs partnerség egy specifikus ága – amely összehangolja a témával kapcsolatos kutatási erőfeszítéseket – külön foglalkozzon az olyan, hozzáférhető megoldások kifejlesztésével, melyek lehetővé teszik az időskoriak számára, hogy a lehető legtovább otthonukban maradhassanak; figyelembe véve, hogy a meglévő lakások megközelíthetőségének javítása egyszerű és megvalósítható módja a fenti támogatási szükségletek mérséklésének, mivel elősegíti a polgárok lakóhelyen maradását és önállóságuk feltételeinek javítása révén megkönnyíti a szociális életbe való újbóli beilleszkedésüket;

21. ismételten hangsúlyozza, hogy a polgárokat a holnap városainak („smart cities”) kifejlesztésére irányuló kísérleti programok fókuszába kell helyezni, ezért létre kell hozni egy „társadalmi befogadás” programfejezetet, és elő kell segíteni a felhasználók részvételét a projektekben, elismerve ezzel a városok átalakításában betöltött fő szerepüket, mely városoknak fenntarthatóságuk érdekében garantálniuk kell a társadalmi befogadást;

22. úgy véli, hogy a passzív épületek építését lehetővé tevő technológiákat szélesebb körű programok segítségével kell megismertetni a felhasználókkal, és hogy az európai finanszírozási eszközöknek a technológiai kutatások mellett az ismertséget javító és a felhasználók/fogyasztók bevonását célzó intézkedéseket is támogatnia kell;

23. üdvözlözi az információs technológiák és a távgondozás terén elért haladást, mely otthonukban nyújt segítséget az idősek és a fogyatékkal élők számára;

Mindenki számára hozzáférhető, tisztességes élet- és lakhatási körülmények a társadalmi életben való teljes értékű részvétel és valamennyi polgár alapvető jogainak biztosítása érdekében

24. támogatja az Európai Uniónak a szegénység 2020-ig történő csökkentésére irányuló célkitűzését, amely a tagállamoktól és a területi önkormányzatoktól ambiciózus programok végrehajtását követeli meg;

⁽⁵⁾ Az Európai Bizottság 2011. június 22-i javaslata.

25. hangsúlyozza, hogy a nem megfelelő lakhatási körülmények jelentős hatással vannak az egészségre, és hogy a lakások minőségének javítása segít megelőzni a zsúfolt, túl nedves, hideg, rosszul szellőző lakások által a lakók egészségére gyakorolt negatív hatásokat; hozzáteszi, hogy a lakásnélküliség a stressz és a rossz közérzet forrása, ami hátrányosan befolyásolja az egyéneket, a családokat és a társadalom életminőségét, egészségét és jólétét;

26. kéri, hogy a lakhatás témaköre legyen az egyik pillére ezeknek a programoknak, és olyan befektetések és politikák kapcsolódjanak hozzá, amelyek a megfizethető és tisztességes lakáskínálat javítását célozzák; figyelembe véve mind a vásárlási, mind pedig a bérleti rendszert;

27. kitarthat emellett, hogy a társadalmi befogadás lakhatási dimenziójára vonatkozó EUROSTAT-mutatók (ár, minőség) – a terület fejlődésének folyamatos értékelése céljából – képezzék rendszeres publikációk tárgyát, és egészüljenek ki a regionális és helyi statisztikákkal;

28. úgy véli, hogy a hajléktalanság sürgősen megoldandó probléma, ⁽⁶⁾ és hogy e tekintetben a hajléktalanságra befolyással lévő valamennyi politika összehangolt mozgósítására van szükség. Ennek kapcsán üdvözlí az Európai Parlament állásfoglalását az EU hajléktalansággal kapcsolatos stratégiájáról, ⁽⁷⁾ és arra kéri az Európai Bizottságot, hogy haladéktalanul hajtsa azt végre;

29. kéri, hogy a szegénység elleni küzdelem platformja, illetve a kutatási keretprogram támogassa a szociális innovációt, hogy lehetőség nyíljon a lakáshoz jutás javítását és a hajléktalanság elleni küzdelemet szolgáló politikák új irányítási formáinak kipróbálására; ⁽⁸⁾

30. érdeklődéssel veszi tudomásul az Európai Unió belga elnöksége alatt szervezett, a hajléktalanságról szóló konszenzuskonferencia zsűrijének ajánlásait, és emlékeztet a helyi és regionális önkormányzatok elsődrendű szerepére az érintett szereplőkkel való partnerség kialakításában, valamint a megfizethető lakáskínálat növelésében, ami a hajléktalanság elleni küzdelem sikerre vitelének szükséges, de nem elegendő feltétele;

31. hangsúlyozza, hogy a mindinkább eltérő szükségletek kielégítésére differenciált lakhatási megoldások kifejlesztésére van szükség, és lehetőséget kell biztosítani a lakásbérlet és a lakástulajdon közötti választás áthidalására, ahogy ezt a szövetségi és a résztulajdonosi és vagyongazdálkodó közösségek („land trust communities”) stb. teszik, és kéri a tagállamokat, hogy

támogassák a helyi és regionális önkormányzatokat a kínálat sokféleségének fenntartásában és fokozásában; fontolóra véve a lakásállomány korszerűsítéséhez szükséges mechanizmusokat, ám anélkül, hogy a lakástulajdonhoz jutást a többi lakhatási forma kárára előnyben részesítsék;

32. ragaszkodik ahhoz, hogy az Európai Bizottságnak a társadalomtudatos vállalkozásról szóló, 2011 végére bejelentett közleménye a megfizethető lakáskínálat kialakítása érdekében határozza meg a társadalomtudatos vállalkozások által kínált lehetőségeket;

33. hangsúlyozza, hogy urbanisztikai és szociálpolitikai intézkedésekkel meg kell előzni, illetve enyhíteni kell a lakóövezetek káros differenciálódását;

34. megjegyzi, hogy az Európai Unió strukturális alapjainak a marginalizálódott csoportok lakhatása érdekében történő lehetséges mozgósítása mellett – mely intézkedést a következő tervezési időszakban tovább kell folytatni, mivel az a méltatlan lakhatási körülmények megszüntetésének igényét elégíti ki – a hátrányos helyzetű városnegyedek fenntartható fejlődésének támogatása érdekében ⁽⁹⁾ az Európai Unió strukturális alapjainak jobb integrálására is szükség van (ESZA/ERFA); felhívja a figyelmet arra, hogy mindazonáltal nem szabad, hogy a városnegyedek rehabilitációja a dzsentrifikálódás jelenségéhez vezessen, és hogy a társadalmi kohézió érdekében a társadalmi keveredést biztosító programokat kell végrehajtani;

Az irányítás javítása az európai politikák és a lakhatási politikák közötti pozitív interakció érdekében

35. kéri a tagállamokat, hogy biztosítsák a lakásügyi miniszterek informális értekezleteinek folytonosságát, amelyek alkalmat adnak az eszmecsere és a nemzeti politikák és kontextusok jobb megértésére, valamint olyan témákkal kapcsolatos álláspontok kialakítására, amelyek komolyan befolyásolják a nemzeti lakásügyi politikát, illetve főként annak finanszírozását;

36. javasolja, hogy az EUROSTAT kapjon megbízást egy, a lakhatási körülményeket és a lakásárakat vizsgáló speciális Eurobarométer-felmérés elvégzésére, tekintettel a lakhatásnak az uniós polgárok mindennapi életében betöltött jelentős szerepére;

37. javasolja, hogy az Európai Parlament Város-Lakhatás frakcióközi csoportja a Régiók Bizottságával együtt rendszeresen szervezen üléseket az európai politikák, és különösen a várospolitika lakásügyi vonatkozásairól.

Kelt Brüsszelben, 2011. október 11-én.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Mercedes BRESSO

⁽⁶⁾ CdR 18/2010.

⁽⁷⁾ B7-0475/2011.

⁽⁸⁾ CdR 402/2010.

⁽⁹⁾ CdR 129/2011.

A Régiók Bizottsága véleménye – Területi együttműködés a földközi-tengeri térségben az adriai- és a jón-tengeri makrorégióon keresztül

(2012/C 9/03)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- hangsúlyozza, hogy egy makroregionális stratégia nem ölelhet fel minden cselekvési területet, hanem a partnerek által közösen elvégzett értékelés során az adott makrorégióval kapcsolatban meghatározandó kihívásokra és problémákra kell összpontosítani, és emlékeztet arra, hogy a makrorégióknak mint funkcionális területnek nincsenek előre meghatározott határai, és a meghatározása szorosan kötődik azon közös kihívásokhoz, amelyekkel szembe kell nézni;
- úgy véli, hogy ez a megközelítés kézzelfoghatóvá teheti a területi kohézió célkitűzését;
- hangsúlyozza, hogy az adriai- és jón-tengeri térségre vonatkozó makroregionális stratégia jelentős hozzáadott értéke az EU-nak a Nyugat-Balkán iránt tanúsított figyelmében rejlik; jelentős tényezőt alkotva a területek közötti megbékélés elősegítésében, és hozzájárulva ezáltal az európai integráció folyamatához;
- emlékeztet arra, hogy az érintett terület három tagállamot (Olaszország, Görögország és Szlovénia), két tagjelölt országot (Horvátország és Montenegró), illetve három potenciális tagjelölt országot (Albánia, Bosznia-Hercegovina és Szerbia) foglal magában; megjegyzi, hogy a makroregionális megközelítésnek a tengeri dimenzió mellett minden olyan alapvető kérdést tekintetbe kell vennie, amely erre a térségre vonatkozik (környezetvédelem és megőrzés, energia, éghajlatváltozás, kutatás és innováció stb.);
- emlékeztet arra, hogy az Európai Bizottság „három nem” elvét (nem születhetnek új szabályok, új intézmények és további finanszírozás) „három igen”-nek kell kísérnie: meglévő szabályok alkalmazása és ellenőrzése a makrorégióban; platform, hálózat vagy EGTC létrehozása; a meglévő pénzügyi források összehangolt felhasználása.

Előadó Gian Mario SPACCA (IT/ALDE), Marche régió elnöke

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Általános észrevételek

1. üdvözli, hogy miután az Európai Tanács 2009 októberében jóváhagyta a balti-tengeri makrorégióra vonatkozó európai stratégiát, megnyílt a lehetőség arra, hogy a makroregionális stratégiák eszköze néhány európai régió számára lehetséges vagy már ténylegesen működő megoldást kínáljon a kiegyensúlyozott és fenntartható fejlődés problémáira;

2. emlékeztet arra, hogy kezdettől fogva szerepet játszik az európai uniós makroregionális stratégiák kidolgozásában, mivel azok lehetővé teszik a regionális és helyi önkormányzatok részvételének előmozdítását, amennyiben európai uniós hozzáadott értéket képviselnek;

3. üdvözli, hogy a 2010. április 13-án az „Európai makrorégiók: Integráció a területi együttműködés révén” témában rendezett fórum alkalmából számos európai régió erősítette meg a témával kapcsolatos érdeklődését, és a Régiók Bizottsága fóruma kapcsán lezajlott vita és az azt követő alaposabb vizsgálatok alátámasztják azt, hogy a makrorégió a területi együttműködés innovatív módja lehet mind interregionális, mind pedig transznacionális szinten, és a pénzügyi eszközök felhasználásának racionalizálásával, a helyi és regionális önkormányzatok szerepének a többszintű kormányzás elvei alapján való érvényre juttatásával és a civil társadalmi szervezetek szélesebb körű bevonásával erősítheti a különböző ágazatokban végrehajtott politikai intézkedések koherenciáját és koordinációját;

4. megállapítja, hogy az intézkedések feltételei és területei révén a makroregionális megközelítés koherens módon kapcsolódhat az Európai Unió más politikai stratégiáihoz, úgymint az Európa 2020 stratégiához, a kohéziós politikához és az integrált tengerpolitikához;

5. hangsúlyozza, hogy tekintettel jellegzetességeire, a makroregionális stratégia nem ölelhet fel minden cselekvési területet, hanem a partnerek által közösen elvégzett értékelés során az adott makrorégióval kapcsolatban meghatározandó kihívásokra és problémákra kell összpontosítani, az együttműködés elvei mellett egyidejűleg a szubszidiaritás elvét is szem előtt tartva;

6. kiemeli, hogy a makrorégióknak mint funkcionális területnek nincsenek előre meghatározott határai, és a meghatározása szorosan kötődik azon közös kihívások milyenségéhez és mennyiségéhez, amelyekkel szembe kell nézni; ezért megvalósításának a megoldható kérdésekre irányuló együttműködéssel kapcsolatos konkrét (földrajzi összeköttetéseken alapuló) kritériumokon kellene nyugodnia; ezáltal lehetővé kellene tenni az egyéb térségekkel, például a közép-európai és az alpesi térséggel, valamint a Duna-medencével való jobb összekapcsolódást;

7. úgy véli, hogy mindezen elgondolásokat szem előtt tartva a makroregionális stratégia fontos eszközzé válhat a Lisszaboni

Szerződés által erőteljesen támogatott területi kohézió célkitűzésének kézzelfoghatóvá tételében, valamint a tagjelölt és a potenciális tagjelölt országok európai uniós csatlakozási folyamatainak megerősítése érdekében, a „régí” és az „új” tagállamok, valamint a harmadik országok régióinak közös érdekeire gyakorolt fellendítő hatás révén, ahogyan azt az Európai Unió balti-tengeri és dunai stratégiáinak példája már megmutatta;

8. hangsúlyozza, hogy az adriai- és jón-tengeri térségre vonatkozó makroregionális stratégia jelentős hozzáadott értéke az, hogy kiemeli az EU-nak a Nyugat-Balkán iránt tanúsított figyelmét, ahhoz a figyelemhez hasonlóan, ami a múltban a közép- és kelet-európai területek integrációjának esetében is megmutatkozott;

9. jelzi, hogy az adriai- és jón-tengeri térségre vonatkozó makroregionális stratégia az Adriai- és a Jón-tengertől keletre fekvő területek közötti megbékélést elősegítő jelentős tényező, és ezzel egyidejűleg elismeri, és újra felfedezi azokat az egységesítő értékeket, amelyek évszázadok óta összefogják a két régiót;

10. hangsúlyozza, hogy a makroregionális stratégiának további értéke, hogy a földközi-tengeri medence szélesebb régiójának szintén részét képező területeken belül alkalmas ad a regionális együttműködés megerősítésére az európai integráció folyamatához való hozzájárulás mellett;

11. hangsúlyozza, hogy a makrorégió nem egy újabb intézményi szintet jelent az Európai Unión belül, hanem egy hálózatot, egy olyan operatív módszert vagy még inkább egy olyan közösségi fellépést, amely összefogja a különböző európai, nemzeti, regionális és helyi szereplőket, valamint a különböző politikákat és finanszírozási programokat; kívánatos valamennyi szereplő, eszköz és kezdeményezés rugalmas és bürokrácia-mentes hálózatba szerveződése;

Az adriai- és jón-tengeri régió európai uniós stratégiája: háttér

12. megjegyzi, hogy az Adriai- és a Jón-tenger régiója nemzetközi tengeri medence, valamint nemzetközi régió. Mind történelmi, mind pedig földrajzi, gazdasági, környezetvédelmi és társadalmi szempontból tekintve az itt található országok közötti kölcsönhatás mindig is kulcsfontosságú volt. Az Adriai- és a Jón-tenger fontos tengerészeti és tengeri (öko)régiók Európában, amelyek folyamatos, élő kapcsolatban állnak a Földközi-tenger központi részével, egy félig zárt tengerrel, ahol alacsony a vízcsera mértéke;

13. kiemeli, hogy az adriai- és jón-tengeri makrorégió (AIMR) tengerparton fekvő uniós tagállamokat, tagjelölt és potenciális tagjelölt országokat foglal magában. Gazdasági, környezeti és kulturális szempontból egyaránt rendkívül heterogén terület. Az érintett nyugat-balkáni országok folyamatban lévő csatlakozási tárgyalásainak keretében az Adriai- és Jón-tengert – közös örökségük mellett – még inkább érinteni fogja az emberek, áruk és szolgáltatások szabad mozgása;

14. emlékeztet arra, hogy a stratégia által érintett földrajzi terület három tagállamot (különösen Olaszország adriai- és jón-tengeri régiói, Görögország és Szlovénia), két tagjelölt országot (Horvátország és Montenegró), illetve három potenciális tagjelölt országot (Albánia, Bosznia-Hercegovina és Szerbia) foglal magában; a tengeri területeken kívül közel 450 ezer négyzetkilométernyi területre terjed ki, melyen mintegy 60 millió lakos él. A régió túllép a tengeri medencén, és mivel természeténél fogva területeket köt össze, népek és intézmények közötti kapcsolatot szolgál, kitűnően alkalmas egy olyan közösségi stratégia kialakítására, amely képes lehetőséget teremteni a fenntartható fejlődés számára, illetve a gondolatok, személyek, áruk és szolgáltatások áramlásának optimalizálására;

15. hangsúlyozza, hogy az adriai- és jón-tengeri medence egy „félleg zárt tengert”, előtekintve pedig egyre inkább egy „belső tengert” jelent az Európai Unió számára. Egy olyan medencéről van szó, amely a balti-tengeri területekhez hasonlóan tenger, hasonló problémákkal és kihívásokkal küzd, valamint mindkettő uniós tagállamok és harmadik országok közötti kapcsolatot képvisel és egyúttal a dunai területek természetes tengeri kivezetését jelenti;

16. hangsúlyozza, hogy valamennyi európai térség funkcionális összeköttetésben áll egymással, ezért a balti térséget és a dunai térséget célszerű lenne az adriai- és jón-tengeri térséghez kapcsolni, mivel ez az európai területi együttműködési politika természetes kiegészítését és megerősítését jelenti;

17. megjegyzi, hogy az adriai- és jón-tengeri régióval az 1970-es évek vége óta számos különböző szervezet és kezdeményezés foglalkozik, melyek közül a legfontosabbak:

- az adriai- és jón-tengeri városok fóruma, amelynek központjában egy közös, az igazgatás alatt álló területek kiegyensúlyozottabb fejlesztését célzó közigazgatási modell áll (kb. 50 tag),
- a kereskedelmi kamarák fóruma, ahol a gazdasági-társadalmi szempontok, valamint az erőforrások védelme kap különös hangsúlyt (kb. 30 tag),
- az „Uniadrion” hálózatba tartozó egyetemek fóruma, ahol a kiindulási pontot egy közös multimédiás produkció létrehozásának céljából megvalósított, az adriai- és jón-tengeri térség egyetemei és kutatási központjai közötti hosszú távú kapcsolat kialakítása jelentette (kb. 32 tag),
- az adriai- és jón-tengeri kezdeményezés (AII) – amelynek Albánia, Bosznia-Hercegovina, Horvátország, Görögország, Olaszország, Montenegró, Szlovénia és Szerbia a tagjai – a volt jugoszláviai konfliktus végén, 2000 májusában született meg Anconában azzal a pontosan körülhatárolt céllal, hogy garantálja az adriai- és jón-tengeri térségbeli biztonságot és együttműködést,

— az adriai eurorégió, amely a szabályozás értelmében közvetlenül a nemzeti szint alatti szinten fogja össze az Adriai-tenger mindkét oldalának intézményeit párbeszéd és a tervezési prioritások koordinálása keretében;

amelyek mellé számos további, infrastrukturális (mint a *North Adriatic Port Association/NAPA*), kulturális, oktatási és képzési vonatkozású hálózat is társul.

18. emlékeztet arra, hogy a terület ezenkívül érdekelt az Európai Unió más fontos intézkedéseiben is, amelyeket tematikus programokból (közlekedés, energia, környezetvédelem stb.), az európai kohéziós politikával (1. és 2. célkitűzés) összefüggő nemzeti és regionális programokból, valamint az európai területi együttműködési programokból, mint az Adriai IPA CBC programok, a határokon átnyúló együttműködésre (pl. Olaszország–Szlovénia, Görögország–Olaszország), illetve a transznacionális együttműködésre (közép-európai program – CENTRAL EUROPE / CE, dél-kelet-európai program – SOUTH EAST EUROPE / SEE, földközi-tengeri program – MED, alpesi térségi program – ALPINE SPACE) irányuló megfelelő programokból, az ERFA alapokból és az IPA előcsatlakozási eszközökből finanszíroznak. A makrorégióra irányuló európai uniós stratégia sürgető volta és hozzáadott értéke pontosan az ezen programozások, illetve a nemzeti, regionális és helyi szinten megvalósítottak közötti erőteljes integráció, valamint az Európai Beruházási Bank, a helyi hitelrendszer és a magánszereplők beruházásai által jelentett előnyökben mutatkozik meg. Ezzel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy egy ilyen folyamat nem korlátozódhat kormányközi logikára, hanem szükségessé teszi az uniós intézmények politikai és intézményi fellendítő hatásának és technikai szakértelmének haladéktalan alkalmazását;

19. hangsúlyozza, hogy a kapcsolatok e kiterjedt hálózata fontos referenciapontként szolgál, és szükséges alapot nyújt a helyi és regionális politikák európai dimenziójának fejlesztéséhez; a határokon átnyúló, transznacionális és régióközi partnerségi rendszerek támogatása területi szinten stratégiai jelentőségűvé válik és – a Lisszaboni Szerződéssel összhangban – hozzájárul a helyi önkormányzatok, a régiók és a központi közigazgatás közötti párbeszéd és együttműködés szerkezetének kialakításához;

20. úgy véli, hogy az adriai- és jón-tengeri kezdeményezés (AII) saját megkülönböztető ismérvei és különösen a benne részt vevő tagállamoknak a tengervizek és tengerpartok védelméhez kapcsolódó érdekei megvalósítása céljából még kifejezettebben földközi-tengeri dimenziót ölthet, amely még inkább előtérbe helyezi e térség földrajzi adottságait és az ehhez kapcsolódó témaköröket. Az AII célja, hogy hozzáadott értéket képviseljen a térség stabilizációs folyamataiban és különösen az európai integráció dinamikájában anélkül, hogy átfedésbe kerülne más, eltérő összetételű és jelentőségű intézményekkel;

21. emlékeztet arra, hogy 2010. május 5-én Anconában az adriai- és jón-tengeri kezdeményezés (AII) társult államainak külügyminisztereiből álló tanács nyilatkozatot fogadott el, amelyben – egyetértve az adriai- és jón-tengeri térségre vonatkozó makroregionális stratégiára irányuló javaslatlal – felhívja az uniós tagállamokat (Olaszországot, Görögországot és Szlovéniát) a közösségi intézmények részéről szükséges jóváhagyás előmozdítására;

22. hangsúlyozza, hogy az adriai- és jón-tengeri tanács további nyilatkozatot fogadott el 2011. május 23-án Brüsszelben, melyben amellett, hogy kedvezően fogadja a 2011. április 11-i európai tanácsi határozatot – mely arra kéri a tagállamokat, hogy folytassák a jövőbeli makrorégiók létrehozására irányuló munkájukat –, újra megerősíti elkötelezettségét az Adriai- és Jón-tengerre irányuló makroregionális stratégia támogatása mellett, melynek megvalósítása az Európai Bizottsággal együttműködésben történik, a nemzeti, regionális és helyi intézmények bevonásával;

23. kiemeli, hogy a 2010. április 29-én Bariban (Olaszország) és 2011. április 11-én Budvában (Montenegró) megrendezett 8. és 9. konferenciájukon az adriai- és jón-tengeri kezdeményezésben (AII) részt vevő nemzeti parlamentek elnökei specifikus végleges nyilatkozatokat fogadtak el, melyekben a parlamentek kötelezettséget vállaltak arra, hogy fokozzák erőfeszítéseiket a kezdeményezésben részt vevő valamennyi nyugat-balkáni ország uniós csatlakozási folyamatához való hozzájárulás érdekében, és arra kérték az európai intézményeket, hogy az adriai- és jón-tengeri medence vonatkozásában dolgozzanak ki makroregionális stratégiát Délkelet-Európa számára;

24. emlékeztet arra, hogy a stratégiában érintett területek az Adriai- és a Jón-tenger működési vonzaskörébe esnek, ahol geomorfológiai jellegzetességeik, a városi fejlődés jelentette erős nyomás és a demográfiai különbségek miatt az Adriai-medence két partja és belső területei jelentős eltéréseket mutatnak a táj képe és a környezet szempontjából. A régió erőteljes összeköttetésben és kölcsönhatásban áll Ausztria bizonyos területeivel és a földközi-tengeri térség közép-keleti területeivel is;

25. megállapítja, hogy egyes part menti területekre nagymértékű városiasodás jellemző, amely az iparterületeken és az idegenforgalom által leginkább érintett területeken csúcsonyosodik ki. A tengerparti élőhelyek művelésbe vonására irányuló kényszer, a helyi igények és ezen élőhelyek ebből fakadó átalakulása széles körű túlnépesedéshez és a természetes környezet folyamatos visszaszorulásához vezetett. Ennek ellenére léteznek környezeti szempontból igen értékes helyek, valamint nemzeti és regionális védett területek;

26. rámutat arra, hogy néhány part menti területen zavaraltan tájjal és környezeti örökséggel találkozhatunk, amelyet azonban egyre inkább fenyegetnek a fejlődési folyamatok. Problémát jelent a szennyvíz- és hulladékártalmatlanító rendszerek hiánya, a part menti területeken egyre fokozódó urbanizáció, a közlekedésből és az ipari folyamatokból, illetve az energiatermelésből származó szennyező anyagok folyamatos légkörbe bocsátása;

27. hangsúlyozza, hogy általánosabb értelemben véve az Európai Unió adriai- és jón-tengeri régióra irányuló stratégiája nemcsak az érintett területek, hanem az EU egésze számára értékes eszközzé kíván válni, mivel teljes mértékben meg kíván felelni az intelligens, fenntartható és inkluzív fejlődésre irányuló európai uniós stratégiai iránymutatásoknak, és különösen az EU 2020 stratégiának. A stratégiai tervezési időszak várhatóan 2012–2013-ban indul oly módon, hogy lehetővé váljon ez az összehangolás, továbbá a következő többéves

pénzügyi keret, illetve a kapcsolódó közös stratégiai keretek és operatív programok prioritásaival való maximális koherencia biztosítása;

28. úgy véli, hogy az európai uniós stratégia fő feladatát az „összeköt és véd” szöfordulattal lehetne jellemezni: összeköti a makrorégió területeit, hogy ezáltal elősegítse a fenntartható fejlődést, miközben védi az érzékeny tengeri, tengerparti és belső területi környezetet. A két balti-tengeri és dunai európai makrostratégia az adriai- és jón-tengeri makrorégióra irányuló európai uniós stratégiával, valamint a többi jövőbeli uniós stratégiával⁽¹⁾ együtt összeköttetéseket és szinergiákat tud teremteni – az infrastruktúra terén is, ahogyan az az Általános Ügyek Tanácsa 2011. április 13-i ülése következtetéseinek 18. pontjában szerepel. Ideális tengelyt kellene képezniük Európa északi és déli része között, amelyen belül az adriai- és jón-tengeri makrorégió javítaná és megkönnyítené Európa délkeleti hozzáférést a világ felé, kiterjedve a Földközi-tenger középső és keleti térségére is, a balti-tengeri–adriai folyosónak az Európai Bizottság 2011. június 29-i, COM (2011) 500 jelű közleményében előirányzott meghosszabbítása és az intermodális hálózatokhoz történő kapcsolódása révén. Tekintettel az adriai- és jón-tengeri, illetve a dunai stratégia közötti esetleges jelentős területi átfedésekre az Európai Bizottságnak megfelelő összehangolási mechanizmusokat kellene kialakítania;

Tenger, tengerpart és belső területek: egy olyan makrorégió, melyet össze kell kötni, védeni és fejleszteni kell

29. úgy véli, hogy egy tengeri medence – lényegéből eredően – a vele határos országokat és régiókat összekapcsoló közös erőforrás, valamint olyan közös érték, amelyet védeni kell. A tengernek azonban közös beavatkozásokra is szüksége van annak érdekében, hogy értéket termelhesen és fejlődjön. A tenger érzékeny rendszer: ez különösen igaz az Adriai- és a Jón-tengerre, melyek olyan tengerek, ahol alacsony a vízcsera mértéke, és a Földközi-tengerhez kapcsolódnak, amely ugyancsak egy félig zárt tenger. Az adriai- és jón-tengeri környezet megóvása érdekében a tengerstratégiáknak az AIS részét kell képezniük;

30. megállapítja, hogy ebből a szempontból az AIMR tengeri közösségnek tekinthető. A stratégiának ezért a régiót érintő kihívások leküzdése érdekében nem csupán terveket, hanem fellépéseket, mégpedig konkrét és látható fellépéseket kell felmutatnia. Az államoknak, a régióknak és a többi érdekelt félnek proaktív partnerekként kell felelősséget vállalniuk az olyan konkrét prioritási területekért és kiemelt projektekért, amelyeket a páneurópai közlekedési folyosókkal kapcsolatos tengerészeti, közlekedés- és kikötői politika integrált megközelítése inspirált;

31. kiemeli, hogy a makroregionális megközelítésnek a tengeri dimenzió mellett minden olyan alapvető kérdést tekintetbe kell vennie, amely ma az adriai- és jón-tengeri makrorégióra vonatkozik: a környezetvédelemtől és fajmegőrzéstől az energiáig, az éghajlatváltozástól a kutatásig és az innovációig, a víz alatti élővilág és a kulturális erőforrások megóvásától a versenyképességig és a munkahelyteremtésig, ideértve a kereskedelmet, a logisztikát és az adriai- és jón-tengeri térség állami irányítóinak képzését;

⁽¹⁾ Néhány kidolgozás alatt álló stratégia: az Északi-tengerre és a La Manche csatornára vonatkozó stratégia, „alpesi ív” stratégia, „atlanti ív” stratégia, fekete-tengeri stratégia stb.

32. emlékeztet az Európai Bizottság azon álláspontjára, amely szerint a makroregionális stratégiák kialakításakor figyelembe kell venni a „három nem” elvét: nem szülehetnek új szabályok, új intézmények és további finanszírozás. Megismétli azonban véleményét, amely szerint mindhárom említett területen vannak megoldási lehetőségek („három igen”): meglévő szabályok közösen elfogadott alkalmazása és ellenőrzése a makrorégióban; regionális és helyi önkormányzatok és tagállamok platformjának/hálózatának/klaszterének létrehozása az érdekelt felek bevonásával, az Unió intézményeinek felelősségi körében; az Unió meglévő pénzügyi forrásainak összehangolt felhasználása makroregionális stratégiák kialakítása és megvalósítása céljából;

33. szorgalmazza, hogy az Európai Tanács 2012–2013-ig bízta meg az Európai Bizottságot az adriai- és jón-tengeri makroregionális stratégia kidolgozásával, mely kellően megalapozott vitát követően európai szinten felelős döntésnek bizonyul az európai intézmények részéről, mivel ily módon konszenzus és egyúttal pragmatikus megközelítés érhető el a makroregionális stratégia három tengelye vonatkozásában a 2014-től 2020-ig terjedő új programozási időszakra;

34. megjegyzi a szubszidiaritás és az arányosság kérdésével kapcsolatban, hogy ahogy a Balti-tenger és a Duna-medence, úgy az adriai- és jón-tengeri térség esetében is meg lehet határozni egy európai stratégiát, amely – kamatoztatva a számos, már létező együttműködési hálózatot, kihasználva a már folyamatban lévő kezdeményezések, programok és projektek sokféleségét, valamint megfelelően alakítva és koordinálva a különböző résztvevők rendelkezésére álló eszközöket – a civil társadalomnak a döntéshozatali folyamatba és a konkrét intézkedések megvalósításába való nagyobb fokú bevonása révén hozzájárul az integrációs folyamat konszolidálásához mind az államok között, mind az államokon belül;

35. hangsúlyozza, hogy ilyen körülmények között az adriai- és jón-tengeri térségre irányuló makroregionális stratégia a „több szintű kormányzás” kiváló, gyakorlatban is megvalósuló példajaként tűnik fel, mivel lehetőséget teremt az együttműködés és az interakció jelentőségének növelésére és optimalizálására minden olyan fél szempontjából, akit érintenek az e területen körvonalazódó jelentős kihívások;

36. emlékeztet arra, hogy ebben a fázisban, amikor az intézkedések többsége részben az Európai Unió, részben a tagállamok hatáskörébe tartozó jogalapokra támaszkodik, az Európai Bizottságnak kezdetben arra kell szorítkoznia, hogy javasoljon bizonyos fellépéseket, amelyeket aztán az összes érdekelt kormányzati szint együttműködésével dolgoznak ki az adott hatáskörök szerint; ezt követően később felelősséget és szerepet vállalhat a stratégia összehangolásában, felügyeletében, megvalósításának elősegítésében és nyomon követésében. E feladat ellátásához lehetőleg már meglévő, megfelelő struktúrákat kell felhasználni;

Következtetések

37. megállapítja, hogy tekintettel az adriai- és jón-tengeri tanács (az adriai- és jón-tengeri kezdeményezésben részt vevő külügyminiszterek ülése) által elfogadott nyilatkozatokra,

valamint a sürgető problémákra és az aktuális kihívásokra, azonnal el kell kezdeni az adriai- és jón-tengeri térségre irányuló európai stratégia kidolgozását; ezért kéri az Európai Tanácsot, hogy bízta meg az említett stratégia kidolgozásával az Európai Bizottságot;

38. sürgeti az Európai Parlamentet, hogy az adriai- és jón-tengeri kezdeményezésben (AII) részt vevő nemzeti parlamentek elnökeinek konferenciáin született nyilatkozatok alapján, illetve az uniós csatlakozási folyamat befejezésének stratégiai értékére való tekintettel tegyen határozott politikai kezdeményezést egy adriai- és jón-tengeri makrorégióra irányuló európai uniós stratégia beindítására;

39. kéri az Európai Parlamentet, mely fontos dokumentumok elkészítését vállalta az integrált tengerpolitika, a területi vízgazdálkodás és a közlekedéspolitikai megvalósítása tárgyában, hogy vegye figyelembe az adriai- és jón-tengeri makroregionális vetületet;

40. hangsúlyozza, hogy az adriai- és jón-tengeri makroregionális stratégia teljes mértékben összeegyeztethető az eurorégiók fejlesztésével – amelyek középpontjában a határ menti régiók közötti együttműködés áll –, valamint európai struktúrák határokon átnyúló, nemzeteken átívelő és régiók közötti projektek – jogi formájukat tekintve területi együttműködési csoportosulások (EGTC) – keretén belüli fejlesztésével;

41. javasolja, hogy az Európai Unió politikái, és különösen a 2013 utáni kohéziós politika teljes mértékben foglalja bele a makroregionális stratégiákat a területi együttműködési politikába – mindenekelőtt a határokon átnyúló és a transznacionális együttműködés tekintetében, oly módon, hogy a következő programozási időszak (2014–2020) regionális operatív programjai hozzájárulhassanak a makroregionális stratégiák eredményes megvalósításához;

42. kéri az Európai Bizottságot, hogy az Általános Ügyek Tanácsa 2011. április 13-i ülése következtetései 21. pontjával és az Európai Tanács 2011. június 23–24-i ülésének következtetéseivel összhangban, valamint tekintettel arra, hogy a nemzeti és helyi intézmények egy ideje már foglalkoznak egy makroregionális stratégia tervezetének kidolgozásával, haladéktalanul végezze el az adriai- és jón-tengeri térségben jóváhagyott vagy jóváhagyásra váró, végrehajtás alatt lévő stratégiai projektek részletes nyomon követését, és sürgeti az Európai Bizottságot, hogy alkalmazza a jelen vélemény 32. pontjában kifejtett „három igen” elvét;

43. elengedhetetlennek és sürgetőnek tartja, hogy a makrorégiók szerepét és működését további tanulmányozásnak vessék alá, illetve határozzák meg egy zöld könyvben, ahogyan azt az Európai Bizottság 2010. évi jogalkotási és munkaprogramjára vonatkozó állásfoglalásában már kérte;

44. hangsúlyozza, hogy az adriai- és jón-tengeri térségre irányuló stratégia a szubszidiaritás elvének alkalmazásán alapul: ennek megfelelően olyan kérdésekkel és problémákkal foglalkozik, amelyeket nem lehet kizárólag helyi, regionális vagy országos szinten kezelni;

45. megállapítja, hogy a fent említett stratégiát széles körű nyilvános konzultáció keretében, a Balti-tengerrel és a Duna-medencével foglalkozó uniós stratégiákkal kapcsolatban szerzett tapasztalatok figyelembevételével kell kidolgozni, és a térségben már létező hálózatokkal és szervezetekkel, valamint a Régiók Bizottságával – mint a regionális és helyi önkormányzatok és más fontos partnerek képviselőivel – való szoros együttműködésben kell megvalósítani;

46. emlékeztet arra, hogy az Általános Ügyek Tanácsa a makroregionális stratégiák átláthatóságával, ismertségével és a velük kapcsolatos legjobb gyakorlatok cseréjével foglalkozó 2011. április 13-i ülésének ajánlásával összhangban az

adriai-jón makrorégió partnerség a 2011. évi Open Days alkalmával alaposan meg kívánja vizsgálni a makroregionális kérdéseket, különös tekintettel az adriai- és jón-tengeri térségre irányuló makroregionális stratégiára vonatkozó javaslatra, mégpedig a partnerségben részt vevő 13 régió és város képviselői közötti vita, valamint a köz- és a magánszektor közötti partnerségek számára tartandó workshop formájában, a végrehajtás szakaszában lévő specifikus projektek ismertetésével;

47. kéri az elnököt, hogy továbbítsa ezt a saját kezdeményezésű véleményt az Európai Bizottságnak, az Európai Parlamentnek, a Tanács soros elnökségének és az elnökségi trióban részt vevő partnereinek.

Kelt Brüsszelben, 2011. október 11-én.

*a Régiók Bizottsága
elnöke*

Mercedes BRESSO

A Régiók Bizottsága véleménye – Intelligens szabályozás

(2012/C 9/04)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- úgy véli, hogy az intelligens szabályozásnak csökkentett bürokráciával és adminisztratív terhekkel kell együtt járnia nemcsak a polgárokra és az érintett felekre, hanem a helyi és regionális önkormányzatokra nézve is; elutasítja ugyanakkor a szabályozás kizárólag mennyiségi megközelítését;
- megjegyzi, hogy egyre több utalás történik az intelligens szabályozás helyi és regionális dimenziójára és az RB ezzel kapcsolatos tevékenységeire és lehetőségeire, ennek révén ugyanis elismerést kap Európa helyi és regionális önkormányzatainak az uniós politikák kidolgozásában és a jogszabályok végrehajtásában betöltött szerepe;
- arra kéri az Európai Bizottságot és a többi uniós intézményt, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet a helyi és regionális önkormányzatokra a jogszabályok kidolgozása, azok hatásainak értékelése, illetve az európai politikák és célkitűzések megvalósításának megtervezése során;
- úgy véli, hogy az Európai Unió egyik célját képező területi kohézió (EUSZ 3. cikk) mellett mind a Lisszaboni Szerződésnek a szociális (EUMSZ 9. cikk) és a környezetvédelmi (EUMSZ 11. cikk) követelményekről szóló horizontális záradékai, mind az Európa 2020 stratégia hármas célkitűzése olyan hatástanulmányokat tesznek szükségessé, amelyek a szabályozás gazdasági, szociális és környezeti következményeit kiegyensúlyozott módon elemzik;
- megjegyzi, hogy kész támogatni az uniós intézményeket ilyen erőfeszítéseikben, amennyiben helyi és regionális önkormányzatoktól származó adatokra van szükségük, emlékeztetve ugyanakkor korlátozott erőforrásaira és fő feladatára;
- úgy véli, hogy az EU intézményeinek a hatáselemzés során közös megközelítést kellene követniük, amelynek a kialakításába az RB-t be kellene vonniuk;
- támogatja az RB és az Európai Bizottság közötti együttműködési megállapodás felülvizsgálatára vonatkozó terveket, melyek célja, hogy figyelembe vegyék a Lisszaboni Szerződésből eredő intézményi változásokat, a többszintű kormányzás megvalósításának szükségességét és az RB politikai szerepének alakulását, valamint rendelkezzenek a hatáselemzéssel kapcsolatos együttműködés javításáról és fejlesztéséről, és hozzanak létre egy mechanizmust az RB-nek a hatékonyabb jogalkotásról szóló éves jelentéshez való hozzájárulásához.

Előadó	Lord Graham TOPE (UK/ALDE), Sutton londoni kerület önkormányzatának képviselője
Referenciaszöveg	Az Európai Bizottság közleménye: Intelligens szabályozás az Európai Unióban COM(2010) 543 végleges Az Európai Bizottság jelentése a szubszidiaritásról és az arányosságról (17. jelentés a jogalkotásról – 2009. év) COM(2010) 547 végleges

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

A. *Intelligens szabályozás*

1. üdvözlö az intelligens szabályozás koncepcióját, amely megerősíti és kiterjeszti egy olyan uniós politikai ciklus elképzelését, melynek során a jogszabályokat alapos értékelés és a végrehajtás során szerzett konkrét tapasztalat alapján folyamatosan felülvizsgálják és az új kihívásokhoz és körülményekhez igazítják;

2. úgy véli, hogy az intelligens szabályozásnak csökkentett bürokráciával és adminisztratív terhekkel kell együtt járnia nemcsak a polgárokra és az érintett felekre, hanem a helyi és regionális önkormányzatokra nézve is; elutasítja ugyanakkor a szabályozás kizárólag mennyiségi megközelítését, mivel a politikai prioritásokat nem lehet a jogszabályok összmenyiségére vonatkozó megfontolásoknak alárendelni; nyomatékosan kéri tehát, hogy a hatástanulmányok arra is térjenek ki, hogy az európai szabályozás hiánya milyen költségekkel jár;

3. sajnálja, hogy az intelligens szabályozás eszközei láthatóan nem terjednek ki a felhatalmazáson alapuló és a végrehajtási (komitológiai) jogi aktusokra; ezen eljárások esetében nincs elegendő felügyelet és átláthatóság;

A helyi és regionális önkormányzatok szerepe

4. megjegyzi, hogy egyre több utalás történik az intelligens szabályozás helyi és regionális dimenziójára és az RB ezzel kapcsolatos tevékenységeire és lehetőségeire, ennek révén ugyanis elismerést kap Európa helyi és regionális önkormányzatainak az uniós politikák kidolgozásában és a jogszabályok végrehajtásában betöltött szerepe;

Konzultáció

5. emlékeztet arra, hogy az RB legtöbb véleményében aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az EU-kezdeményezések előkészítése során nem konzultálnak kellő mértékben a helyi és regionális önkormányzatokkal, illetve nem vonják be őket megfelelően a folyamatba. A véleményekben az RB gyakran kéri a helyi és regionális önkormányzatok fokozottabb mértékű bevonását az új politikák és jogszabályok előkészítésébe, várható hatásaik értékelésébe és végrehajtásukba;

6. arra kéri az Európai Bizottságot és a többi uniós intézményt, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet a helyi és regionális önkormányzatokra a jogszabályok kidolgozása, azok hatásainak értékelése, illetve az európai politikák és célkitűzések megvalósításának megtervezése során;

7. ezért üdvözlö a jelenlegi konzultatív eljárások felülvizsgálatára, valamint a válaszadási időszak kiterjesztésére irányuló szándékot;

8. úgy véli, hogy a konzultáció eredményeit közzé kell tenni, és elemezni kell például, hogy a hozzájárulásokat milyen módon használták fel egy-egy javaslat megszerkesztése és módosítása során, milyen hozzájárulásokat nem használtak fel stb;

9. ismételten aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a nyilvános konzultációk a jól szervezett és megfelelő forrásokkal rendelkező résztvevőknek, illetve speciális kisebbségi érdekeknek kedveznek. Ezért továbbra is kiemelt fontosságot tulajdonít a helyi és regionális önkormányzatok reprezentatív szövetségei által adott, valamint egyéb válaszoknak;

Közigazgatási és pénzügyi akadályok

10. tudomásul veszi az adminisztratív terhek csökkentésével foglalkozó magas szintű csoport („Stoiber-csoport”) tevékenységét;

11. ismételten aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy ez a csoport és az Európai Bizottság szinte kizárólag az európai uniós jogszabályok által a kisvállalkozások tekintetében okozott közvetlen terhekre összpontosít. Bár ezek kétségtelenül a gazdasági növekedés komoly akadályai, emlékeztet arra, hogy a nemzeti, regionális, illetve helyi önkormányzatok megterhelő beszámolási kötelezettségei nemzeti vagy annál alacsonyabb szinten adminisztratív terheket rónak a polgárokra és a vállalkozásokra. Úgy véli, hogy a helyi és regionális szintű testületekre nehezedő adminisztratív terhekkel is foglalkozni kell, és le kell építeni azokat;

12. üdvözlö azt a jelenlegi kezdeményezést, hogy azonosítsák az új jogszabályok kevésbé megterhelő alkalmazásával kapcsolatos helyes gyakorlatokat, és emlékeztet arra, hogy az RB – egy erről szóló jelentés és a Stoiber-csoportban részt vevő állandó megfigyelője révén – tevékenyen hozzájárult az ezzel kapcsolatos legjobb helyi és regionális gyakorlatok összegyűjtéséhez. Hangsúlyozza azonban, hogy az EU-nak arra kellene összpontosítania, hogy eleve elkerüljük a túlzott adminisztratív terhek megjelenését;

13. tudomásul veszi az Európai Bizottság szubszidiaritásról és arányosságról szóló 2010-es jelentését (a jogalkotás minőségének javítása 2010. – 18. jelentés), és annak jeleként ismeri el, hogy az Európai Bizottság figyelembe veszi az RB által végzett szubszidiaritáselemzést;

Hatásvizsgálat

14. emlékeztet arra, hogy a Lisszaboni Szerződés szerint minden uniós jogalkotási tervezetnek tartalmaznia kell egy, a várható hatásokról szóló vizsgálatot, amelynek a helyi és regionális szintekre is ki kell terjednie;

15. ismételten hangsúlyozza mind az előzetes hatástanulmányok, mind az utólagos értékelések jelentőségét a politikaalkotásban és a jogalkotásban, mindeközben üdvözli az utólagos értékelés szerepének megerősítését;

16. elismeri, hogy az uniós jogszabályok egyszerűsítésére és hatékonyabbá tételére irányuló erőfeszítéseknek egyensúlyt kell teremteniük egyrészt az előzetes hatásvizsgálatok és az utólagos értékelések elvégzése, másrészt pedig annak biztosítása között, hogy az ilyen gyakorlatok ne rójanak további adminisztratív terheket a különböző kormányzati szintekre;

17. tudomásul veszi a hatásvizsgálati testület (IAB) 2010-es jelentését. Úgy véli, hogy az IAB-nak fontos szerepe van, ám előnyösebb lenne, ha nagyobb függetlenséget kapna az Európai Bizottságtól;

18. úgy véli, hogy bebizonyosodott, hogy a hatáselemzés folyamatának és az IAB szerepének köszönhetően az Európai Bizottság szolgálatai szorosabban nyomon követik a szubszidiaritás elvének érvényesülését. Ennek világos példája, ha egy jelentés olyan esetekre mutat rá, amelyekben a hatáselemzési folyamat során összegyűjtött adatok arra sarkallták az Európai Bizottság főigazgatóságát, hogy a jogalkotás szükségességére és esetleges hozzáadott értékére való tekintettel megváltoztassa eredeti szándékát;

19. megjegyzi, hogy az IAB jelentése egy olyan tendenciára hívja fel a figyelmet, mely szerint a hatáselemzéseket általában nem a korai szakaszban, a politikai közlemények szakaszában, hanem a végeleges jogszabály-javaslatok megfogalmazását követően készítik el. Magas szintű és nagy hatású politikai kezdeményezéseket sürget, melyeket már egy korai szakaszban hatáselemzésnek kellene kísérsenie, főként ha a javaslat célja az, hogy tájékoztassa a döntéshozókat a későbbi szakaszok meghatározott politikai lehetőségeiről;

20. megállapítja, hogy az IAB jelentése utal arra, hogy az egyes főigazgatóságok által készített hatáselemzésekben helyet kell adni a társadalmi hatások és az adminisztratív költségek elemzésének, a specifikus területi hatások elemzéséről viszont nem tesz említést, sem az RB lehetséges szerepéről abban, hogy a hatáselemzési folyamat során segítse az Európai Bizottságot. Arra kéri az Európai Bizottságot, hogy foglalkozzon ezzel, az IAB-t pedig arra, hogy a 2011-es jelentésében számoljon be a vonatkozó előrelépésekről;

21. kívánatosnak tartja, hogy a Regionális Politikai Főigazgatóságot teljes mértékben bevonják a hatásvizsgálati testületbe, mivel ez a főigazgatóság fordítja a legnagyobb figyelmet a területi ügyekre;

22. úgy véli, hogy az Európai Unió egyik célját képező területi kohézió (EUSZ 3. cikk) mellett mind a Lisszaboni Szerződésnek a szociális (EUMSZ 9. cikk) és a környezetvédelmi

(EUMSZ 11. cikk) követelményekről szóló horizontális záradékai, mind az Európa 2020 stratégia hármas célkitűzése olyan hatástanulmányokat tesznek szükségessé, amelyek a szabályozás gazdasági, szociális és környezeti következményeit kiegyensúlyozott módon elemzik;

23. úgy véli, hogy a minőségi hatásvizsgálatok és a jogszabályok alkalmazásának a nyomon követése időt és jelentős emberi erőforrás hozzárendelést igényel a szakértelem és az átfogó megközelítés biztosítása érdekében;

24. fenntartásainak ad hangot azzal a tendenciával kapcsolatban, hogy a hatástanulmányok elvégzését „független” szervezetekre bízják, tehát kiszervezik ezt a feladatot megbízott tanácsadó cégekhez vagy ad hoc bizottságokhoz. Kétséges, hogy egy ilyen kiszervezés ténylegesen több átláthatóságot és függetlenséget teremt. Ez az Európai Bizottság azon feladatának a megtagadását is jelenti, amely az általános közösségi érdek képviselőre vonatkozik. Továbbá az a veszély is fennáll, hogy a kiszervezés előnyben részesíti az ilyen tanulmányok vizsgálatához elegendő forrással rendelkezőket a sokkal szerényebb forrásokkal rendelkező területi önkormányzatokkal, nem kormányzati szervezetekkel, illetve a civil társadalom vagy munkavállalók képviselőivel szemben;

25. megjegyzi, hogy kész támogatni az uniós intézményeket ilyen erőfeszítéseikben, amennyiben helyi és regionális önkormányzatoktól származó adatokra van szükségük, emlékeztetve ugyanakkor korlátozott erőforrásaira és fő feladatára;

Intézményközi megállapodások

26. emlékeztet arra, hogy az új uniós jogszabályok helyi és regionális testületekre gyakorolt hatásai az Európai Parlament és az Európai Tanács módosításaiból ugyanúgy származhatnak, mint az Európai Bizottság eredeti javaslataiból. Arra kéri az előbbi két intézményt, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet döntéseik területi hatásaira a jogalkotási folyamat egésze során, valamint felajánlja az e területre vonatkozó szakértelmét. Úgy véli, hogy fel lehetne tárni, hogy az RB milyen konkrét területeken működhetne együtt az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal például a hatáselemzések, a szubszidiaritás ellenőrzése, az uniós jogszabályok végrehajtása, valamint az előzetes és az utólagos értékelés vonatkozásában;

27. arra kéri saját előadóit, hogy mérjék fel, ajánlásaik milyen hatást gyakorolnak a pénzügyi és adminisztratív terhek tekintetében, valamint a környezetre, a társadalmi struktúrára, a kis- és középvállalkozásokra és a civil társadalomra;

28. úgy véli, hogy az EU intézményeinek a hatáselemzés során közös megközelítést kellene követniük, amelynek a kialakításába az RB-t be kellene vonniuk;

29. üdvözli, hogy a Lisszaboni Szerződés által létrehozott korai előrejelző rendszer kapcsán az Európai Bizottság megfelelő hangsúlyt helyez a tagállami parlamentek indokolással ellátott véleményeire, jóllehet a „sárga laphoz” szükséges küszöböt még nem érték el. A szubszidiaritásfigyelési folyamatban betöltött szerepe és felelősségi köre alapján az RB kéri az Európai Bizottságot, hogy bocsássa rendelkezésére a tagállami parlamentek által megküldött, indokolással ellátott véleményeket, valamint azok fordításait és az Európai Bizottság válaszát;

30. támogatja az RB és az Európai Bizottság közötti együttműködési megállapodás felülvizsgálatára vonatkozó terveket, melyek célja, hogy figyelembe vegyék a Lisszaboni Szerződésből eredő intézményi változásokat, a többszintű kormányzás megvalósításának szükségességét és az RB politikai szerepének alakulását, valamint rendelkezzenek a hatáselemzéssel kapcsolatos együttműködés javításáról és fejlesztéséről, és hozzanak létre egy mechanizmust az RB-nek a hatékonyabb jogalkotásról szóló éves jelentéshez való hozzájárulásához;

A kormányzással foglalkozó magas szintű munkacsoport

31. úgy véli, hogy ez a csoport hasznos adminisztratív fórum, amelyben a tagállamok és az európai uniós intézmények – köztük az RB – tisztviselői megvitathatják az európai kormányzással kapcsolatos gyakorlati kérdéseket, valamint kicserélhetik egymással a legjobb gyakorlatokat;

32. emiatt sajnálja, hogy sem a magyar, sem a lengyel elnökség nem rendez teljes ülést 2011-ben, és kéri, hogy 2012-ben kerüljön sor erre;

B. Szubszidiaritás

33. emlékeztet arra, hogy a Lisszaboni Szerződés kimondotan utal a helyi és regionális önkormányzatokra, valamint a szubszidiaritás elvének helyi és regionális dimenziójára, ami azt jelenti, hogy az EU-nak tiszteletben kell tartania a helyi és regionális önkormányzatok hatásköreit akkor, amikor a megosztott hatáskörök alapján új jogalkotási aktusokra tesz javaslatot vagy ilyeneket fogad el. Arra is emlékeztet, hogy a Lisszaboni Szerződés a szubszidiaritás tekintetében kiemelt szereppel ruházta fel az RB-t. Ez nem csupán azt jelenti, hogy biztosítania kell a helyi és regionális önkormányzatok hatásköreinek tiszteletben tartását, hanem arról is gondoskodnia kell, hogy a szubszidiaritás az összes kormányzati szint tekintetében érvényesüljön;

34. ismételten hangsúlyozza elkötelezettségét amellet, hogy továbbra is együttműködjön az Európai Bizottsággal a többszintű kormányzásnak a főbb európai stratégiákba és közösségi politikákba való beépítése érdekében, különösen az EU 2020 stratégia végrehajtása során;

35. felhívja a figyelmet az RB szubszidiaritásról szóló 2010. évi jelentésére, amelyet az RB Elnöksége 2011. március 4-én fogadott el azokkal a témákkal együtt, amelyek strukturálni fogják a szubszidiaritásfigyelő hálózat munkaprogramját. A jelentés taglalja a szubszidiaritásfigyelő tevékenység megerősödését, és annak hozzájárulását az EU döntéshozatali folyamatban a szubszidiaritás kultúrájának elterjedéséhez, amelyek az RB legfőbb prioritásai;

36. pozitívan értékeli azt a tényt, hogy egyetlen véleményben sem állapították meg a szubszidiaritás elvének közvetlen megsértését. Ez azt mutatja, hogy az Európai Bizottság komolyan veszi a szubszidiaritás elvének betartását, és kiemeli az RB ellenőrző szerepét;

37. üdvözli, hogy egyre gyakrabban konzultálnak a szubszidiaritásfigyelő hálózattal, amely részletes és gyakorlati észrevételeket szolgáltat a helyi és regionális testületek széles spektruma részéről. Arra kéri a szubszidiaritásfigyelő hálózathoz kapcsolódó partnereket, hogy nagyobb mértékben vegyenek részt a hálózat tevékenységeiben és konzultációiban, és hogy növeljék konzultatív tevékenysége eredményeinek reprezentativitását;

38. elismeri, hogy az európai uniós jogszabályok időben történő, pontos és hatékony végrehajtására van szükség, valamint annak helyes alkalmazására a tagállamok valamennyi kormányzati szintjén, és tudatában van annak, hogy időnként jogsértési eljárásokat lehet indítani a nemteljesítés büntetése és az attól való visszatartás céljából; aggodalmát fejezi ki azonban amiatt, hogy az Európai Bizottság egyre gyakrabban kívánja meghatározni, hogy a tagállamok kormányai mikor és hogyan tartassák be a jogszabályokat a helyi és regionális önkormányzatokkal. A szubszidiaritás elvének tiszteletben tartásával a végrehajtásért maguk a nemzeti kormányzatok – illetve adott esetben a regionális kormányzatok – kell, hogy feleljenek, mindaddig, amíg az EU általános jogalkotási céljainak végrehajtása biztosítva van.

Kelt Brüsszelben, 2011. október 11-én.

*a Régiók Bizottsága
elnöke*

Mercedes BRESSO

A Régiók Bizottsága véleménye – Az európai kisvállalkozói intézkedéscsomag felülvizsgálata

(2012/C 9/05)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- elismeri a kisvállalkozói intézkedéscsomagon keresztül végzett tevékenységek folytán mindmáig elért eredményeket; azonban kiemelten ajánlja, hogy az intézkedéscsomag járjon nagyobb politikai kötelezettségekkel, hogy a végrehajtás szélesebb körben és szabályszerűbb módon történjen, és hogy le lehessen küzdeni a teljes végrehajtás előtt álló jelenlegi akadályokat. Ezáltal az Európai Bizottság és különösen a tagállamok is több eredményt mutathatnak fel az intézkedéscsomag célkitűzéseit tekintve;
- úgy véli, hogy a kisvállalkozói intézkedéscsomag politikai irányítást kíván; úgy gondolja továbbá, hogy az Európa 2020 stratégiának kifejezettebben el kellene ismernie a kisvállalkozói intézkedéscsomagot, hogy ez a politika így stabilabb irányítási struktúrát kapjon azáltal, hogy megfelelő útiterv kerül hozzá elfogadásra, amely tartalmazza mindazokat a mérföldköveket, amelyeket minden tagállamnak el kell érnie és nemzeti reformprogramjába is be kell vennie;
- úgy látja, hogy a regionális és helyi önkormányzatok előtt további lehetőségek nyílnak majd arra, hogy hozzájáruljanak a kisvállalkozói intézkedéscsomag céljainak eléréséhez; és kéri, hogy nyíltabban ismerjék el a helyi és regionális dimenziót az alulról felfelé és a felülről lefelé irányuló megközelítések ösztönzése érdekében, valamint azért, hogy az intézkedéscsomag ismertebbé váljon EU-szerte; arra a következtetésre jut, hogy EU-szerte nemzeti, regionális és helyi szinten egyaránt fokozott kommunikációra van szükség, és az intézkedéscsomagnak is nagyobb jelentőséget kell tulajdonítani;
- rámutat, hogy a kkv-k előtt álló legnagyobb kihívást a finanszírozáshoz való hozzájutás jelenti, és ehhez összehangolt fellépésre lesz szükség a kisvállalkozói intézkedéscsomag következő szakaszaiban; az annak érdekében teendő erőfeszítések jelentőségét is kiemeli, hogy megkönnyítsék a kkv-k számára a piacra jutást, és számottevően mérsékeljék az adminisztratív terheket;
- nagyon sajnálja, hogy a kisvállalkozói intézkedéscsomagnak a lisszaboni stratégiába, majd pedig az Európa 2020 stratégiába való beépítésére irányuló kötelezettségvállalás elmaradt, és ezzel eddig sikerült elszalasztani annak lehetőségét, hogy a nemzeti reformprogramokat az intézkedéscsomag fő végrehajtási eszközeként használják fel. Ezért ismételten kéri, hogy azonnali hatállyal építsék be a kisvállalkozói intézkedéscsomag alapelveit és célkitűzéseit az Európa 2020 stratégiába és a nemzeti reformprogramok végrehajtásába.

Előadó	Constance HANNIFFY (IE/EPP), az Offaly Megyei Tanács, a Midland Regionális Önkormányzat és a Border, Midland és Western Regionális Közgyűlés tagja
Referenciaszöveg	A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Az európai kisvállalkozói intézkedéscsomag felülvizsgálata COM(2011) 78 végleges

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1. örömmel fogadja az Európai Bizottság *Az európai kisvállalkozói intézkedéscsomag felülvizsgálata* című közleményét; és újfent kijelenti, hogy teljes mértékben támogatja, hogy folyamatosan szem előtt tartásuk ezt a rendkívül fontos politikai menetrendet, amely az EU-szerte működő kkv-k fejlesztésének, növekedésének és fenntarthatóságának támogatására irányul;

2. nyomatékosan hangsúlyozza, hogy foglalkozni kell azokkal a kulcsproblémákkal, amelyek hátráltatják a kisvállalkozói intézkedéscsomag valamennyi kormányzati szinten való végrehajtását az Európai Unióban; és sürgeti, hogy az intézkedéscsomag legfontosabb elemeinek tulajdonítsanak nagyobb jelentőséget a tagállamok – Európa-szerte ugyanis 3,5 millió munkavállaló veszítette el kkv-nál betöltött állását⁽¹⁾ a pénzügyi, gazdasági és szociális válság következtében, és emiatt sajnos ezt a kérdést nyilvánvalóan első helyen kell kezelni a politikai napirenden;

3. elismeri a kisvállalkozói intézkedéscsomagon keresztül végzett tevékenységek folytán mindmáig elért eredményeket; azonban kiemelten ajánlja, hogy az intézkedéscsomag járjon nagyobb *politikai kötelezettségekkel*, hogy a végrehajtás szélesebb körben és szabályszerűbb módon történjen, és hogy le lehessen küzdeni a teljes végrehajtás előtt álló jelenlegi akadályokat. Ezáltal az Európai Bizottság és különösen a tagállamok is több eredményt mutathatnak fel az intézkedéscsomag célkitűzéseit tekintve;

4. támogatja a kisvállalkozói intézkedéscsomag irányítási szempontjainak megerősítésére irányuló európai bizottsági erőfeszítéseket, különösen a nemzeti kkv-küldöttségek létrehozását a tagállamokban. Ezek a küldöttségek veszik majd kézbe az Európai Bizottság különleges kkv-küldöttségével karöltve az intézkedéscsomag végrehajtásának irányítását EU-szerte;

5. úgy véli, hogy a kisvállalkozói intézkedéscsomag politikai irányítást kíván; úgy gondolja továbbá, hogy az Európa 2020 stratégiának kifejezettebben el kellene ismernie a kisvállalkozói intézkedéscsomagot, hogy ez a politika így stabilabb irányítási struktúrát kapjon azáltal, hogy megfelelő útterv kerül hozzá elfogadásra, amely tartalmazza mindazokat a mérföldköveket, amelyeket minden tagállamnak el kell érnie és nemzeti reformprogramjába is be kell vennie;

6. úgy látja, hogy a regionális és helyi önkormányzatok előtt további lehetőségek nyílnak majd arra, hogy hozzájáruljanak a kisvállalkozói intézkedéscsomag céljainak eléréséhez; és kéri,

⁽¹⁾ Az európai kkv-król szóló 2010. évi jelentés becslése. A jelentés a kkv-król szóló teljesítményértékelés részeként kerül majd közzétételre (http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/facts-figures-analysis/performance-review/index_en.htm).

hogy nyíltabban ismerjék el a helyi és regionális dimenziót az alulról felfelé és a felülről lefelé irányuló megközelítések ösztönzése érdekében, valamint azért, hogy az intézkedéscsomag ismertebbé váljon EU-szerte;

7. rámutat, hogy a kkv-k előtt álló legnagyobb kihívást a finanszírozáshoz való hozzájutás jelenti, és ehhez összehangolt fellépésre lesz szükség a kisvállalkozói intézkedéscsomag következő szakaszaiban; az annak érdekében teendő erőfeszítések jelentőségét is kiemeli, hogy megkönnyítsék a kkv-k számára a piacra jutást, és számottevően mérsékeljék az adminisztratív terheket;

8. újfent kiemeli, hogy a különféle típusú vállalkozások hosszú távú fenntarthatósága érdekében folyamatosan meg kell adni a megfelelő támogatást a kkv-knak. Továbbá súlyt kell fektetni az ígéretesnek tűnő induló, új és exportorientált kkv-kra; figyelmet kell fordítani a már régóta működő, illetve a fejlesztés és átszervezés alatt álló vállalkozásokra; egyúttal tudatában van a helyi és a belföldi piacokra szakosodott, a helyi és regionális gazdaságok fő ütőerét képező kkv-k előtt álló kihívásoknak;

9. hangsúlyozza továbbá, hogy a kisvállalkozói intézkedéscsomagnak és a kkv-kra irányuló politikának a lehető legtöbb munkahely létrehozása és a fenntartható gazdasági növekedés érdekében minden szinten nyitottnak kell lennie a különböző üzleti modellekre, és azokkal együtt is kell tudnia működni. Ide tartoznak a szociális gazdaság vállalkozásai, a (kereskedelmi és a forgalomba hozatal megelőző) kulturális és szellemi alkotó tevékenységet végző vállalkozások, illetve a szövetkezetek és hasonló jogi formák is;

A széles körű végrehajtás és a jobb irányítás biztosítása

10. nagyon sajnálja, hogy a kisvállalkozói intézkedéscsomagnak a lisszaboni stratégiába, majd pedig az Európa 2020 stratégiába való beépítésére irányuló kötelezettségvállalás elmaradt, és így egyelőre nem sikerült élni azzal a lehetőséggel, hogy a nemzeti reformprogramokat az intézkedéscsomag fő végrehajtási eszközeként használják fel. Ezért ismételtlen kéri, hogy azonnali hatállyal építsék be a kisvállalkozói intézkedéscsomag alapelveit és célkitűzéseit az Európa 2020 stratégiába és a nemzeti reformprogramok végrehajtásába;

11. csaldóttan állapítja meg, hogy a kisvállalkozói intézkedéscsomagot a tagállamok igen különböző mértékben hajtották végre. Ezt az Európai Bizottság közleménye is elismeri, viszont a különbségek mögött rejlő tényezőket nem tárja fel teljes egészében. A tagállamoktól nagyobb fokú elszámoltathatóságot kellene számon kérni az intézkedéscsomag végrehajtásával kapcsolatban. Az RB arra a következtetésre jut, hogy EU-szerte nemzeti, regionális és helyi szinten egyaránt fokozott kommunikációra van szükség, és az intézkedéscsomagnak is nagyobb jelentőséget kell tulajdonítani;

12. örömmel fogadja a nemzeti kkv-küldöttségek tagállami kinevezését, és arra kéri ezeket a küldöttségeket, hogy megbízatásuknak teljes mértékben eleget téve törekedjenek arra, hogy a közigazgatási szervek „először kicsiben gondolkozzanak”, és hogy kellően vegyék figyelembe a kkv-k előtt álló kihívásokat az olyan törvények, jogszabályok és eljárások kidolgozása során, amelyek elősegíthetik a kkv-k működési környezetének javulását;

13. rámutat, hogy egyes kkv-küldöttségeket politikai, másokat közigazgatási kinevezés útján hoztak létre; és azt ajánlja, hogy minél több tagállam válassza a politikai kinevezést: ezzel erősebben megmutatkozik a kisvállalkozói intézkedéscsomag végrehajtása és a kkv-k előtt álló kihívások leküzdése iránti elköteleződés, és ezek a kérdések jobban előtérbe is helyeződnek;

14. úgy véli, hogy a már létező különböző programok és pénzügyi eszközök felhasználása a kisvállalkozói intézkedéscsomag céljainak elérésére további, illetve célzott finanszírozás nélkül alapvető gyenge pontnak számít;

15. tudomásul veszi az új uniós kkv-küldöttség kinevezését, azonban újfent kiemeli, hogy a közlemény nem foglalkozik kielégítő mértékben a kkv-küldöttség szerepével, és felkéri az Európai Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy a kkv-küldöttek megkapják a kisvállalkozói intézkedéscsomag célkitűzéseinek sikeres megvalósításához és a kkv-kkal kapcsolatos politikai tevékenységek közismertségének javításához szükséges pénzügyi forrásokat és a kellő politikai szintű támogatást;

16. örömmel fogadja a tagállamokból, kkv-küldöttségekből és a kkv-kat képviselő szervezetekből álló SBA tanácsadói csoport létrehozásának szándékát; és kéri, hogy ebbe a tanácsadói csoportba a Régiók Bizottságát is vegyék fel tagnak, ugyanis a kisvállalkozói intézkedéscsomag minden kormányzati szinten hatást kíván kifejteni, nem csak uniós és nemzeti szinten;

17. javasolja, hogy a tagállamokon belül a helyi és regionális önkormányzatokat ösztönözzék arra, hogy tegyék magukévá a kisvállalkozói intézkedéscsomag elveit, és az abban foglalt intézkedéseket igazítsák a helyi/regionális körülményekhez; úgy véli, hogy e tekintetben jó ötlettel szolgálhat az európai vállalkozói régió (EVR) rendszere;

18. tudomásul veszi, hogy a kisvállalkozói intézkedéscsomag által előirányzott jogalkotási kezdeményezések többségét sikerrel elfogadták, és szorgalmazza, hogy a tagállamok fogadják el az európai zártkörű társaság (SPE) státútumát is, ami a vállalkozásalapítás költségének csökkentése révén elősegíti majd az egységes piac jobb kihasználását, továbbá egyszerűsíti a szabályozási keretet a határokon átnyúló kereskedelem megkönnyítése érdekében;

19. arra kéri a tagállamokat, hogy fogadják el és teljes körűen hajtsák végre a késedelmes fizetésekről szóló irányelvet; és kiemeli, hogy ennek az irányelvnek a betartatása továbbra is kulcskérdés, és a tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy a vállalkozások és a közigazgatási szervek körében javítsák a fizetési kultúrát;

20. hangsúlyozza, hogy a bizonyos típusú cégek, induló és mikrovállalkozások vonatkozásában érvényesítendő jogszabály alóli kivételek bevezetésére tett javaslatot indokolt esetben oly módon kellene megvalósítani, hogy ez ne vezessen „másodrangú” vállalkozások létrejöttéhez és piaci zavarhoz;

21. úgy véli, hogy határozottabban be kellene vetni a teljesítményértékelés eszközt a kisvállalkozói intézkedéscsomag végrehajtásában elért tagállami teljesítmény nyomon követésére, kiértékelésére és összehasonlítására; továbbá kéri, hogy a teljesítményértékelésből származó összes adatot hozzák nyilvánosságra, nemcsak tájékoztatóképpen, de azért is, hogy ezzel a tagállamokat jobb teljesítményre ösztönözzék;

A finanszírozáshoz való hozzáférés javítása

22. felhívja a figyelmet azokra a kihívásokra, amelyekkel a kkv-knak kell szembenéznük amiatt, hogy a pénzügyi intézetek a nemzetközi bankszektorban bekövetkezett és még most is tartó gazdasági hanyatlás és válság következtében megszigorították a hitelfeltételeket;⁽²⁾ továbbá rámutat, hogy a kkv-kat a mindez aránytalanul nagy mértékben sújtja, hiszen rosszabb a hitelkockázati minőségük, ami rövid és középtávon egyaránt súlyosan rontja túlélési és működési képességüket;

23. arra ösztönzi az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy használják fel alapként a kkv-k állandó finanszírozási fórumának 2011. márciusi ülésén született eredményeket; továbbá nagy örömmel fogadja a hitellehetőségek – köztük a Progress mikrofinanszírozási eszköz – hozzáférhetőségét célzó európai bizottsági kezdeményezéseket, valamint a kkv-k megbízható üzleti alapokon nyugvó finanszírozáshoz való hozzáféréseinek javítását szolgáló cselekvési terv bevezetésére irányuló szándékot;

24. helyesli a kisvállalkozói intézkedéscsomagban szereplő cselekvési tervet, és úgy véli, hogy annak a finanszírozást kereső kkv-k kihívást jelentő működési feltételeire kellene összpontosítania, vagyis: i) a bankok és más pénzügyi intézetek és a kkv-k közötti fokozott átláthatóságra; ii) az idegen és saját tőke kombinálására; iii) a kihelyezett hitelek mennyiségének növelésére értékpapírosítás révén; iv) egyszerűbb határokon átnyúló kockázati tőke-befektetésre; valamint v) a mikrohitel jobb szabályozására;

25. úgy véli, hogy bár érdemes lenne bevezetni a kkv-k számára javasolt egyablakos finanszírozási megoldást, de további megfontolásokra lenne szükség ezzel kapcsolatban, és első lépésként azt ajánlja, hogy nemzeti, illetve regionális szinten térképezzék fel a kkv-k számára rendelkezésre álló összes támogatást (ideértve az uniós, a nemzeti, a regionális és helyi támogatási programokat és támogató ügynökségeket); ajánlja továbbá, hogy az Európai Bizottság vizsgáljon meg más sikeres modelleket, amelyek az üzleti támogatások összekapcsolt, szükség esetén a megfelelő helyre való kölcsönös átirányításra épülő rendszerének biztosítása révén többletértéket képviselnek a kkv-k számára, és ezeket helyi és regionális szinten szélesebb körben népszerűsítsék;

26. üdvözlí azt az európai bizottsági javaslatot, amely a kisvállalkozói intézkedéscsomag hatékony végrehajtását az uniós alapok tematikus, előzetes feltételeként szabja meg a javasolt közös stratégiai kereten belül, valamint a kkv-beruházások tematikus prioritásként való felvételét az ERFA-rendelet tervezetében, mivel ez előmozdíthatja a kisvállalkozói intézkedéscsomag célkitűzéseinek helyi/regionális szintű gyakorlati megvalósítását az egyes tagállamokban;

(2) Például a sikeres vállalati hitelkérelmek aránya Írországban 2007-ben még 90 % volt, 2010-re azonban már csak 50 %. Forrás: Központi Statisztikai Hivatal (2011): A pénzügyi eszközökhöz való hozzáférés – 2007 és 2010.

27. úgy véli, hogy a kkv-k számára nyitott európai uniós programok eltérő jellege és követelményrendszere hátrány a finanszírozás elérhetőségét tekintve, és a kkv-kat célzó uniós eszközöknek és alapoknak az EU költségvetésében való jobb összefogását javasolja; kéri, hogy a következő többéves pénzügyi kereten belül fokozottan támogassák a kkv-k ösztönzését elősegítő valamennyi programot és eszközt; és e tekintetben általánosságban üdvözli a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó európai bizottsági javaslat kkv-kkal kapcsolatos rendelkezéseit, amelyekről azonban majd csak a végleges költségvetések, a kkv-k támogatására irányuló specifikus keretek és a konkrét végrehajtási szempontok elfogadása után alkot ítéletet;

28. aggódik amiatt, hogy a 2013 utáni versenyképességi és innovációs keretprogram (CIP) – a kutatás- és innovációfinanszírozás közös stratégiai keretének részeként – nem tudja majd kellően kielégíteni a kkv-k igényeit, ezért külön kkv-pillér létrehozását javasolja az említett kereten belül; a finanszírozási eszközökhöz való hozzájutás megkönnyítésére és azoknak a kkv-k igényeihez való jobb hozzáigazítására hív fel, többek között a mikrofinanszírozási és mezzanin hitel-eszközökre fordított figyelem növelésén, a CIP garanciaeszközeinek kiterjesztésén és bővítésén, valamint a kutatási keretprogramon belüli kockázatmegosztási pénzügyi mechanizmuson (RSFF) keresztül, továbbá javasolja az Európai Beruházási Bank – a JASMINE-hez és a JEREMIE-hez hasonló – termékeinek intelligensebb felhasználását;

29. támogatja az Európai Bizottságnak azt a döntését, hogy 2011 végéig meghosszabbítja az állami támogatásokra vonatkozó ideiglenes keretszabályt, amely lehetővé teszi a kkv-k kiegészítő támogatását; és úgy véli, hogy az Európai Bizottságnak ezt a rendszert 2011 utánra is ki kellene terjesztenie, ám előtte ki kellene értékelnie, hogy a keret sikeresen teljesítette-e célkitűzéseit;

30. javasolja a nemzeti kormányoknak, hogy vegyék fontolóra adózási ösztönzők bevezetését az innovatív, kisméretű induló vállalkozások számára;

31. az Európai Bizottság javaslata alapján késztetést érez arra, hogy felügyelje, hogy valóban több kedvezményezett kkv vehet-e majd részt a megerősített hitelgarancia-programokban, amelyek a beruházásokat, a növekedést, az innovációt és a kutatást támogatják; továbbá tudomásul veszi a kockázatitőkepiac hatékonyabb működésére irányuló jogszabályokkal kapcsolatos vázlatos javaslatokat;

Jobb szabályozás a kkv-k érdekében

32. hangsúlyozza, hogy a kkv-knak egyszerűsített, világosabb és következetes szabályozási és adminisztratív működési környezetre van szükségük; és úgy véli, hogy e tekintetben elengedhetetlen a kkv-teszt alkalmazásának megerősítése;

33. úgy véli, hogy a kkv-tesztet módszeresebben kellene alkalmazni a hatásvizsgálati folyamatban, hogy az már a korai jogalkotási szakaszban tárgyalta politikai közleményekre és jogalkotási javaslatokra is kiterjedjen; ezenkívül felveti, hogy ez a folyamat tovább erősödhetne, ha a hatásvizsgálati bizottság nagyobb függetlenséget élvezhetne az Európai Bizottságtól;

34. nyomatékosan ajánlja, hogy minden tagállam alkalmazza a kkv-tesztet és a „gondolkozz először kicsiben”-elvet, mégpedig ne csak az országos jogban, de a kkv-kat érintő politikai keretekre és közigazgatási eljárásokra nézve is; és azt javasolja, hogy az Európai Bizottság a kkv-k teljesítményértékelésének részeként azt is értékelje ki, hogy a tagállamok hogyan alkalmazzák a kkv-tesztet;

35. örömmel fogadja, hogy az Európai Bizottság kész támogatást nyújtani a tagállamoknak az európai uniós jogszabályok túlbuzgó átültetésének elkerülésére – amint azt az RB a kisvállalkozói intézkedéscsomagról szóló korábbi véleményében már javasolta – azáltal, hogy rávilágít, milyen jelentős akadályokat gördít ez a túlbuzgó átültetés a mikrovállalkozások alapítása és terjeszkedése elé;

36. teljes mértékben támogatja a „csak egyszer”-elvet, és arra biztatja a helyi és regionális önkormányzatokat, hogy ezt az elvet alkalmazzák a kkv-kkal szemben minden adminisztratív és szabályozási célú adatkérés során; rámutat azonban, hogy ahol már megpróbálták bevezetni a „csak egyszer” gyakorlatát a közigazgatásban, és megosztani az így begyűjtött adatokat, adatvédelmi és adatmegőrzési okok miatt ellenállásba ütköztek;

37. örömmel fogadja, hogy az Európai Bizottság elkötelezte magát amellyel, hogy 2011-ben politikai ajánlásokat terjeszt elő a vállalkozások átadásának egyszerűsítésére és az átadás előtti akadályok megszüntetése terén jelentkező kihívások kezelésére; és újfent felhívja a figyelmet arra, hogy ez különösen fontos kérdés a vállalkozások családtagok közötti átadása kapcsán, különösen azért, mert az előttünk álló évtizedben sok kkv-tulajdonos eléri az időskort, és kivonul a családi vállalkozásból; hangsúlyozza továbbá, hogy azoknál a kkv-knál is hasonló problémák állnak fenn, ahol a tulajdonos működteti a vállalkozást;

38. sajnálattal állapítja meg, hogy mindmáig alig történt haladás a csőd eljárások egyszerűsítése terén, ezért arra kéri a tagállamokat és az Európai Bizottságot, hogy ennek a kérdésnek tulajdonítsanak nagyobb fontosságot; továbbá újfent arra kéri az Európai Bizottságot, hogy foglalkozzon azoknak a sikertelen vállalkozóknak a hasonló, mégis különböző problémáival, akik formálisan nem jelentettek csődöt;

A piacokhoz való hozzáférés elősegítése

39. kiemeli, hogy amikor egy sikertelen vállalkozó kénytelen vállalkozói tevékenységével felhagyni, nehézségekbe ütközik, ha hozzá kíván férni a tagállam szociális védelmi rendszeréhez, ellentétben alkalmazottaival, akik jogosultak erre;

40. támogatja az egységes euró-pénzforgalmi övezet (SEPA) kiterjesztését Európa összes vállalkozására, és teljes mértékben egyetért a SEPA tanácsának 2011 májusában tett kijelentésével⁽³⁾, mely szerint sürgősen szükség van egy olyan rendelet elfogadására, amely mind az átutalások, mind pedig a csoportos beszédések rendszerének esetében meghatározza az átállási időszak végét. Amint ez elfogadásra került, ez veszi át az átutalások és csoportos beszédések tagállami rendszereinek helyét, ami végeredményben a SEPA gyorsabb és hatékonyabb megvalósításához vezet;

⁽³⁾ http://www.ecb.int/paym/sepa/pdf/SEPA_Council_statement_3rd_meeting.pdf.

41. örömmel fogadja, hogy az Európai Bizottság elkötelezi magát amellel, hogy teljes mértékben követi a kkv-k közbeszerzési eljárásokban való részvételének megkönnyítéséről szóló legjobb gyakorlatok európai kódexét; és arra kéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy az RB korábbi kéréseinek eleget téve fokozottan mozdítsák elő azokat az innovatív ajánlatkérési intézkedéseket, amelyekkel növelhető a kkv-k részvétele a közbeszerzésekben: például több tender felosztását csoportokba vagy adott esetben együttműködési lehetőségek feltüntetését az ajánlati felhívásokban;

42. kéri továbbá az Európai Bizottságtól annak ösztönzését, hogy nemzeti szinten az ajánlattevők – elektronikus bejegyzési rendszer formájában – ún. közbeszerzési igazolványokat igényelhessenek annak alátámasztására, hogy a vállalkozó rendelkezik azokkal a nyilatkozatokkal és igazolásokkal, amelyeket az ajánlatkérő szervek a közbeszerzések alkalmával általában kérnek. Ha a vállalkozó egyszer már megszerezte az igazolványt, nem kell újra és újra ugyanazokat a nyilatkozatokat és írásos igazolásokat benyújtania. Ez a közbeszerzési eljárásokban gyakran részt vevő cégek számára sok időt és pénzt takarít meg. E közbeszerzési igazolványok csak meghatározott ideig lennének érvényesek, mivel a kapcsolódó igazolások csak korlátozott időre szólnak. Már működnek ilyen rendszerek, és eddig kedvezőek a tapasztalatok;

43. emlékeztet arra, hogy az elektronikus közbeszerzések területén rengeteg a kihasználatlan lehetőség; tudomásul veszi, hogy mind az Európai Bizottságnak, mind pedig a tagállamoknak 2012-ig biztosítaniuk kell EU-szerte az elektronikus azonosítás és az elektronikus hitelesítés kölcsönös elismerését; az RB ezért sürgeti az Európai Bizottságot, hogy 2011-ben mérje fel az ezen intézkedés terén elért haladást annak biztosítása érdekében, hogy mindenki megtegye a megfelelő lépéseket, illetve hogy fény derüljön mindazokra a problémákra, amelyekre a megvalósítás során oda kell figyelni;

44. azt javasolja, hogy jobban használják ki a költségsökentő informatikai megoldásokat, tekintettel arra, hogy az Európai Unióban kiírt közbeszerzési pályázatoknak csupán egyharmadát fogadják el elektronikus formátumban; ezért kéri, hogy ezzel foglalkozzon többet a kisvállalkozói intézkedéscsomag, az Európai Bizottság és a tagállamok pedig mindezt valósítsák meg;

45. újfent hangsúlyozza, hogy a fekete piacok egyre növekvő veszélyt jelentenek a jogszerűen működő kkv-k életképességére; és arra kéri az Európai Bizottságot, hogy kezelje azokat a kihívásokat, amelyeket ez a tisztességtelen verseny és a szabályozatlan kereskedelem vonatkozásában jelent, elsősorban olyan

intézkedések bevezetése révén, amelyek javíthatnák a szellemi tulajdon védelmét és erősíthetnék a hamisítás elleni küzdelmet;

Vállalkozásösztönzés

46. elismeri a vállalkozói kultúra előmozdításának és fejlesztésének jelentőségét; arra kéri a tagállamokat, hogy helyezzenek nagyobb hangsúlyt a vállalkozási ismeretek oktatásának népszerűsítésére, és arra, hogy a vállalkozói gondolkodásmód meggyökerezzen a diákok fejében és a tanárképzésben;

47. támogatja, hogy a kisvállalkozói intézkedéscsomag végrehajtásának részeként erősítsék meg az európai vállalkozói régió (EVR) rendszerét a vállalkozásösztönzés érdekében, valamint eszközként a régiók hálózatának kialakítására és a kkv-kat támogató bevált helyi és regionális gyakorlatok terjesztésére;

48. örömmel fogadja az *Erasmus – Ifjú vállalkozók* program kiértékelését, és úgy véli, hogy a program kísérleti szakasza teljesítette számos célkitűzését, és valódi európai többletértéket hozott; támogatja a program kiterjesztését, feltéve, hogy a kísérleti szakasz legfontosabb hiányosságait orvosolják. Különösen a következőkről van szó: a) javítani kell általában a kezdeményezésről, illetve konkrétan a résztvevők és a fogadó felek számára jelentett előnyökről való tájékoztatást; b) helyi, illetve nemzeti kapcsolattartó pontokat kell létrehozni a kommunikációs és népszerűsítési problémák megoldására; c) biztosítani kell a résztvevők kiegyensúlyozottabb földrajzi eloszlását; d) utólagos támogatási programot kell kínálni, hogy a résztvevők megszilárdíthassák a szerzett tapasztalataikat; és e) a programot szilárdabb pénzügyi alapokra kell helyezni;

49. tudomásul veszi és támogatja a női vállalkozókat segítő mentorhálózat létrehozását; egyúttal ismét felhívja a figyelmet a bevándorló vállalkozók igényeire, akik a körülményekből adódóan általában vállalkozóbb szelleműek és kevésbé kockázatkérülők; azt ajánlja, hogy vegyék figyelembe a fiatalok, a kisebbségek és az idősebb vállalkozók igényeit és azt is, hogy az európai uniós és a harmadik országból származó migráns vállalkozók eltérő kihívásokkal és követelményekkel szembeesülnek;

50. örömmel fogadja az Európa 2020 stratégia „Új készségek és munkahelyek menetrendje” című kiemelt kezdeményezését, amely figyelembe veszi a kkv-k néhány sajátos tulajdonságát és problémáját; és arra ösztönzi az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy a kisvállalkozói intézkedéscsomag keretében a készségek és munkahelyek politikája is kidolgozásra kerüljön, ezzel biztosítva a kkv-k munkahely-teremtési és készségfejlesztési potenciáljának lehető legjobb kihasználását.

Kelt Brüsszelben, 2011. október 12-én.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Mercedes BRESSO

A Régiók Bizottsága véleménye – A gazdasági és társadalmi növekedésbeli különbségek csökkentésére irányuló nemzeti és európai intézkedések egymást kiegészítő jellege

(2012/C 9/06)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- szeretné, ha GDP-n kívül más mérőszámokat is tekintetbe vennének, az Európai Unió régiói közötti és az azokon belüli különbségek csökkentésében elért haladás jobb illusztrálása érdekében,
- szükségesnek véli, hogy amennyiben különböző végrehajtási struktúrák állnak rendelkezésre a nemzeti és európai szintű beavatkozások terén, legyen nagyobb az együttműködés a kormányzás érintett szintjei között a hatékonyságot nélkülöző átfedések elkerülésére. Ennek érdekében hasznosnak tartja a párbeszéd fokozását, és a különböző kormányzati szintek közötti együttműködésből kiindulva a nagyobb koherencia és kiegészítő jelleg biztosítását a különböző intézkedések között,
- emiatt úgy véli, hogy a partnerség elvének megfelelően a nemzeti és európai szintű beavatkozások csak a helyi és regionális szintű döntéshozó szervek felelősségvállalásával vihetők sikerre,
- támogatja a kohéziós politika hatékonyságának egy eredményorientáltabb hozzáállás révén történő erősítését, és nem ellenzi az előzetes feltételesek bevezetésének elvét, kiemeli mindazonáltal, hogy a feltételesek rendszerének nem lenne szabad késleltetnie a programok elindítását, és ellenzi a stabilitási és növekedési paktummal kapcsolatos feltételeességét,
- úgy véli, hogy az addicionalitás ellenőrzése fontos szerepet játszik annak biztosításában, hogy a nemzeti költségen indított programok kiegészítéseként sor kerüljön az európai erőforrások felhasználására, valódi hozzáadott értéket adva ezzel az Európai Unió tevékenységének,
- támogatja egy közös stratégiai keret kidolgozását, és szükségesnek tartja, hogy a „fejlesztési és beruházási társulási szerződések” olyan eszközzé válhassanak, amely biztosítja a nemzeti és az európai uniós szintű beavatkozások kiegészítő jellegét, emlékeztet a helyi és regionális önkormányzatok teljes körű részvételének szükségességére ezek kidolgozásában.

Előadó Francesco MUSOTTO (IT/EA) Szicília regionális önkormányzatának képviselője

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Általános megjegyzések

1. az Európai Unió működéséről szóló szerződés 174. cikke (az Európai Közösséget létrehozó szerződés volt 158. cikke) alapján hangsúlyozza, hogy az Unió átfogó harmonikus fejlődésének előmozdítása érdekében az Unió úgy alakítja és folytatja tevékenységét, hogy az **a gazdasági, társadalmi és területi kohézió erősítését eredményezze**. Az Európai Unió különösen a különböző régiók fejlettségi szintje közötti egyenlőtlenségeknek és a legkedvezőtlenebb helyzetű régiók lemaradásának csökkentésére törekszik;

2. hangsúlyozza, hogy kiemelt figyelemmel kell kezelni a vidéki térségeket, az ipari átalakulás által érintett térségeket és az olyan súlyos és állandó természeti vagy demográfiai hátrányban lévő régiókat, mint a legészakibb, rendkívül gyéren lakott régiók, valamint a szigeti, a határokon átnyúló és a hegyvidéki régiók, valamint, hogy Európa többi régióját is támogatni kell versenyképessége biztosításában és erősítésében;

3. hangsúlyozza a városi területek és régiók – köztük a fővárosok és régiók – hajtóerőként betöltött kulcsszerepét az Európa 2020 gazdasági, ökológiai és társadalmi céljainak elérésében. Integrált megközelítések keretében, megfelelő regionális mozgáster figyelembevételével mellett a jövőben is lehetőséget kell biztosítani a városok és a problémás városi területek társadalmi és gazdasági stabilizálását szolgáló intézkedésekre. Ennek során abból kell kiindulni, hogy a városi dimenzió önmagában is Európa 2020-konformnak számít. Az egyes tagállamokon belüli funkcionális térségek keretében meg kell könnyíteni a városok és környékük közötti együttműködést is, oly módon, hogy a strukturális alapokra vonatkozó jövőbeli rendelkezésekben megtegyük az ehhez szükséges intézkedéseket.

4. támogatja az Európai Bizottságnak „Az Európa 2020 stratégia költségvetése” című közleményében ⁽¹⁾ szereplő javaslatát az „átmeneti régió” kategóriájának bevezetéséről. Megjegyzi ugyanakkor, hogy azoknak a régióknak a számára, ahol a jelenlegi pénzügyi tervben az egy főre jutó GDP meghaladja az EU-27 átlagának 75 %-át, biztosítani kellene annak lehetőségét, hogy a forrásokat infrastrukturális beruházásokra is felhasználhassák, ez ugyanis hozzásegítené e régiókat a jelenlegi tervezési időszakban elért hozzáadott érték konszolidálásához. Hasonlóképpen, az „energiahatékonyság” céljának a hatékony közlekedési módozatokat is magában kellene foglalnia, ideértve a vasúti szállítást és a kapcsolódó infrastruktúrát;

5. emlékeztet az EUMSZ 349. cikkére, amely elismeri a legkülső régiók sajátos helyzetét és alátámasztja, hogy a

közösségi jog alkalmazásához ezekben a régiókban kiigazításokra van szükség, illetve adott esetben – különösen a kohéziós politika területén – egyedi intézkedéseket kell elfogadni;

6. egyetért az Európai Bizottság gazdasági, társadalmi és területi kohézióról szóló ötödik jelentésében ⁽²⁾ ismertetett elvvel, amely szerint **a kohézió a jövőben is az a fejlesztési politika lesz, amely az Európai Unió egészében**, így annak minden régiójában **érvényesül**;

7. megjegyzi mindazonáltal, hogy a különböző területi szinteket célzó állami intézkedésekkel összevont kohéziós politika továbbra is lényeges szerepet kell, hogy játsszon az Európai Unió teljes területének harmonikus fejlődésében, **ösztönözve a fejlődésben viszonylagosan lemaradt régiók felzárkózását**, biztosítva számukra a források legnagyobb részét, **és ezzel egyidejűleg hozzájárulva ahhoz, hogy valamennyi régió versenyképessége új lendületet kapjon**;

A gazdasági, társadalmi és területi növekedésbeli különbségek csökkentésére irányuló nemzeti és európai intézkedések egymást kiegészítő jellege

8. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió területén még létező gazdasági, társadalmi és területi különbségek kizárólag **a nemzeti és európai intézkedések integrációja, szinergiája és egymást kiegészítő jellege** segítségével orvosolhatók, melyeket a gyakorlatban megnyilvánuló szolidaritás szelleme inspirál;

9. véleménye szerint az említett elvek több szempontból meghatározónak bizonyulhatnak, különösen a következő célok tekintetében:

- a tagállamok ösztönzése arra, hogy **erősítsék meg belső intézményi és adminisztratív kapacitásait**,
- az egyazon területet érintő különböző intézkedések közötti, **hatékonyságot nélkülöző átfedések elkerülése**,
- az egyes kormányzati szinteken megállapított **célkitűzések és prioritások összeegyeztetése**,
- az állami **intézkedések minőségének javítása** az összes szinten,
- **a kohéziós politika hatékonyságának erősítése**;

⁽¹⁾ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Az Európa 2020 stratégia költségvetése

⁽²⁾ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, a Régiók Bizottságának és az Európai Beruházási Banknak: A gazdasági, szociális és területi kohézióról szóló ötödik jelentéssel kapcsolatos következtetések: a kohéziós politika jövője – COM(2010) 642 végleges.

10. úgy véli, hogy a különböző területi szinteket célzó állami intézkedésekkel összevont kohéziós politika a leghatékonyabb eszköz a leghátrányosabb helyzetű régiók szolidáris támogatására, és ily módon egyidejűleg hozzájárul a növekedés és a jólét előmozdításához az EU egészében. Kiemeli, hogy mindez egészében előmozdította az **európai GDP növekedését**, megkönnyítette az **új infrastruktúrák létrehozását**, javította az európai területek **hozzáférhetőségét** és a **környezetvédelmet**. A hosszú távú foglalkoztatási stratégiákba történő beruházások és a munkaerő-piaci követelmények figyelembevétele teljesen új foglalkozási profilokat teremtett, emellett régi foglalkozások is megváltoztak és hagyományos szakmák eltűntek. A jó munkahelyek teremtése azt jelenti, hogy biztosított az emberek személyes elégedettsége, a teljesítménynek megfelelő bérezés, az üzemi egészségvédelem és a munka világának családbarát kialakítása. A munka szférájának ezzel a minőségjavításával vonzóbbá válnak a munkahelyek, ami pozitív hatással van az egyes gazdasági helyszínekre is, és ezáltal hozzájárulhat az európai uniós régiók versenyképességének fenntartásához;

11. hangsúlyozza, hogy jóllehet jelentős előrehaladás történt a különböző régiók fejlődése közötti különbségek csökkentése terén, a közelmúlt **gazdasági és pénzügyi válsága** következtében nyilvánvalóbbá válhatnak az európai régiók közötti, valamint az egyes régiókon belüli egyenlőtlenségek; kiemeli, hogy a helyzet csak tovább súlyosbodik azokban az európai pénzügyi stabilizációs vagy a fizetésiméreg-mechanizmus keretében támogatást nyerő országokban, amelyekben a regionális különbségek valójában csak másodlagos szempontot jelentenek, mivel a fő törekvés a szigorúan nemzeti szintű feltételek és követelmények teljesítése;

12. felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy a kedvezőtlen helyzetű területek a kedvezőbb helyzetű területekhez viszonyítva kevésbé képesek felhasználni saját forrásaikat, ami azzal a kockázattal jár, hogy tovább nőhet a **külső hatásokkal** szembeni kiszolgáltatottságuk, és egy, a jelenlegihez hasonló válság-időszakban – amelyről nem tudjuk, meddig tart – veszélybe kerülhetnek az eddig elért eredmények. Ezeken a területeken az európai uniós finanszírozás kiegészíti a nemzeti beavatkozásokat és kulcsfontosságú elem az állami beruházások stabilitásának biztosításához, ennek következtében pedig a gazdasági fellendülés alapvető része;

13. kiemeli, hogy az európai kohéziós politika annak köszönhetően, hogy olyan **széles látókör** jellemzi, amely kiterjed a fejlődésben lemaradt régiók gazdasági fejlődésére, a társadalmilag sebezhető csoportok támogatására, a fejlődés társadalmi és környezeti fenntarthatóságára, valamint a területi és kulturális sajátosságok figyelembevételére, ebben az értelemben ugyanabba az irányba tereli az ugyanazon kohéziós célkitűzésekre vonatkozó nemzeti beavatkozásokat;

14. következőképpen annak szükségességét hangsúlyozza, hogy az új európai kohéziós politikának továbbra is rendelkezésre kell bocsátania az ahhoz **szükséges forrásokat**, hogy tovább haladhassunk az európai régiók közötti valódi gazdasági és társadalmi egyensúly újbóli megteremtése felé, egyaránt megerősítve a nemzeti és regionális szintű fellépéseket. Ezért a viszonylagos fejlődésbeli hátránnyal küzdő európai uniós régiók

támogatásához szükséges tevékenységek finanszírozása céljából a jövőben is gondoskodni kell az EU költségvetési forrásainak megfelelő arányú biztosításáról;

15. hangsúlyozza, hogy az új kohéziós politikának figyelembe kell vennie a határokon átnyúló együttműködést. Az EU-tagállamok határ menti régióiban támogatni kell az EU külső határain átnyúló együttműködés fejlesztését, különösen az államok és régiók között, amelyek gazdasági fejlődését nagy eltérések jellemzik. Ugyancsak elismeri, hogy mind a megerősített területrendezési politika, mind a közös fejlesztési projektek végrehajtása érdekében a határ menti régiókban kialakítandó közös területi térségek rendszeres és szelektív uniós szintű támogatást tesznek szükségessé;

16. tudatában van annak, hogy az egy főre jutó GDP milyen jelentőséggel bír regionális szinten a gazdasági növekedés mérése terén, de azt szeretné, ha a helyi és regionális szinttel együttműködve **kiegészítő mutatókat** is létrehoznának, amelyek meghatározzák az egyes régiók kiindulási helyzetét, és ezáltal jobban illusztrálják az Európai Unió régiói közötti és az azokon belüli (?) különbségek csökkentésében elért haladást, és ezáltal híven tükrözik a fejlődés szintjét és az egyes régiók sajátos társadalmi és területi kohéziós problémáit;

17. aláhúzza továbbá, hogy az annak meghatározására várhatóan alkalmazandó referenciaidőszak, hogy adott régió jogosult-e támogatásra a 2014 utáni időszakra vonatkozó, új uniós kohéziós politika keretében (ezt valószínűleg a regionális szinten 2007–2009 között egy főre jutó GDP alapján döntenek majd el), nem tükrözi majd maradéktalanul a gazdasági válság és az abból eredő megszorítási intézkedések által a régiókra szerte az EU-ban gyakorolt hatást. Kéri, hogy tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy a regionális szintű GDP-re és a GDP tendenciájára vonatkozóan naprakészebb adatokat használjanak fel az erőforrások elosztásakor, és progresszívebb felülvizsgálati mechanizmusokat alkalmazzanak a programozási időszak során;

Az intézményi és adminisztratív környezettől függő kiegészítő jelleg

18. úgy véli, hogy az európai kohéziós politikának és a nemzeti regionális fejlesztési politikáknak is **megfelelő intézményi környezetre, hatékony állami adminisztrációra** és a **kormányzás különböző szintjei közötti hatékony partnerségre** van szükségük a közép- és hosszú távú fejlesztési stratégiák, valamint az azok alapjául szolgáló többéves szakpolitikai keretek kidolgozása céljából;

19. úgy véli, hogy a nemzeti jogszabályok tiszteletben tartása mellett a különböző területi szinteket célzó állami intézkedésekkel összevont kohéziós politika arra ösztönözheti a tagállamokat, hogy **erősítsék meg intézményi és adminisztratív kapacitásukat**, amely a pénzügyi források hatékonyabb felhasználásához, és így a növekedésbeli különbségek csökkentésére irányuló befektetések hatásának maximalizálásához szükséges;

(³) Umbria régió és a Régiók Bizottsága „Területi kohéziós politika” (COTER) szakbizottsága szemináriumának következtetései – a szemináriumra Perugiában került sor 2011. április 29-én a következő témában: *Új mutatók: a kohéziós politika terén elért haladás mérése.*

20. kiemeli, hogy az európai kohéziós politikának és a különböző tagállamok nemzeti regionális fejlesztési politikáinak a különböző megvalósítási struktúrái erősen függenek az egyes tagállamok sajátosságaitól, **az intézményi körülményektől** és a **hatáskörök felosztásától**, valamint ezen belül a decentralizáció szintjétől, a többszintű kormányzás elveinek megvalósításától, továbbá a területi fejlődéssel kapcsolatos regionális és helyi tapasztalatoktól és a programok egységességétől és földrajzi kiterjedésétől; ⁽⁴⁾

21. szükségesnek véli, hogy amennyiben különböző végrehajtási struktúrák állnak rendelkezésre a nemzeti és európai szintű beavatkozások terén, legyen nagyobb az együttműködés a kormányzás érintett szintjei között a hatékonyságot nélkülöző átfedések elkerülésére. Úgy véli, hogy az optimális szinergiát fokozatosan lehetne elérni valamennyi, az adott területen meghozott fejlődési intézkedés összevont ütemezése által, valamint erősen összehangolt adminisztrációs szegmensek segítségével; ennek érdekében hasznosnak tartja a párbeszéd megerősítését és az ebből eredő, a különböző kormányzati szintek közötti együttműködést, hogy biztosítva legyen a nagyobb koherencia és a kiegészítő jelleg a különböző nemzeti és európai szintű résztvevők között;

Egy integráltabb területi fejlődés felé

22. hangsúlyozza, hogy a régiók kohéziójára és versenyképességére nézve igen jelentős hatás eléréséhez a gazdasági, társadalmi és területi egyenlőtlenségek csökkentésére irányuló intézkedéseknek olyan, leginkább eredményorientált **integrált fellépéseken** kell alapulniuk, amelyek meghatározásakor figyelembe veszik a problémák területi vetületét;

23. hangsúlyozza, hogy a területi kohézió, amely a Lisszaboni Szerződés által hivatalosan is elismert új politikai célkitűzés, a gazdasági és társadalmi kohézióval együtt prioritássá vált, és emiatt a területi dimenziót nagyobb mértékben be kellene vonni valamennyi, egyértelmű területi hatással rendelkező politikába, akár **területi hatásaik** szisztematikus értékelése által. Emiatt hasznosnak tartja olyan **ellenőrzési rendszerek** kialakítását, amelyek folyamatosan nyomon követhetik a kohéziós célkitűzésekkel kapcsolatos állami kiadások eloszlását az EU egyes területein;

24. megállapítja, hogy azáltal, hogy a közigazgatás is részt vesz a stratégiai tervezési folyamat minden szintjén, valamint a gazdasági és társadalmi fejlődés egyenlőtlenségeit kiküszöbölni kívánó tevékenységek végrehajtásában, olyan intézkedések kidolgozását lehet szavatolni, amelyek területi szintről meritik a szükséges inspirációt és ismereteket a **területek lehetőségeinek kihasználásához, a források összpontosításához, valamint a nyilvános cselekvések hatásának maximalizálásához;**

⁽⁴⁾ Rona MICHIE és John BACHTLER tanulmánya: *Managing Structural Funds – Institutionalising Good practice*, European Policies Research Centre – University of Strathclyde – 1996.

25. megállapítja, hogy az olyan kihívások, mint az éghajlatváltozás elleni küzdelem, az energiaellátás, a globalizáció, a városi és vidéki területek közötti kapcsolat, a demográfiai változás, illetve a bevándorlással kapcsolatos jelenségek igen eltérő hatást gyakorolnak a különböző területekre, ezért **a megoldásokat a szubszidiaritás elvét szem előtt tartva regionális és helyi szinten kell megtervezni és megvalósítani;**

26. emiatt úgy véli, hogy a **partnerség elvének** megfelelően a nemzeti és európai szintű beavatkozások csak az adott nemzeti jogszabályok szerint illetékes helyi és regionális döntéshozó testületek részvételével vihetők sikerre, valamint akkor, ha a gazdasági és szociális szereplők részt vehetnek az intézkedések nyomán követésében a tervezési, a programozási és a végrehajtási szakaszban;

A kohézió hatékonyságát erősítő megközelítés

27. felismeri annak szükségességét, hogy ösztönözni kell az európai területek fejlődését az államháztartás szigorú keretein belül, amely a legnagyobb hatékonyságra és teljesítményre való törekvést teszi szükségessé, és ebből a szempontból támogatja az Európai Bizottság javaslatát, amely egy **eredményorientáltabb megközelítés** elfogadását tűzi ki célul világos és mérhető célok, valamint mérhető és a programozott tevékenységekkel kompatibilis teljesítménymutatók megfelelően rugalmas meghatározása által annak érdekében, hogy értékelést lehessen végezni a programozási időszak folyamán;

28. nem ellenzi a strukturális alapok alkalmazása során az **előzetes feltételek** bevezetésének elvét, amely szorosan és közvetlenül kapcsolódik az uniós kohéziós politika hatékonyságának javításához, és képes pozitívan hatni a programok megvalósíthatóságára és operativitására, valamint a fejlesztési intézkedések bevonására;

29. kiemeli mindazonáltal, hogy az említett **feltételeseknek** nem lenne szabad késleltetniük a strukturális alapokhoz kapcsolódó programokat, csökkentve ezáltal az európaiakat kiegészítő beavatkozásokra szánt nemzeti források segítségével elért eredményeket is;

30. fenntartja magának azt a jogot, hogy részletesebben állást foglal majd a témában az Európai Bizottság idevágó javaslatának megjelenése után;

31. nem ért azonban egyet az Európai Bizottság által javasolt, **a Stabilitási és Növekedési Paktummal kapcsolatos feltételesekkel**, mivel azok rossz hatással lehetnének a helyi és regionális önkormányzatokra, melyek nem felelősek azért, ha a tagállamok nem tettek eleget kötelezettségeiknek; ⁽⁵⁾ illetve akadályozhatnák vagy késleltethetnék a fejlődés folyamatát és veszélybe sodorhatnák a már elért eredményeket;

⁽⁵⁾ Lásd az RB következő véleményét: Ötödik jelentés a kohézióról – Cdr 369/2010 fin (előadó: Michel DELEBARRE, FR/PES).

32. tudomásul veszi, hogy különböző tényezők befolyásolhatják hátrányosan az európai alapok optimális hatását a növekedést legnagyobb mértékben mutató különböző területeken és ágazatokban, csökkentve ezáltal az egyes területekre gyakorolt esetleges hatásaikat. ⁽⁶⁾ Ebben az összefüggésben az **addicionalitás** ellenőrzése fontos szerepet játszik annak biztosításában, hogy ezeket az alapokat hatékonyan használják fel a közkiadásokkal kapcsolatos programok kiegészítéseként, valódi hozzáadott értéket adva az Európai Unió fellépéséhez;

33. ennek következtében hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy hatékonyabban kell ügyelni a strukturális alapok kiegészítő szerepére, biztosítva, hogy az európai beavatkozások további, illetve kiegészítő kezdeményezéseket hozhassanak létre, amelyeket csak ritkán és elégtelenül vesznek figyelembe a nemzeti szintű mechanizmusok;

34. úgy véli, hogy az európai kohéziós politika hatékonysága és teljesítménye az **eljárások egyszerűsítésétől** is függ, melynek célja a normatív és adminisztratív terhek lehető legnagyobb mértékű csökkentése a kedvezményezettek számára. A források hatékonyabb kihasználásának fontos feltételei a könnyebb eljárások. Az RB arra kéri az Európai Bizottságot, hogy javasolja a tagállamoknak, hogy a helyi és regionális önkormányzatokkal együttműködve vizsgáljon meg és nyújtson be olyan javaslatokat, melyek célja az uniós jogszabályok jobb összehangolása (elvek, dátumok és eljárások tekintetében) a nemzeti jogszabályokkal, prioritásként kezelve az eredményeket és az elért hatásokat, elkerülve ugyanakkor, hogy a források felhasználását tekintve egyenlőtlen feltételeket teremtsenek az egyes tagállamok számára;

A fokozott bevonás és a 2013 utáni beavatkozások kiegészítő jellege érdekében

35. elismeri az **Európa 2020 stratégia** fontosságát az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés szempontjából, és üdvözlözi az Európai Bizottság *Az Európa 2020 keretei közötti intelligens növekedéshez hozzájáruló regionális politika* tárgyú közleményének ⁽⁷⁾ tartalmát, mely szerint a stratégiában meghatározott célkitűzések megvalósítása nagymértékben függ majd a regionális és helyi szinteken elfogadott döntésektől;

36. úgy véli, hogy a **kohéziós politika** fontos hozzájárulása lehetne az Európa 2020 stratégiához, de **nem kellene teljes mértékben integrálni abba**; ki kellene emelni az Európai Unió harmonikus fejlődését támogató szerepét, melyet az európai területek közötti gazdasági és társadalmi egyenlőtlenségek csökkentése által tölt be, ahogyan ez az EUMSZ 174. cikkében is szerepel. A két végrehajtási eljárásnak tehát a

jövőben is függetlennek kellene maradnia, mivel mindkettő speciális céloknak felel meg, és csak részben fedik egymást, még ha az integrációnak és komplementaritásnak ugyanabban a keretében működnek is;

37. támogatja az Ötödik gazdasági, társadalmi és területi kohéziós jelentésben szereplő javaslatot, amely **közös stratégiai keret** kidolgozását tűzi ki célul, mely tartalmazná mind a strukturális célú alapokat, mind a területfejlesztéssel kapcsolatos európai alapokat, vagyis az Európai Regionális Fejlesztési Alapot (ERFA), az Európai Szociális Alapot (ESZA), a kohéziós alapot, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapot (EMVA) és az Európai Halászati Alapot, melyek mindegyike saját eszközökkel és szabályokkal rendelkezik. Pozitívan ítéli meg, hogy a strukturális politikákat kiszolgáló európai alapokat egy fejlesztési stratégiai keretbe integrálják, amelynek jobb koordinációt kellene lehetővé tennie.

38. szükségesnek tartja, hogy a strukturális alapok jövőbeni szabályozásával kapcsolatos jelenlegi vita keretében a **fejlesztésről és a befektetésekről szóló partnerségi szerződések**, melyek a közös stratégiai kereten alapulnak, olyan eszközzé válhassanak, amely valóban egymást kiegészítő jellegűvé teszi a gazdasági, társadalmi és területi egyenlőtlenségek csökkentésére irányuló, hasonló célkitűzésekkel rendelkező nemzeti és uniós szintű intézkedéseket, meghatározva a befektetési prioritásokat, a nemzeti és európai források odaítélését, a megítélt feltételeket és az elérendő célkitűzéseket;

39. mindazonáltal – a többszintű kormányzás elveinek megfelelően – hangsúlyozza annak szükségességét, hogy ezeket a szerződéseket a **regionális és helyi önkormányzatok teljes körű részvételével** dolgozzák és alakítsák ki – vagyis az intézkedések végrehajtásáért és adminisztrációjáért felelős intézményekkel közösen, és ne csupán a tagállamok és az Európai Bizottság között – annak érdekében, hogy hatékonyabban lehessen koordinálni és összeegyeztetni a különböző politikai menetrendeleteket, és erősíteni lehessen a stratégiai és nem csupán operatív kormányzást;

40. úgy véli, hogy a fejlesztéssel és a befektetésekkel kapcsolatos partnerségi szerződések az adott tagállamok konkrét feltételei szerint megfelelő módon átültethetők a gyakorlatba a **területi megállapodásokat**, amelyeket a Régiók Bizottsága a nemzeti reformprogramokra hivatkozva ösztönöz;

41. egyetért azzal, hogy az ily módon összehangolt regionális fejlesztésre irányuló nemzeti politikák és európai kohéziós politika konkrétan tükröznék a **fellépések összekapcsolásának elvét**, maximalizálva az azonos területen működő különböző eszközök közötti szinergiákat és figyelembe véve a kölcsönös függőségeket. Ezáltal nemcsak az ERFA, az ESZA, a kohéziós alap, az EMVA és az Európai Halászati Alap között lehetne nagyobb mértékű koordinációt szavatolni, de az azonos fejlesztési célkitűzésekkel rendelkező nemzeti intézkedésekkel is;

⁽⁶⁾ Chiara DEL BO, Massimo FLORIO, Emanuela SIRTORI és Silvia VIGNETTI tanulmánya: *Additionality and regional development: are EU structural funds complements or substitutes of National public finance?* (CISL – Centre of Industrial Studies, 2009), melyet az Európai Bizottság Regionális Politikai Főigazgatóságának kezdeményezésére készítettek.

⁽⁷⁾ A Bizottság közleménye: az Európa 2020 keretei közötti fenntartható növekedéshez hozzájáruló regionális politika – COM(2011) 17 végleges.

42. emellett úgy véli, hogy stratégiaiilag fontos, hogy a regionális fejlesztésre irányuló nemzeti politikákra és az európai kohéziós politikára ne az ágazati politikáktól függetlenül tekintsünk, mivel elengedhetetlen a nagyobb koherencia, betagozódás és szinergia a résztvevők között. Számos ágazatban a nyilvános politikáknak gyakran vannak **kölcsönös függőségi hatásai**, és összehatásuk növelhető azzal, ha megfelelően összehangolt módon hajtják végre őket; ⁽⁸⁾

43. egyetért azzal, hogy ily módon támogatnánk a programok konkrét **hozzáigazítását** a meghatározott célkitűzésekhez, az ezen célkitűzések eléréséhez rendelkezésre álló működő politikai eszközökre és a meglévő pénzügyi forrásokra támaszkodva, meghatározva a támogatási területek és a befektetések prioritásait, valamint az Európai Unió forrásainak hozzáférhetőségét, mégpedig az egyes régiók forrásainak elemzése alapján. Ez a megközelítés lehetővé tenné az egyes területek potenciáljának és saját prioritásainak ismeretének a lehető legjobb kihasználását.

Kelt Brüsszelben, 2011. október 11-én.

a Régiók Bizottsága
elnöke
Mercedes BRESSO

⁽⁸⁾ Laura POLVERARI és Rona MICHIE tanulmánya: *Complementarity or conflict? The (in)coherence of Cohesion Policy*, European Policies Research Centre – University of Strathclyde – 2011.

A Régiók Bizottsága véleménye – Integrált iparpolitika a globalizáció korában: a versenyképesség és fenntarthatóság középpontba állítása

(2012/C 9/07)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- **hangsúlyozza**, hogy az új európai iparpolitika sikere a gazdasági feltételek és irányítás, a versenyképesség, a befektetések és a pénzügyi szektor struktúrája, az innováció és a kutatás, az energia és az erőforrások, a digitális menetrend, az új készségek és munkahelyek stb. területén folytatott hatékony politikáktól függ;
- **hangsúlyozza**, hogy az európai ipar átalakulása során nagyobb rugalmasságot kell adni a vállalkozásoknak foglalkoztatási stratégiáik terén, cserébe azért a megfelelő védelemért, amelyet a jövedelem biztonsága jelent az esetlegesen érintett ágazatokban dolgozó munkavállalók számára, és lehetőséget kell adni az átcsoportosításra, az átképzésre és az önfoglalkoztatás támogatására. Az egész életen át tartó tanulás a foglalkoztatás során kulcsfontosságú a munkavállalók magas szintű foglalkoztathatóságának biztosításához, a munkanélküliségben töltött idő minimálisra csökkentéséhez, valamint a vállalkozások új kompetenciaforrásokkal való ellátásához a piaci változásokhoz való gyors alkalmazkodásuk érdekében. A helyi és regionális hatóságoknak fontos szerepük van ezeknek a cselekvéseknek a koordinálásában. Ezen túlmenően nagyobb mértékben ki kell használni az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAA) nyújtotta lehetőségeket;
- **kéri**, hogy az Európai Unió helyi és regionális önkormányzatai jussanak nagyobb szerephez az Európa 2020 stratégia megtervezésében és végrehajtásában, valamint a közlemény célkitűzéseinek elérésében. Ismét felhívja a figyelmet az Európai Unió helyi és regionális önkormányzatainak az iparpolitika és a gazdasági fejlődés fellendítésében betöltött kulcsszerepére, amely a polgárokhoz való közelségében, valamint a helyi iparszerkezetnek és a vállalatokat érintő problémáknak az ismeretében gyökerezik;
- **kéri** a tagállamokat és a helyi és regionális önkormányzatokat, hogy kössenek nemzeti szintű területi paktumokat a nemzeti reformprogramok együttműködésben történő kidolgozására és végrehajtására, valamint eredményeik közös értékelésére, azzal a céllal, hogy erőfeszítéseiket és politikai menetrendjeiket összehangolják az Európa 2020 stratégia célkitűzéseit tartva szem előtt, ami kétségtelenül döntően hozzájárul majd ezek eléréséhez.

Előadó	Patxi LÓPEZ (ES/PES), a baszk regionális kormány vezetője
Referenciaszöveg	A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Integrált iparpolitika a globalizáció korában: A versenyképesség és fenntarthatóság középpontba állítása COM(2010) 614 végleges

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1. **üdvözi** az Európai Bizottság elkötelezettségét, hogy a gazdaság fellendítése érdekében – az „Európa 2020 stratégia” hét kiemelt kezdeményezésének egyikében, az „Integrált iparpolitika a globalizáció korában: A versenyképesség és fenntarthatóság középpontba állítása” című közleményben ⁽¹⁾ megfogalmazottak szerint – erős, versenyképes és a fenntartható fejlődés irányába mutató európai ipart kíván teremteni;

2. **hangsúlyozza**, hogy az új európai iparpolitika sikere a gazdasági feltételek és irányítás, a versenyképesség, a befektetések és a pénzügyi szektor struktúrája, az innováció és a kutatás, az energia és az erőforrások, a digitális menetrend, az új készségek és munkahelyek stb. területén folytatott hatékony politikáktól függ;

3. ezért **kéri** az Európa 2020 stratégia kiemelt kezdeményezéseinek jobb integrációját és koordinációját;

4. **sajnálja**, hogy amikor az Európai Bizottság javaslatot tett erre a hét kiemelt kezdeményezésre, nem vette figyelembe költségvetési vonzatukat és azt, hogy mi szükséges a végrehajtásukhoz;

5. **kiemeli**, mennyire fontos kihasználni az abban rejlő hozzáadott értéket, hogy az erőfeszítéseket és a szinergiákat koordinált politikai megközelítésben egyesítve uniós szinten lépünk fel a globális kihívások leküzdése és az Európa 2020 stratégia céljainak elérése érdekében;

6. **jelzi**, hogy a világban jelentkező strukturális változások bebizonyították, hogy vannak globális jellegű kihívások és problémák, amelyek gyorsan terjednek és a nagyobb nyitottság és kölcsönös függőség miatt egyformán érintik az államokat, valamint a helyi és regionális önkormányzatokat. Mindez azt mutatja, hogy gyors és összehangolt válaszadásra alkalmas, stratégiai és technológiai perspektívával rendelkező eszközöket kell életbe léptetni;

7. **emlékeztet arra**, hogy az új versenyképességi paraméterek megkérdőjelezték az Európai Unió gazdaságának globális szerepét, és határozott lendületet kell adni az Európa 2020

stratégiának ahhoz, hogy az uniós gazdaság visszaszerezze a pozícióját. Ebben az iparnak mint a növekedés motorjának kulcsszerepet kell játszania;

8. **támogatja** a gazdasági, társadalmi és környezeti változókat kiegyensúlyozott módon magában foglaló átfogó fenntarthatóság elképzelését. A környezet védelme és helyreállítása, az energia és az erőforrásokkal való hatékony gazdálkodás, valamint az öregedéssel és az eltartott személyek ellátásával kapcsolatos szociális szükségletek komoly gazdaságdinamizáló potenciált rejtenek. A globális szinten versenyképes ipar ösztönzésének összeegyeztethetőnek kell lennie a környezetet kímélő gazdasági és társadalmi fejlődéssel;

9. **felszólítja** az Európai Bizottságot, hogy fordítson nagyobb figyelmet a fejlődés különböző szintjeire és az EU-n belül még mindig fennálló egyenlőtlenségek kiigazítására; ennek egyik eszköze az iparpolitika. A tagállamoknak, illetve a helyi és regionális önkormányzatoknak az Európa 2020 stratégia öt célkitűzésével kapcsolatos helyzete jelentősen eltér, és a válság különböző intenzitással hat rájuk;

10. **hangsúlyozza**, hogy az európai ipar átalakulása során nagyobb rugalmasságot kell adni a vállalkozásoknak foglalkoztatási stratégiáik terén, cserébe azért a megfelelő védelemért, amelyet a jövedelem biztonsága jelent az esetlegesen érintett ágazatokban dolgozó munkavállalók számára, és lehetőséget kell adni az átcsoportosításra, az átképzésre és az önfoglalkoztatás támogatására. Az egész életen át tartó tanulás a foglalkoztatás során kulcsfontosságú a munkavállalók magas szintű foglalkoztathatóságának biztosításához, a munkanélküliségben töltött idő minimálisra csökkentéséhez, valamint a vállalkozások új kompetenciaforrásokkal való ellátásához a piaci változásokhoz való gyors alkalmazkodásuk érdekében. A helyi és regionális hatóságoknak fontos szerepük van ezeknek a cselekvéseknek a koordinálásában. Ezen túlmenően nagyobb mértékben ki kell használni az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAA) nyújtotta lehetőségeket;

11. **kéri**, hogy az Európai Unió helyi és regionális önkormányzatai jussanak nagyobb szerephez az Európa 2020 stratégia megtervezésében és végrehajtásában, valamint a közlemény célkitűzéseinek elérésében. Vannak olyan helyi és regionális önkormányzatok, amelyek kiterjedt hatáskörrel és bizonyított tapasztalattal rendelkeznek a gazdasági és ipari fejlesztés, illetve más, a versenyképességgel közvetlenül összefüggésben lévő politikák terén. Az, hogy közel állnak a gazdasági élet döntéshozóihoz és főszereplőihöz, nagyobb hatékonyságot biztosít számukra a közpolitikák irányításában;

⁽¹⁾ COM(2010) 614 végleges.

12. ezért **támogatja**, hogy a régiók és a tagállamok területi paktumokat kössenek, melyekben kötelezettséget vállalnak az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek megvalósítására. A iparpolitikai célok, közös stratégiák és finanszírozás összeegyeztetése egyértelműen hozzásegít a nagyobb gazdasági növekedés eléréséhez;

13. **elismeri**, hogy a régiók és városok gazdaságát támogató szereplők⁽²⁾ fellendítik az ipari tevékenységet. Munkájuk alapvető ahhoz, hogy sikerüljön jobban bevonni a vállalkozásokat, a szociális szereplőket, valamint magukat a polgárokat is az uniós iparpolitika alakításába;

14. **arra kéri** az Európai Bizottságot, hogy a közleményben megnevezett minden egyes prioritáshoz határozzon meg konkrét menetrendet, annak érdekében, hogy könnyebb legyen felügyelni az új iparpolitika alkalmazását;

15. **javasolja**, hogy az Európai Bizottság, a Régiók Bizottságával együttműködve, léptessen életbe nyomonkövetési és rendszeres értékelési eljárást az iparpolitika megvalósításának előrehaladásáról, annak érdekében, hogy szinergiákat teremtsenek és a közös célkitűzés érdekében megosszák az erőforrásokat; ezzel kapcsolatban kéri az iparpolitika fejlődését mérő olyan minőségi és mennyiségi mutatók kidolgozását, amelyek többek közt olyan szempontokat is figyelembe vesznek, mint a munkahelyteremtés, a versenyképesség, a fenntartható fejlődés és az innováció fejlődése;

Az európai ipar előtt álló versenykihívások. Stratégiai jellegű változtatásokkal járó új gazdasági környezet

16. **üdvözl**i, hogy a kezdeményezés az új európai növekedési modellben kulcsszerepet ad az iparnak, mivel meghatározó gazdasági ágról van szó, amely jelentős mértékben képes a többi gazdasági tevékenység húzóerejeként működni;

17. **jelzi**, hogy maga az ipar fogalma is fejlődött, és olyan gazdasági szakaszba lépett, amelyben az új, úgynevezett „diffúz ipar” vezető szerepet játszik, és a fejlődéséhez magas hozzáadott értékű szolgáltatásokat is igénybe vesz;

18. **megjegyz**i, hogy az iparpolitikának, az ágazati szemléleten felülemelkedve olyan versenyképességi politikává kell válnia, amely átfogóbb szemlélettel aktívan támogatja a vállalkozásokat, amire az ipari átalakulás által jellemzett új környezetben szükség van;

19. **hangsúlyozza**, hogy az EU-nak a legnagyobb társadalmi-gazdasági potenciállal rendelkező területekre kellene összpontosítania a befektetéseit, és kéri, hogy fektessenek nagyobb hangsúlyt a tudásalapú gazdaság intelligens fejlődésére az EU-ban, valamint a stratégiai K+F-beruházásokra, a tudományos és technológiai képzésre, a nem technológiai innovációra stb.;

⁽²⁾ A helyi gazdaságot támogató szereplők: regionális, illetve helyi fejlesztési hivatalok, technológiai és kutatóközpontok, képzési központok, egyetemek, munkügyi hivatalok.

20. **megjegyz**i, hogy az EU ipara jelentős mértékben függ az egyre drágább és nehezebben hozzáférhető, valamint a nemzetközi politikai helyzetűtől függő nyersanyagoktól és energiaforrásoktól;

21. **megismétli**, hogy egyik fő célként a gazdasági növekedés és a fokozott erőforrás-felhasználás szétválasztását kell kitűzni;

22. ezért **úgy véli**, hogy az EU iparpolitikája előtt álló stratégiai kihívások a következők: olyan eljárások kialakítása, melyek segítségével hatékonyabban lehet gazdálkodni a fenti erőforrásokkal, a nyersanyagok helyettesítése, valamint a megújuló energiák helyzetének megszilárdítása és felhasználásának növelése;

23. **emlékeztet arra**, hogy a demográfiai változásokkal új fogyasztási minták is megjelennek. A fejlett országok lakosságának elöregedése új igényeket teremt majd a szociális ellátás terén, ugyanakkor lehetőségek forrása is lesz az ipar és a szolgáltatások számára. A feltörekvő országok középosztályának növekedése ugyancsak a lehetőségek potenciális forrása lesz a fejlődés és az innováció szempontjából;

24. **elismeri** a feltörekvő országoknak az új, most formálódó geoökonómiai térképen betöltött szerepét. A feltörekvő országok nemcsak azért jutnak új szerephez, mert vonzó, gyorsan növekedő piacoknak minősülnek, hanem azért is, mert részt vesznek a közvetlen befektetések új hullámában, és egyre növekvő technológia- és K+F-igényt képviselnek;

25. ezért **egyetért azzal**, hogy sürgős strukturális reformokra van szükség a vállalkozói környezetet érintő gyökeres változások láttán, amelyek egy olyan új, globális szintű versenyparadigma elfogadását feltételezik, amelyben az új feltörekvő országok mellett a technológia és az információs és kommunikációs technológiákhoz (IKT) kapcsolódó kompetenciák, valamint az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való áttérés meghatározó szerepet fognak betölteni;

26. **kéri** a vállalkozások növekedését akadályozó terhek felszámolását, valamint a vállalkozások közötti együttműködési és társulási megoldások és modellek keresését. A nemzetközivé váláshoz, az innovációhoz és a fenntarthatósághoz kapcsolódó kihívásokat nem lehet elszigetelten vagy külön-külön kezelni;

27. **hangsúlyozza**, hogy egyes speciális piaci résekben lehetőségeket kell teremteni arra, hogy a vállalatok hatékony méretet érjenek el. Így lehetővé válik, hogy az EU piaci résekre specializált multinacionális kkv-kkal rendelkezzenek. A szakosodás ugyanis a vállalkozások versenyképességét meghatározó stratégiai tényezők egyike, és a vállalkozásoknak szükségszerűen igényesebb termékeket és szolgáltatásokat kell kifejleszteniük, olyan egyedibb piaci szegmensek felé orientálódva, amelyek nagyobb hozzáadott értéket nyújtanak;

28. **kiemeli**, hogy sürgősen szükség van a tudásalapú iparban való munkára alkalmas munkavállalók képzésére és az ehhez kedvező és vonzó feltételek megteremtésére, tekintettel arra, hogy olyan, a jövő szempontjából stratégiai jelentőségű területeken, mint a kutatás és a tudomány, a mérnöki tudományok, az egészségügy vagy a matematika, problémák vannak a munkahelyek betöltése terén. Hasonlóképpen fontos a munkavállalók készségeinek, képességeinek és tudásának folyamatos fejlesztése és az új ágazatok és technológiák támasztotta igényekhez való igazodás az ipar, valamint az állásukat elvesztő munkavállalók érdekében, hogy gyorsan alkalmazkodhassanak az új ágazatokhoz és az új technológiákhoz;

29. **megjegyi** továbbá, hogy az ipar szükségleteihez való jobb alkalmazkodás érdekében fontos, hogy a munkavállalók képesek legyenek sokféle feladatot ellátni és több területen is jártasak legyenek, és különös hangsúlyt kell fektetni az olyan személyes kompetenciák fejlesztésére, mint a csapatmunkára való alkalmasság vagy a változásra való nyitottság;

30. **szükségesnek tartja**, hogy iparágainkban egyfajta „globalizációs reflex” alakuljon ki, alkalmazkodva az új versenykörnyezethez, amely amellett, hogy nemzetközi, természeténél fogva folyamatosan változik. A globalizáció felerősítette a versenyt, mivel megnyitotta a piacokat az új versenytársak előtt, akik a mozgás és az információszerzés területén új lehetőségekkel élhetnek;

31. **megjegyi**, hogy a nemzetközivé válás nemcsak a vállalkozások, hanem az egész társadalom számára kihívást jelent. Ahhoz, hogy az európai vállalkozások határozottan elkötelezzék magukat a nemzetközivé válás mellett, és nemzetközileg versenyképesek legyenek, az is fontos, hogy a magánszemélyek, az egyetemek, a képzési központok és a tudományos-technológiai rendszer a stratégiáik részévé tegyék a nemzetközi kultúrát és szemléletet;

32. **hangsúlyozza**, hogy az értéklánc töredezetté vált, ami rávilágított az egyes területek sajátosságain alapuló lokalizáció előnyeire egy termék gyártása vagy egy szolgáltatás nyújtása során végzett különböző feladatok tekintetében;

33. **kéri** a hitelhez való hozzáférésnek és a hitel rendelkezésre állásának a javítását, támogatja a kkv-k finanszírozási fórumainak kibontakozását, továbbá hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a bankok és más pénzügyi intézmények felelősségteljesen és átlátható módon lássák el közvetítői feladataikat, biztosítva, hogy szorosabb kapcsolat legyen a pénzügyi gazdaság és a reálgazdaság között;

34. **kéri** továbbá a pénzügyi piacok működésének javítását célzó hatékony intézkedések bevezetését, illetve az EU által a pénzügyi piacok megfelelő szabályozására megkezdett munka folytatását, amelyekkel így fel lehet venni a küzdelmet a spekuláció és a bankrendszerek sebezhetősége ellen, a rendszeralapú kockázatokkal való szembenézés céljából, javítva az egyensúlyt és a stabilitást, valamint növelve a bizalmat egy egészséges üzleti környezet kialakulása érdekében;

35. **szót emel** az Európai Beruházási Bank, illetve az Európai Unió helyi és regionális önkormányzatai közötti szorosabb

együttműködés mellett annak érdekében, hogy javuljon a helyi és regionális szintű K+F- és innovációs beruházások támogatása;

Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedéshez vezető út: új, ambiciózus iparpolitika a jövő gazdaságának vezetése érdekében

36. **javasolja** egy uniós szintű versenyképességi terv meghatározását és elindítását, amelyben megfogalmaznák az iparpolitikával kapcsolatos uniós keretfeltételeket;

37. **megismétli**, hogy a versenyképesség nemcsak a vállalkozói szféra, hanem az egész társadalom és a gazdasági életben részt vevő valamennyi rendszer számára kihívást jelent. A versenyképesség az átlagembereket, az egyetemeket, a technológiai központokat, az egészségügyi szolgáltatókat stb. ugyanúgy érinti, mint az összes termelőágazatot és –tevékenységet;

38. ezért olyan rendszerszerű iparpolitikai megközelítés kialakítását **támogatja**, amely a versenyképességhez hozzájáruló különböző politikákat foglal magában. Erre nemzeti, regionális és helyi szinten is szükség van. Ahhoz, hogy javuljon az európai ipar hatékonysága és termelékenysége, az EU közlekedéssel, a szociális és fogyasztóvédelemmel, a pénzügyi közvetítéssel, az energiával, a környezettel, az egységes piaccal és a kereskedelmi politikákkal kapcsolatos álláspontjának is javulnia kell, és ezeket összehangoltan, egy „versenyképességi lánc” részeként kell kezelniük;

39. ezért **úgy véli**, hogy az új iparpolitikának ágazatközi megközelítést kell támogatnia. Az utóbbi időben egyre népszerűbbek az olyan modellek, amelyek klaszter- vagy klaszterközi projektek révén ösztönzik a vállalkozások együttműködését. Az ilyen projektek egyik fő célja az, hogy az értéklánc valamennyi elemét egyetlen típusú kezdeményezésben csoportosítsák és illesszék össze. Az ilyen kezdeményezéseket pedig olyan hatékony keretnek kell tekinteni a teljes értékláncban, amely nem okoz zavart a vállalati döntésekben. Ezenkívül tekintettel arra, hogy a klasztereket szoros szálak fűzik ahhoz a területhez, ahol működnek, fontos, hogy az új iparpolitika kialakításakor figyelembe vegyék a klaszterek határozott regionális dimenzióját;

40. **újfent hangsúlyozza**, hogy a növekedés és a munkahelyteremtés élénkítése nagymértékben a gyáripar és különösen a vállalkozásokkal kapcsolatos szolgáltatások termelékenységének javulásától fog függeni;

41. **hangsúlyozza**, hogy az EU-ban nagy szerepe van a kkv-knak, amelyek az ipari munkahelyek kétharmadát adják. Ezért van az, hogy az Európai Unió közpolitikáit a „gondolkozz először kicsiben” elv felől kell megközelíteni azért, hogy kifejezetten figyelembe lehessen venni a kkv-k – mint a munkahelyteremtés és a gazdasági növekedés szempontjából alapvető gazdasági szereplők – szükségleteit. Csak akkor lehetünk versenyképesek, ha kkv-ink is azok;

42. **kéri** ezért, hogy a közleményben kapjon nagyobb hangsúlyt a helyi és regionális önkormányzatok gazdaságát támogató szereplők kulcsszerepe, akik egyedi és önmagukban csekély, mégis alapvető szolgáltatásokkal támogatják a kkv-k versenyképességét és eredményességét;

43. **javasolja** a kisvállalkozói intézkedéscsomag hatékony alkalmazását garantáló eszközök használatát, és hangsúlyozza, hogy az intézkedéscsomag legutóbbi felülvizsgálata nagyon helyesen kiemelten kezeli a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférést és az intelligens szabályozást;

44. **egyértékt azzal**, hogy meg kell teremteni a feltételeket ahhoz, hogy a vállalkozások a lehető legjobb szolgáltatásokhoz férjenek hozzá, ami nagymértékben meghatározza termékeik és szolgáltatásaik minőségét, és ezáltal versenyképességüket. Előnyben kell részesíteni azokat az intézkedéseket, amelyek hozzájárulnak a képességek javításához és fokozzák a vállalkozásokat kiszolgáló szolgáltatók közötti versenyt;

45. **támogatja** olyan intézkedések bevezetését, amelyek elősegítik az innováció fejlesztését valamint a vállalatok, különösen a kkv-k irányításának egyszerűsítését, csökkentve a vállalkozások versenyképességét befolyásoló adminisztratív és szabályozási terheket, előrelépést téve például az állapotfelméréseknek az iparpolitika területére történő kiterjesztése terén, továbbá bővítve és általánossá téve ezek alkalmazását az iparpolitikához kapcsolódó más területeken is;

46. **hangsúlyozza**, hogy az európai iparpolitika hatásait és területi dimenzióját figyelembe kell venni ahhoz, hogy annak célkitűzéseit a különböző kiindulási feltételekhez igazítsák, mivel ez alapvető a kiegyensúlyozott és egységes fejlődéshez, továbbá felhívja a figyelmet az itt tárgyalt közlemény, valamint *Az Európa 2020 keretei közötti intelligens növekedéshez hozzájáruló regionális politika* ⁽³⁾, és *Az Európa 2020 keretei közötti fenntartható növekedéshez hozzájáruló regionális politika* ⁽⁴⁾; c. közleményben foglalt iránymutatások közötti koherencia fontosságára;

47. **egyértékt azzal**, hogy az ipari szerkezet versenyképességének fejlesztése érdekében fokozni kell az intelligens szakosodást, és szót emel emellett, hogy a helyi és regionális önkormányzatok támogassák saját innovációs szegmenseiket; Az intelligens szakosodás az összekötő kapocs az iparpolitikáról szóló közlemény és az *Innovatív Unió* kiemelt kezdeményezések között;

48. **úgy véli**, hogy támogatni kell az európai uniós klaszterek létrehozását ösztönöző eszközök integrálását, olyan, a növekedésre és a versenyképességre összpontosító, egységes megközelítést alakítva ki, amely a tapasztalatcserén kívül közös és az együttműködésre épülő, konkrét projekteket támogat. Az Európai Unió kulcsfontosságú tényezőként jelenik meg a transznacionális együttműködés megerősítésében, amely elősegíti a globális klaszterek létrehozását;

49. **kinyilvánítja**, hogy a továbbiakban is szükség van EU-szintű stratégiai projektek kidolgozására egyes meghatározott területeken, amelyek a technológiaátadás és a szinergiák teremtése tekintetében igen nagy fellendítő hatással bírnak. Ilyenek például a „környezetbarát autók”, az „energiahatékony épületek” és a „jövő gyárjai”. Az ilyen típusú kezdeményezéseket – melyekben megmutatkozik az Európai Unió hozzáadott értéke – távlati tervezéssel folytatni és fejleszteni kell;

50. **úgy véli**, hogy az innovatív közbeszerzés révén a közígazgatás is jelentős ösztönző erőt gyakorolhat a vállalkozások versenyképességére. Ily módon – az innovatív és fenntartható termékek és szolgáltatások előnyben részesítésével – a nyílt közbeszerzési eljárás kritériumai innovációra ösztönöznék a részt vevő vállalkozásokat, ami javítaná a közszolgáltatások minőségét és elérhetőségét. Ennek során mindazonáltal el kell kerülni a további adminisztratív terheket, mivel másképp pont a kis- és középvállalkozások számára nem lesz többé vonzó a közbeszerzési eljárásokban való részvétel;

51. **arra biztatja** a tagállamokat és az illetékes regionális és helyi önkormányzatokat, hogy mozdítsák elő a vállalkozói kultúra fejlődését az európai társadalomban és különösen a fiatalok körében. Az oktatási rendszereknek olyan képzési programokat kellene kialakítaniuk, amelyek a vállalkozói szellemet, a kockázatvállalást, a vezetési képességet és a kreativitást a személyes kulcskompetenciák közé emelnék;

52. **jelzi**, hogy milyen fontos a globalizációhoz illő profil kialakításának előmozdítása, amelyben kiemelkedő szerepet játszik az idegennyelv-ismeret, a munkavállalási célú nemzetközi mobilitásra való hajlandóság, vagy a nyitottság a különböző kulturális hátterű emberekkel való kapcsolatteremtésre;

53. **javasolja**, hogy a közleményben kapjanak nagyobb szerepet a technológiai és a nemzetközivé válásra vonatkozó stratégiák. Az innováció, a technológia és a nemzetközivé válás három olyan fogalom, amelyek szükségképpen erősítik egymást és kölcsönösen összefüggnek egymással – törekedni kellene tehát az ezeket egybefogó közös politikák meghatározására;

54. **kéri** a kellő ambíciót és konkrétságot a kkv-k nemzetközivé válását támogató stratégia küszöbönálló elkészítése során. E stratégiának kiemelt figyelmet kell fordítania a vállalkozások közötti együttműködés előmozdítására és a kapcsolatok kialakítására, valamint az ágazatok közötti összeköttetések megteremtésére;

55. **sürgeti**, hogy az Európai Bizottság ténylegesen léptesse életbe a *Kereskedelem, növekedés és globális ügyek. A kereskedelem-politika mint az Európa 2020 stratégia kulcseleme* c. közleményben ⁽⁵⁾ foglalt intézkedéseket, különös tekintettel a nemzetközi intézmények tárgyalásainak menetrendjére, illetve a stratégiai partnerségek elmélyítésére. Ebben az esetben az uniós szintű fellépés elengedhetetlen ahhoz, hogy növelni lehessen az európai ipar globális befolyását;

56. **egyértékt** az Európai Bizottsággal abban, hogy a versenypolitikának stratégiai szerepe van az EU iparának versenyképessége és a torzulásoktól mentes belső piaci verseny szempontjából. Az egyenlő feltételeknek kedvező igazságos versenykörülmények arra ösztönzik a vállalkozásokat, hogy a versenyt szem előtt tartva fejlesztéseket végezzenek, emellett fejlesztik a magánkezdeményezéseket. Ezért garantálni kell az érvényesülést, illetve a tagállamok, valamint a helyi és regionális önkormányzatok részéről a megfelelő kezeléseket;

⁽³⁾ COM(2010) 553 végleges.

⁽⁴⁾ COM(2011) 17 végleges.

⁽⁵⁾ COM(2010) 612.

57. **újrag hangsúlyozza** ugyanakkor a közszféra új szerepét, amelynek a köz- és a magánszféra együttműködésének modelljeit kell keresnie a stratégiai infrastruktúrák és a nagy horderejű termelő beruházások finanszírozása érdekében. A köz- és magánszféra partnerségét (PPP) az iparpolitika fejlesztéséhez is igénybe kell venni, törekedve az érdekek közelítésére és konkrét európai szintű projektek elindítására, ami növeli a hatékonyságot a közkiadások terén. Ezenfelül a kormányzat és a közintézmények különböző szintjei között megvalósuló (közszféra-közszféra közötti) együttműködési modellek hozzá fognak járulni a politikák jobb koordinációjához és a hatékonyság fokozásához;

Iparunk jövőjének záloga az innováción és a tudáson alapuló iparrá történő átalakulás

58. **üdvözli**, hogy az Európa 2020 stratégia az innovációt központi tényezőnek tekinti, és az „Innovatív Unió” kiemelt kezdeményezés révén stratégiai pozícióba helyezi. Az intelligens növekedés prioritása, amely az Európai Unió jövőbeli gazdasági növekedése három pillérének egyike, igen helyesen a tudás- és innovációalapú növekedésre fókuszál;

59. **megjegyi**, hogy az innováció fogalmát ki kell bővíteni és el kell mélyíteni. hangsúlyozva, hogy az iparnak ötvöznie kell a saját tapasztalatokon alapuló DUI (*Doing, Using and Interacting*) típusú innovációt az explicit és tudományos-technológiai tudáson alapuló STI (*Science, Technology and Innovation*) típusú innovációval;

60. **sajnálja**, hogy a közleményben nem kapott nagyobb szerepet a nem technológiai innováció mint a versenyelőny egyik forrása. A valódi vállalati átalakulások gyakran a vállalkozás- és szervezetrányításban megvalósuló innovációhoz kötődnek olyan területeken, mint a stratégia, a folyamatok, a marketing, az iparági szervezés vagy a beszállítókkal fenntartott kapcsolatok. A nem technológiai innováció támogatása révén számos régió és terület versenyképessége ugrásszerűen javult;

61. ezért **azt javasolja**, hogy az iparpolitika értékelésekor alkalmazzanak a nem technológiai innovációra vonatkozó mutatókat is;

62. **kinyilvánítja**, hogy az innováció alapja a tudás és a kreativitás, és hogy a vállalkozásoknak a tudást és a kreativitást szisztematikusan be kell építeniük összes tevékenységükbe, és megfelelően kell gazdálkodniuk vele;

63. **sajnálattal állapítja meg**, hogy a közlemény nem tér ki az embereknek az új iparpolitikában betöltött meghatározó szerepére, ami pedig elengedhetetlen a hosszú távú kiegyensúlyozott növekedés valódi alapjainak megteremtéséhez. A tudásalapú iparban az emberek a változások aktív szereplői, és ők biztosítanak versenyelőnyt a vállalkozások számára;

64. **úgy véli**, hogy az egyetemeken és a technológiai és kutatóközpontokban folyó kutatásnak az elméleti kutatási

tevékenységek mellett nyitottabbnak kell lennie, és jobban szem előtt kell tartania a piaci szükségleteket, valamint a kutatási eredmények gyakorlati hasznát;

65. **megítélése szerint** nagyobb koordinációra van szükség a kutatás és az ipar között annak érdekében, hogy a régiók előrelépjenek az intelligens szakosodás terén az olyan kulcsfontosságú alaptermotechnológiákra, mint a nanotechnológia, a mikro- és nanoelektronika, az ipari biotechnológia, a fotonika, a fejlett anyagok és gyártási technológiák, illetve támogatni lehessen transznacionális hálózatok létrejöttét és meg lehessen erősíteni az együttműködést regionális, nemzeti és nemzetközi szinten;

66. **hangsúlyozza**, hogy az innováció- és tudásalapú európai ipar fejlesztésének szükségszerűen az európai vállalkozások által megszerzett szabadalmak számának növekedéséhez kell vezetnie. Ehhez különösen fontos, hogy a vállalkozások és az alkotók rendelkezésre álljon egy olyan, hatékony rendszer a szellemi tulajdonjogok védelmére, amely olcsóbban hozzáférhető és nagyobb jogi védelmet nyújt a hamisítás és a kalózkodás ellen. Ehhez elengedhetetlen a szabadalmazási eljárás egyszerűsítése és olcsóbbá tétele, valamint az, hogy az egységes európai szabadalomra vonatkozó javaslatnak megfelelően valamennyi tagállam automatikusan elismerje a szabadalmakat;

67. **jelzi**, hogy az információs és kommunikációs technológiák meghatározó tényezővé váltak a vállalkozások termelékenységének javításában, és ezért egyetért azzal, hogy elengedhetetlen azok használatának támogatása a kkv-k körében. Az ikt-k adaptálása és alkalmazása versenyelőnyt jelent majd az európai vállalkozások számára a harmadik országokbeli versenytársakkal szemben. Ezek a technológiák előmozdítják az együttműködésen alapuló munkát, az információk és az ötletek kezelését és megosztását, valamint a közvetlenebb hozzáférést a piacokhoz és az ügyfelekhez;

68. **hangsúlyozza**, hogy kulcsfontosságú a különböző szereplők közötti kapcsolat javítása és a „regionális innovációs ökoszisztémák” fogalmának a regionális fejlesztési stratégiákba való beépítése. A „regionális innovációs ökoszisztémák” hálózatok és tudáscsere-folyamatok, a helyi környezethez erős szálakkal kötődő vállalkozások és rugalmas szervezeti modellek kialakítását jelentik;

69. **javasolja**, hogy az Európai Unió következő kutatási és technológiai fejlesztési keretprogramja iránymutatásainak meghatározásakor jobban vegyék figyelembe a kkv-k szükségleteit, elősegítve ezzel a közös európai projekteknél való részvételüket;

70. **kéri** az Európai Bizottságot, hogy a keretprogramot és a CIP programot magában foglaló közös kutatási és fejlesztési stratégiai keret meghatározásakor tulajdonítson nagyobb jelentőséget a regionális dimenzióknak, és az európai régiók kutatási potenciáljának transznacionális klaszterek révén történő megerősítése érdekében biztosítsa a „Tudásrégiók” kísérleti kezdeményezés folytonosságát;

71. **ismét rámutat arra**, hogy kedvező környezetet kell kialakítani a magántőke számára, hogy nagyobb részt vállaljon az innovációval és K+F-fel kapcsolatos termelési beruházásokban. Ehhez olyan pénzügyi modelleket kell kialakítani, mint a kockázati tőke vagy az „üzleti angyalok”;

72. **kéri** ugyanakkor a mutatók és célkitűzések pontosabb rendszerének kialakítását, amely a vállalkozások részéről a K+F-re fordított kiadások arányán túl a versenyképesség és termelékenység javulásával kapcsolatos szempontokra is kiterjed, vagyis amely a K+F eredményeinek mérésére irányul;

Használjuk ki az Európai Unió előnyeit és az új lehetőségeket, hogy felelősségteljesebb és fenntarthatóbb modell alakíthassunk ki

73. **úgy véli**, hogy az EU-nak ki kell használnia azokat az előnyöket, amelyek az európai ipar versenyképességének szolgálatában fejlesztett ki: jelentős technológiai, tudományos bázissal, színvonalas egyetemekkel, valamint szakképzett és szakosodott munkaerővel rendelkezünk; olyan egységes piacot alakítottunk ki, amely megszünteti a kereskedelem és a munkavállalók szabad mozgása útjában álló akadályokat; valamint nagy teljesítményű klaszterek és együttműködési hálózatok jöttek létre, és az EU úttörő szerepet játszott a zöld megoldások megvalósításában;

74. **megjegyzi**, hogy az egységes piac létrehozása óta elért eredmények ellenére még mindig nem sikerült kiaknázni az általa a fenntartható és inkluzív növekedés tekintetében kínált összes lehetőséget. Az egységes piac az Unió gazdasági motorja, és teljes kiépítése alapvető a növekedés és az uniós ipar versenyképességének előmozdításához;

75. **arra kéri** az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy számolják fel az egységes piac növekedési potenciálját visszafogó akadályokat és hiányosságokat. Ezzel kapcsolatban elismeri, hogy a szolgáltatási irányelv lehetővé tette néhány olyan akadály felszámolását, amelyek az egységes piacon gátolják a más tagállamban történő szolgáltatásnyújtást és letelepedést. Az Európai Bizottságnak ebben az irányban kell tovább haladnia, bevonva a helyi és regionális önkormányzatokat, mivel azok központi szereplők a szolgáltatások piacán;

76. **úgy véli**, hogy a népesség előregedése, az éghajlatváltozás és a környezet megóvása az elkövetkező években az Európai Unió előtt álló legfontosabb kihívások között van;

77. **ezért jelzi**, hogy a fenntarthatóságot az európai ipar jövője szempontjából kulcsfontosságú lehetőségnek kell felfogni, mivel kétségtelenül hozzá fog járulni több új, markánsan innovatív és versenyképes munkahely és vállalkozás megteremtéséhez;

78. **üdvözl**i az Európai Bizottság szándékát, hogy szorosabb kapcsolatot és összhangot ösztönözzön a környezetvédelmi követelmények és az iparpolitikai célkitűzések között, átmenetet biztosítva az ipar egésze számára a hatékonyabb erőforrás-gazdálkodás felé. A stratégiai energiaforrások és nyersanyagok szűkössége és drágulása arra kényszeríti az ipart, hogy ezeket

racionalisabban használja fel; ezt hatékony fogyasztással, újrahasznosítással és az alternatív anyagokra való áttállással lehet elérni;

79. **ismét rámutat** arra, hogy meg kell erősíteni a „zöld gazdaságot”, ami az energiafelhasználás hatékonyságának szükségességével mellett főként a nagyobb mértékű ökoinnovációra való törekvésből fakad. Így az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság támogatásának keretében innovatív (megújuló energiákkal, új anyagokkal stb. kapcsolatos) gazdasági tevékenységek fognak kialakulni;

80. **szükségesnek tartja** ugyanakkor, hogy a tagállamok és az illetékes helyi és regionális önkormányzatok is felelős fogyasztókká váljanak, akik az etikus és szelektív fogyasztás elvét követik, és a minőség, a tájékoztatás és átláthatóság tekintetében nagyobb elvárásokat támasztanak a vállalkozásokkal szemben. A fogyasztóknak így fontos szerepük van abban, hogy a vállalkozásokat a versenyben való jobb helytállásra, a döntéshozókat pedig felelős politikák kialakítására ösztönözzék;

81. **üdvözl**i, hogy a közlemény kiemeli a vállalatok társadalmi felelősségét mint olyan fontos tényezőt, amely szintén hozzájárul az ipar versenyképességéhez és nemzetközi szintű vezető pozíciójához;

82. **hangsúlyozza**, hogy a helyi és regionális önkormányzatok ismerik a konkrét helyi viszonyokat, és rendelkeznek az új értékek terjesztéséhez, illetve a vállalatok társadalmi felelősségvállalásának előmozdításához szükséges kompetenciákkal. Az Európai Bizottságnak továbbra is támogatnia kell ezt a koncepciót, és ebben a helyi és regionális önkormányzatokra kell támaszkodnia, melyeknek feladata a vállalatok társadalmi felelősségének helyi szintű előmozdítása. E szempontból alapvető a szubszidiaritás elvének alkalmazása és a politikáknak a leghatékonyabb és az állampolgárokhoz legközelebb álló kormányzati szintről történő irányítása;

83. **szót emel** új vállalatirányítási modellek bevezetése mellett, amelyekben a munkavállalók részvétele megnő és kulcs szerephez jut az összes ipari folyamat hatékonyságának és ezáltal a versenyképességnek a javításában, illetve a munkafeltételek romlásának megakadályozását is szolgálja az ipari átalakulás folyamán;

84. **jelzi**, hogy ugyanakkor az ipar belső rugalmasságát is elő kell mozdítani. A különböző érdekcsoportoknak reagálniuk kell a változó gazdasági környezetre és alkalmazkodniuk kell hozzá, ami azzal jár, hogy a termelés-szervezést a kereslet ingadozásához és a technológiai fejlődéshez kell igazítani;

85. **ezért kéri**, hogy a tagállami munkaerőpiacok legyenek rugalmasabbak, mégpedig a szociális partnerek közti párbeszédre alapozva, amely mellett szilárd szociális védelmi rendszerekre is szükség van, amelyek több és jobb munkahely teremtésével hozzájárulnak a gazdasági növekedéshez és a társadalmi kohézióhoz. A munkaerőpiacok szabályozásakor biztosítani kell a váltást a munkanélküliség és az alkalmazotti lét között, garanciákat nyújtva az anyagi biztonságra, valamint képzési és pályorientációs lehetőségeket biztosítva a foglalkoztatathatóság javítása érdekében;

A helyi és regionális önkormányzatok mint az európai ipar fellendítésében közreműködő stratégiai partnerek

86. **ismét felhívja a figyelmet** az Európai Unió helyi és regionális önkormányzatainak az iparpolitika és a gazdasági fejlődés fellendítésében betöltött kulcsszerepére, amely a polgárokhoz való közelségében, valamint a helyi iparszerkezetnek és a vállalatokat érintő problémáknak az ismeretében gyökerezik;

87. **kéri**, hogy az Európai Bizottság és a tagállamok – a helyi és regionális önkormányzatokkal együtt – fűzzék szorosabbra együttműködésüket és hangolják össze elképzeléseiket egy olyan ambiciózus és a versenyképességre fókuszáló iparpolitikának a megtervezése során, amely kihasználja az Európa 2020 stratégiában foglalt többi kiemelt kezdeményezéssel meglévő szinergiákat;

88. **felszólítja** az Európai Bizottságot, hogy javítsa az iparpolitika feltételeit és irányítását, nagyobb szerephez juttatva az európai helyi és regionális önkormányzatokat az iparpolitika megtervezése és végrehajtása során. Az, hogy közelről ismerik a vállalkozások valós helyzetét, és hogy az iparpolitika területén

jogalkotási hatáskörrel rendelkeznek, a gazdasági fejlődés kulcszereplőivé teszi őket; ezért ez a szint a legmegfelelőbb arra, hogy közelebb kerüljünk az „alulról felfelé történő” (bottom-up) megközelítéshez;

89. **kéri** a tagállamokat és a helyi és regionális önkormányzatokat, hogy kössenek nemzeti szintű területi paktumokat a nemzeti reformprogramok együttműködésben történő kidolgozására és végrehajtására, valamint eredményeik közös értékelésére, azzal a céllal, hogy erőfeszítéseiket és politikai menetrendjeiket összehangolják az Európa 2020 stratégia célkitűzéseit tartva szem előtt, ami kétségtelenül döntően hozzájárul majd ezek eléréséhez;

90. **kiemeli**, hogy a helyi és regionális önkormányzatoknak fontos szerepe van a területi kohézió erősítésében és a gazdasági és szociális különbségek csökkentésében, mivel kulcsszerepet játszanak annak a kapilláris megközelítésnek a kialakításában, amely hozzájárul az európai területi iparpolitika megszilárdulásához.

Kelt Brüsszelben, 2011. október 11-én.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Mercedes BRESSO

A Régiók Bizottsága véleménye – Erőforrás-hatékony Európa – az Európa 2020 stratégia keretében illeszkedő kiemelt kezdeményezés

(2012/C 9/08)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- kéri, hogy feszebb legyen az erőforrás-hatékony Európa megvalósítására vonatkozó európai bizottsági ütemterv, valamint fontosnak tartja, hogy a mutatók elfogadására már 2012 folyamán sor kerüljön; kéri továbbá, hogy előzetesen egyeztessenek az illetékes helyi és regionális intézményekkel, hogy a mutatók reálisak, és mind a kapacitások, mind pedig a pénzügyi feltételek szempontjából teljesíthetőek legyenek;
- kéri az Európai Bizottságot, hogy vegye fontolóra egy „kosár” elfogadását, amely elsősorban négy erőforrás-felhasználási mutatóból állna. Ezek: a földlábnyom, a nyersanyag-felhasználás (biodiverzitás, biológiai és ásványi erőforrások), a vízlábnyom és az üvegházhatású gázok kibocsátása; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az Európai Bizottság a mutatókat az Európa 2020 stratégiára vonatkozó nemzeti jelentések rendszere, illetve a vonatkozó kiemelt kezdeményezések szerves részévé tegye, hogy azok orientálják a reformprogramokat és a nemzeti költségvetési előkészületeket;
- sajnálja, hogy a menetrend nem tesz említést annak lehetőségéről, hogy bevonják a Polgármesterek Szövetségét az erőforrás-hatékonyság területén történő erőfeszítésekbe, javasolja továbbá, hogy az Európai Bizottsággal közösen vizsgálják meg, hogy a Polgármesterek Szövetsége konkrétan milyen módon terjeszthető ki az olyan, az „Erőforrás-hatékony Európa” kiemelt kezdeményezés szempontjából alapvető alkalmazási területekre, mint a biodiverzitás és a földhasználat, a hulladék- és vízgazdálkodás, illetve a levegőszennyezés;
- konkrét fellépéseket javasol, melyek elsősorban az alacsony szén-dioxid-kibocsátású és erőforrás-hatékony közlekedési és energiarendszerek felé való elmozdulást, a zöld közbeszerzések előmozdítását célozzák, a hulladékképződés megelőzésének optimalizálásán és a hulladékoknak egy körkörös anyag-gazdálkodás keretében erőforrásként történő kezelésén alapuló hulladékmentes társadalom célkitűzésének elérése mellett; javasolja továbbá a helyettesítés és az erőforrás-hatékonyság előmozdítását a nyersanyagok értékláncán belül; az ökoszisztéma-szolgáltatások hatékony felhasználását, védelmét és helyreállítását, valamint a beépített területek jelenlegi nagyságának csökkentését mindenhol, ahol az szükségesnek bizonyul.

Előadó	Michel LEBRUN (BE/EPP), a francia nyelvű közösség parlamentjének tagja
Referenciadokumentumok	A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Erőforrás-hatékony Európa – Az Európa 2020 stratégia keretébe illeszkedő kiemelt kezdeményezés COM(2011) 21 végleges A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Az erőforrás-hatékony Európa megvalósításának ütemterve COM(2011) 571 végleges

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1. véleménye szerint egy jövőorientált környezetvédelmi, éghajlati és energiapolitikának az úgynevezett „jó gazda” elvén kell alapulnia. Ez alatt a Régiók Bizottsága azt érti, hogy felelősek vagyunk azért, hogy a természeti erőforrásokkal oly módon és olyan intenzitással gazdálkodjunk, illetve azokat úgy használjuk fel, hogy biztosítsuk fenntarthatóságukat és megőrizzük sokféleségüket. Egy ilyen politika átfogó célja az olyan fejlődés, mely úgy felel meg napjaink nemzedékei szükségleteinek, hogy nem veszélyezteti a jövő nemzedékek saját szükségletei kielégítésére való képességét;

2. riasztónak tartja, hogy az Európai Unió napjainkban a fejlődés, a termelés és a fogyasztás veszélyes és nem járható útján halad, amint azt az Európai Bizottság a kiemelt kezdeményezésben megállapítja: „Nincs lehetőség arra, hogy továbbra is a jelenlegi szerkezetben használjuk fel az erőforrásokat”;

3. ezért ebben az összefüggésben üdvözli az „Erőforrás-hatékony Európa” kiemelt kezdeményezés elindítását, amelynek célja, hogy az erőforrás-hatékonyt az európai uniós politikák vezérelvévé tegye az alábbi területeken: energiaügy és alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság, közlekedés, nyersanyagok és alapanyagok, az áruk és szolgáltatások fenntartható fogyasztása és előállítása, hulladékgazdálkodás, föld- és ökoszisztéma-használat, mezőgazdaság és halászat. A kezdeményezés fontos funkciója, hogy szinergiákat hoz létre a különböző területek között, valamint támogatja az egyes érdekek és célok mérlegelő összevetését, ezzel egyidejűleg pedig közös, koherens és fenntartható koncepciót biztosít a források felhasználásához;

4. üdvözli a kiemelt kezdeményezés kedvező hatását az európai környezetvédelmi politikára. Az európai környezetvédelmi politika általában, és különösen az erőforrás-hatékonyra irányuló jelenlegi politika (például a természeti erőforrások fenntartható használatáról szóló tematikus stratégia) azonban a gazdasági fejlődésből és a természeti erőforrások kitermeléséből adódó kedvezőtlen környezeti hatások csökkentésére fekteti a hangsúlyt. A kiemelt kezdeményezés révén figyelmet kapnak a természeti erőforrások nem hatékony felhasználásának a gazdasági fejlődésre gyakorolt kedvezőtlen hatásai is. Így a kiemelt

kezdeményezés megadja a szükséges ösztönzést ahhoz, hogy a környezetvédelmi politikát jobban beágyazzák az EU gazdasági és termékpolitikájába;

5. örül annak, hogy a kiemelt kezdeményezés az Európai Unió törekvéseinek körét az összes természeti erőforrás – a hagyományos energiaforrások, továbbá az olyan biotikus és abiotikus nyersanyagok, mint a tüzelőanyagok, a biomassza, az ásványi anyagok, a fémek és a fa, a termőföldek és a halálománnyok, a talaj, a víz, a levegő –, valamint az ökoszisztémákhoz vagy a biológiai sokféleség védelméhez kapcsolódó szolgálatok felé megnyitja;

6. üdvözli, hogy az Európai Bizottság felkérte a Régiók Bizottságát, hogy már a döntéshozatali folyamat legelején nyilvánítson véleményt arról, hogy a helyi és regionális önkormányzatoknak milyen szerepet kellene játszaniuk e kezdeményezés végrehajtásában, különösen azokban az esetekben, amikor specifikus hatáskörökkel rendelkeznek a kezdeményezés vonatkozásában, főként az építéssel vagy a hulladékgazdálkodással kapcsolatos előírások terén. Ez lehetőséget teremt a Régiók Bizottságának arra, hogy már a jövőbeli politikák kidolgozásának kezdeti szakaszától hallassa a hangját;

7. teljes mértékben osztja az Európai Bizottság értékelését, mely szerint három kulcsfontosságú feltételnek kell megfelelni ahhoz, hogy ki lehessen használni a forráskímélő és alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság előnyeit. Ezek a következők: 1) a változásokra vonatkozó politikai akarat, 2) a politika és a befektetések hosszú távú tervezése, valamint 3) valamennyi polgár tudatossága, illetve hozzáállásának hosszú távú változása a források felhasználásával kapcsolatban. Ezen elvek kidolgozásáról és alkalmazásáról egy többszintű irányításon alapuló megközelítéssel kell gondoskodni. Ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy a helyi és regionális önkormányzatok rendkívül fontos szerepet játszanak e politikák kidolgozásában, végrehajtásában és értékelésében, ⁽¹⁾ amit az Európai Bizottság és az Európai Parlament már egyértelműen elismert;

Az Európa 2020 stratégia és az „Erőforrás-hatékony Európa” kiemelt kezdeményezés

8. nagyra értékeli, hogy az Unió elkötelezi magát a gazdasági fejlődés, a társadalmak jóléte és a természeti erőforrások felelős használata közötti szoros kapcsolat mellett;

⁽¹⁾ CdR 25/2009 fin, CdR 73/2011 fin.

9. úgy véli, hogy az erőforrás-hatékony gazdaságra való áttérés a jólét növekedését eredményezi a jelenlegi és a jövőbeli nemzedékek számára. E jólét egyik eleme lesz, hogy hatalmas lehetőségeket teremtsen majd a gazdaság, a kereskedelem és az innováció szempontjából. Hozzájárul az Unió versenyképességének előmozdításához, különösen azáltal, hogy csökkenti az anyagköltségeket és az energiafogyasztást, és a „zöld technológiák” ágazatában ösztönzi a foglalkoztatást;

10. hangsúlyozza, hogy a környezet és a levegőtisztaság javításához a szennyezési forrásokat érintő ambiciózus kibocsátáscsökkentési politikára van szükség, és határozottabb európai uniós politikát kér az üvegházhatású gázok kibocsátása, valamint a levegőtisztaság terén;

11. jelzi, hogy számos helyi és regionális önkormányzat fogadott már el és hajtott végre sikeresen az erőforrás-hatékony előmozdításra irányuló különböző politikákat és gyakorlatokat. Ezeket a kezdeményezéseket érdemes lenne uniós szinten megismerni és elismerni, hogy mindenki élvezhesse az egyesek által ezen a területen szerzett szakértelem előnyeit, és hogy a leghatékonyabb és legjobb teljesítményű kezdeményezéseket lehessen előmozdítani;

12. felhívja a figyelmet arra, hogy az Európai Bizottság kezdeményezésének szövegében nincs utalás arra a sokféle uniós politikai eszközre és stratégiára, amelyek már kezdenek foglalkozni az erőforrások hatékony felhasználásának kérdésével. Ilyen például a természeti erőforrások fenntartható használatára vonatkozó tematikus stratégia, a hulladékképződés megelőzésére és a hulladékok újrafeldolgozására irányuló tematikus stratégia, vagy a fenntartható fogyasztásról, termelésről és iparpolitikáról szóló cselekvési terv. Ezek a stratégiák példaként szolgálhatnak azon jövőbeli stratégiák elfogadása és végrehajtása során, amelyek a természeti erőforrások kezeléséhez tartozó más kérdésekre irányulnak;

13. rámutat arra, hogy az Európai Unió és tagállamai felelősek minden olyan kezdeményezés előmozdításáért, amely a globális erőforrás-hatékony javítására irányul. Ennek megfelelően a Régiók Bizottsága támogatja az Európai Bizottság által a 2012 júniusában tartandó Rio+ 20 konferencia előkészületeinek keretében javasolt összes kezdeményezést, különös tekintettel a finanszírozási források mozgósítását, valamint a magán- és állami beruházások ösztönzését célzó intézkedésekre, illetve azokra, amelyek egy hatékonyabb többoldalú globális irányítási rendszer fokozatos bevezetésére törekuszenek. A Régiók Bizottsága kéri, hogy ezt az irányítási rendszert úgy alakítsák ki, hogy tartalmazzon többszintű részvételi és együttműködési mechanizmusokat, amelyek lehetővé teszik a régiók és városok aktív részvételét az őket érintő témákban;

14. az Európai Bizottsághoz hasonlóan kéri az OECD 2009 júniusában elfogadott, a környezetbarát növekedésről szóló nyilatkozatában foglalt gyors végrehajtását;

15. örömmel fogadja, hogy az Európai Unió és tagállamai támogatják az ENSZ Környezetvédelmi Programjának (UNEP) nemzetközi munkacsoportja által a fenntartható erőforrás-gazdálkodással kapcsolatban végzett munkát, valamint annak környezetbarát gazdaságra vonatkozó kezdeményezését;

16. sajnálja, hogy az ENSZ Fenntartható Fejlődés Bizottságának tizenkilencedik ülésén nem sikerült elfogadni a fenntartható fogyasztási és termelési módokkal kapcsolatban a 2011–2021-es időszakra vonatkozó tízéves programozási keretet;

Kormányzás az Európa 2020 stratégia keretében

17. rámutat a környezetvédelmi és a szociálpolitika összefüggéseire. A kőolaj- és a földgáz-kitermelés csúcsa, amelyet egyesek szerint már elértünk, valamint az egyéb nyersanyagok kitermelésének csúcsa szükségszerűen magával vonja majd az árak emelkedését. Ennek első kárvallottjai a legkisebb jövedelműek és a legkisebb átlagjövedelmet felmutató régiók lesznek;

18. hangsúlyozza, hogy ágazatokon átívelő és összetett jellege miatt a kiemelt kezdeményezés hatékony irányítása és az Európa 2020 stratégia keretében elért haladás, az európai szemeszter és a növekedés éves elemzésének hatékony nyomon követése – a tagállami teljesítmények éves ellenőrzésén keresztül – alapvető fontosságú ahhoz, hogy az Európai Unió nagyobb hatékonyságot érjen el az erőforrás-felhasználás terén;

19. nyomatékosan megismétli, hogy tisztázni kell az Európa 2020 stratégia keretéhez tartozó kiemelt kezdeményezések költségvetési dimenzióját.⁽²⁾ A következő többéves pénzügyi keretnek tükröznie kell az erőforrás-hatékony gazdaságra vonatkozó kiemelt kezdeményezés törekvéseit, ez a kezdeményezés ugyanis az uniós költségvetésből finanszírozott számos politikával átfedésben van azáltal, hogy biztosítja az uniós intézkedések közös stratégiai kereten belüli összehangolását;

20. kéri, hogy a tagállamok által 2011. áprilisban előterjesztett nemzeti reformtervek értékelésekor az Európai Bizottság vegye figyelembe, hogy az egyes államok milyen mértékben elkötelezték az erőforrás-hatékony előmozdítása iránt;

21. emlékeztet arra, hogy az Európa 2020 stratégia sikere nagyrészt a helyi és regionális szinten hozott döntésektől függ majd. Ezért a Régiók Bizottsága támogatja, hogy a nemzeti reformtervekben említést tegyenek az Európa 2020 stratégiát szolgáló területi paktumoknak az európai, nemzeti, regionális és helyi közigazgatási hatóságok közötti többszintű partnerségek formájában történő bevezetéséről;⁽³⁾

22. ezért szorgalmazza az integrált helyi fejlesztést, amely döntő módon járulhat hozzá az ehhez a kiemelt kezdeményezéshez kapcsolódó célok eléréséhez;

23. alapvető fontosságúnak tartja, hogy a Régiók Bizottsága az Európa 2020 stratégia nyomon követésére létrehozott platformja segítségével részt vegyen az „Erőforrás-hatékony Európa” kiemelt kezdeményezés, valamint az erőforrás-hatékony gazdaságra irányuló integrált politika végrehajtásában;

⁽²⁾ CdR 73/2011 fin.

⁽³⁾ CdR 73/2011 fin, CdR 25/2009 fin.

Az erőforrás-hatékony Európához vezető út ütemterve

24. kéri, hogy a menetrend keretében 2013 végén javasolandó ütemterv, amely sorra rögzíti a mutatószámok és a célkitűzések meghatározásának és elfogadásának határidőit, feszebb legyen; a Régiók Bizottsága fontosnak tartja, hogy ezeknek a mutatóknak az elfogadására 2012 folyamán sor kerüljön. Az RB kéri még, hogy a mutatókról előzetesen egyeztessenek az illetékes helyi és regionális intézményekkel, hogy azok reálisak, és mind a kapacitások, mind pedig a pénzügyi feltételek szempontjából teljesíthetőek legyenek;

25. üdvözlí az Európai Bizottságnak „Az erőforrás-hatékony Európa megvalósításának ütemtervében” foglalt, arra irányuló javaslatát, hogy a politikák kidolgozásának alapját képező átláthatóság és hatékonyság biztosítása érdekében korlátozott számban fogadjanak el mutatószámokat. Ez utóbbiakat fontosságuk, helyállóságuk, megbízhatóságuk és pontosságuk mértéke alapján kellene kiválasztani, és a lehető legszélesebb körben el kellene ismerni;

26. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy vegye fontolóra egy „kosár” elfogadását, amely elsősorban négy erőforrás-felhasználási mutatóból állna. Ezek: a földlábnyom, a nyersanyag-felhasználás (biodiverzitás, biológiai és ásványi erőforrások), a vízlábnyom és az üvegházhatású gázok kibocsátása. Ezek a mutatók viszonylag könnyen mérhetőek, mégis jó jelzést adnak erőforrás-felhasználásunkról és annak kihatásairól, és kiegészítenék a környezeti hatásokat mérő és az erőforrás-hatékonysággal összefüggő mutatókat;

27. megismétli, hogy a kommunikációs és figyelemfelkeltő kampányok hasznos eszközöként el kell fogadni egy olyan globális mutatót, amilyen az „ökológiai lábnyom”. Világossá kell azonban tenni, hogy az efféle mutató magas aggregálási szintje miatt a politikák kidolgozásához csak korlátozott mértékben használható; az adatokat és a módszertant harmonizálni kellene az országok között, és az Európai Bizottság segíthet ennek elérésében;

28. üdvözlí az Európai Bizottság javaslatát, amely támogatja, hogy az erőforrás-hatékonyság terén korlátozott számban fogadjanak el egyszerre nagyra törő, számszerűsített, pontos és koherens célokat. Ezeknek a céloknak például a 26. pontban említett négy mutató alapján mért állapot javítását, egyebek között a leburkolt talaj területének zéró növekedését, vagy a hulladékmegelőzés és -újrahasznosítás arányának növekedését kellene kitűzniük;

29. kéri az Európai Bizottságot, hogy a mutatókra és célkitűzésekre vonatkozó értékelésében vizsgálja meg azoknak a politikáknak a megvalósíthatóságát, amelyeket a helyi és regionális önkormányzatok e mutatók és célkitűzések alapján újtjukra indíthatnának;

30. ismételten kéri, hogy az Európai Bizottság vegye bele a mutatókat a növekedésről szóló éves elemzésébe, amely 2012-től a gazdasági szemeszter elindítója lesz, és ezáltal szerves részévé válik az Európa 2020 stratégiára vonatkozó nemzeti jelentések rendszerének, valamint meghatározza az arról folyó viták irányát, hogy a reformprogramokat és a nemzeti költségvetési előkészületeket hogyan kell összhangba hozni az Európa 2020 stratégiával;

31. amellet emel szót, hogy ezek az erőforrás-felhasználási mutatók szerves részét képezik az Európai Bizottság és a tagállamok által tett politikai javaslatok hatásvizsgálatainak. Az Európai Bizottságnak iránymutatásokat és eszközöket kellene biztosítania ahhoz, hogy a tagállamok, a helyi és regionális önkormányzatok, a vállalkozások és egyéb entitások egyszerűen és hatékonyan használhassák ezeket a mutatókat;

32. megjegyzi, hogy az erőforrások megőrzése terén leküzdendő kihívások nagysága és sokfélesége következtében az európai, nemzeti, helyi és regionális szinten rendelkezésre álló összes eszköz mozgósítására szükség van. Az európai és nemzeti szintű eszközök között szerepel a környezetvédelmi szempontoknak a gazdaság- és termékpolitikába való fokozott integrációja, helyi szinten pedig a Polgármesterek Szövetsége tekinthető olyan eszköznek, amely hatékonyan bizonyult az energiaügyek területén;

33. arra kéri a nemzetközi, európai, nemzeti és nemzeti szint alatti intézményeket, hogy ezzel kapcsolatban vegyék számba a Polgármesterek Szövetségének aláírói (több mint 40 országban mintegy 3 000 település és több mint 100 régió) által már összegyűjtött széles körű tapasztalatokat és eredményeket;

34. arra kéri az Európai Bizottságot és a többi uniós intézményt, hogy együtt alakítsanak ki olyan konkrét mechanizmusokat, amelyek lehetővé teszik a Polgármesterek Szövetsége által szerzett tapasztalatok megosztását globális partnereinkkel, például az EU, valamint a déli és keleti partnerség városai és régiói közötti, illetve a fejlődő országokkal folytatott helyi és regionális szintű együttműködés támogatását az erőforrás-hatékonyság terén;

35. sajnálja, hogy a menetrend nem tesz említést annak lehetőségéről, hogy bevonják a Polgármesterek Szövetségét az erőforrás-hatékonyság területén történő erőfeszítésekbe; ezért sürgeti az Európai Bizottságot, hogy tegyen lépéseket a Polgármesterek Szövetségének erre a területre való bevonása érdekében;

36. javasolja továbbá, hogy az Európai Bizottsággal közösen vizsgálják meg, hogy a Polgármesterek Szövetsége konkrétan milyen módon terjeszthető ki az olyan, az „Erőforrás-hatékony Európa” kiemelt kezdeményezés szempontjából alapvető alkalmazási területekre, mint a biodiverzitás és a földhasználat, a hulladék- és vízgazdálkodás, illetve a levegőtisztaság (CdR 164/2010 fin);

37. az európai vízkincs megőrzésére irányuló terv előkészítésére való tekintettel külön kéri, hogy az Európai Bizottság a Régiók Bizottságával együttműködésben 2012-ben terjessze ki a Polgármesterek Szövetségét az integrált vízgazdálkodásra irányuló 20-20-20-as célkitűzésekre, amint arra az RB a CdR 5/2011 fin jelű véleményében rámutatott;

38. határozottan támogatja egy átmeneti platform létrehozását az erőforrás-hatékonysággal kapcsolatban, amelyben különböző szereplők vennének részt, és amely magában foglalja a különböző közigazgatási szintekhez tartozó, elsősorban a regionális és helyi szintet képviselő döntéshozókat. ⁽⁴⁾ Ez a platform foglalkozhatna az érintett politikák összekapcsolásával, és segíthetné a célok és az átmenetet gátló akadályok azonosítását;

⁽⁴⁾ A Környezetvédelmi Tanács 2010. decemberi következtetései.

39. támogatja az Európai Bizottság álláspontját az erőforrások hatékony felhasználásához kapcsolódó programokat irányító ügynökségek hálózatba szervezéséről, és bevált gyakorlatok egymással való megosztásáról. A Régiók Bizottsága ezenkívül kéri az Európai Uniót, hogy ott, ahol nincsenek ilyenek, támogassa az erőforrás-hatékonysággal foglalkozó nemzeti, regionális és helyi ügynökségek létrehozását. A meglévő ügynökségek hatásköreit az erőforrás-felhasználást érintő összes kérdésre ki lehetne terjeszteni, a hatóságok, a vállalkozások, valamint a polgárok tájékoztatása, illetve tanácsokkal való ellátása érdekében az erőforrás-hatékonysággal kapcsolatban létező és rendelkezésre álló intézkedésekkel és megoldásokkal kapcsolatban;

Az „Erőforrás-hatékony Európa” kiemelt kezdeményezés megvalósításának elemei

40. hangsúlyozza, hogy az erőforrás-hatékony Európának nemcsak technológiai innovációra lesz szüksége, hanem társadalmi-gazdasági rendszerének innovációjára is: új termelési és fogyasztási viselkedési modellekre, életmódváltásra és új kormányzási modellekre, valamint a rendszerinnovációra irányuló stratégiai kutatási programra;

41. különösen fontosnak tartja, hogy megfelelő változások történjenek az infrastruktúra terén, elősegítendő az intelligens hálózatok kialakítását annak érdekében, hogy a kis- és középvállalkozások, valamint a szövetkezetek képessé váljanak saját zöld energiájuk előállítására, és a régiók közötti megosztásra. Arra kéri az Európai Bizottságot, hogy hívjon össze konferenciát a helyi és regionális önkormányzatok és az érintettek részvételével, ami megadhatja a kezdő lökést az európai energiatermelés átalakításának;

42. kijelenti, hogy a kiemelt kezdeményezés célkitűzéseinek elérése egy sor intézkedést von majd maga után, például az uniós tagállamok költségvetési és gazdaságpolitikáinak módosítását, valamint olyan adóreformok végrehajtását, amelyek az erőforrások hatékony felhasználására ösztönöznek; arra is szükség lesz, hogy a nemzeti számlákban előtérbe helyezték az erőforrás-hatékonyság kérdését, támogatva eközben a külső költségek integrációját a megfelelő árrögzítés, a szennyezés költségének – a fogyasztó védelme mellett – a szennyzővel történő megfizetése, valamint a környezetre káros következményekkel járó támogatások fokozatos eltörlése érdekében;

43. úgy véli, hogy az erőforrás-hatékony és alacsony szén-dioxid-kibocsátású európai közlekedési rendszer kidolgozása a kiemelt kezdeményezés sikerének egyik fontos eleme. Ebben az összefüggésben fontos ügyelni arra, hogy csökkentjük az autógyártáshoz szükséges energia- és nyersanyagmennyiséget, és hogy ilyen értelemben támogassuk az ágazatot, elősegítve a drasztikus fogyasztáscsökkentést, valamint hogy olyan közlekedési rendszereket alakítsunk ki, amelyek összességükben egyre kevesebb erőforrást emésztenek fel;

44. nagyra értékeli, hogy a víztakarékossági intézkedéseket és az erőforrás-hatékonyság növelését előtérbe helyező európai vízpolitika előmozdítását felvették a kiemelt kezdeményezésbe. A Régiók Bizottsága „A helyi és regionális önkormányzatok szerepe a fenntartható vízgazdálkodás előmozdításában” című előzetes véleményében⁽⁶⁾ fogalmaz majd meg ajánlásokat ezzel a témával kapcsolatban;

Alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság és erőforrás-hatékony energiarendszer

45. sajnálja, hogy a jelenleg megvalósítás alatt álló energia-hatékonysági politikák nem teszik lehetővé az európai energia- és éghajlatügyi csomag 2020-ig terjedő célkitűzéseinek elérését. Az energiahatékonyt kötelező célkitűzéssé kellene tenni, és annak jelentős mértékben hozzá kellene járulnia az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentése érdekében 2050-ig rögzített célkitűzésekhez;

46. kéri az Európai Bizottságot, hogy a közelmúltban elfogadott, az energiahatékonyra vonatkozó 2011. évi tervét⁽⁶⁾ követő jogalkotási és pénzügyi kezdeményezéseiben továbbra is az építőipari, a szolgáltatási és a közlekedési ágazatokra összpontosítson;

47. újra megerősíti, hogy az építőipari ágazatnak megfelelő jogszabályi és pénzügyi ösztönzéseket kellene kapnia az energiahatékonyt célzó felújítási arány növeléséhez;

48. felhívja a figyelmet arra, hogy minden érintett gazdasági ágazatban, így az építési ágazatban is biztosítani kell az energiahatékony terén kompetens és elérhető munkaerő képzését és felvételét. A Régiók Bizottsága javasolja, hogy vezessenek be európai stratégiát e munkaerő figyelmének felkeltése és képzése érdekében; ebben az összefüggésben hangsúlyozza, hogy a kiemelt kezdeményezések és a kapcsolódó innovatív intézkedések az EU számos különböző ágazatában és szakmai területén tartogatnak lehetőségeket a magas képzettséget igénylő és hosszú távú munkahelyek létesítésére;

49. kéri az Európai Bizottságot, hogy az épületek felújításával kapcsolatban az energiatakarékosságról szóló jövőbeli irányelve útján konkrét intézkedésekre tegyen javaslatot, és hogy a 2013 utáni időszakban az európai épületek helyreállítására és energiahatékony felújítására irányuló többéves költségvetési tervben elegendő összeget helyezzen tartalékba. Ezeket az intézkedéseket össze kellene kapcsolni az alacsony energiafelhasználású épületekre vonatkozó finanszírozási stratégiával;

50. felhívja az Európai Bizottságot, hogy tegyen javaslatot az energiahatékonyt az Európai Unióban mérő, a helyi és regionális önkormányzatok szintjén is alkalmazható módszert tartalmazó egységes rendszerre;

51. üdvözli az Európai Bizottság azon célkitűzését, hogy sikerre kívánja vinni az erőforrásokat hatékonyan felhasználó, alacsony üvegházhatásúgáz-kibocsátású gazdaságra való áttérést;⁽⁷⁾

52. kéri, hogy a többéves pénzügyi keret megfelelő módon tükrözze ezeket a célkitűzéseket, többek között azáltal, hogy további finanszírozást bocsát a helyi és regionális szintek rendelkezésére;

53. elismeri az európai kibocsátás-kereskedelmi rendszer mint olyan eszköz fontosságát, amely az általa lefedett ágazatokban – villamosenergia-termelés, a nagy energiafelhasználású iparágak, és a jövő évtől a légi közlekedés – a befektetéseket azáltal orientálja, hogy pénzügyileg jutalmazza az alacsony szén-dioxid-kibocsátást elősegítő beruházásokat; reméli továbbá, hogy a rendszer hatékonysága 2012 után javulni fog;

⁽⁶⁾ COM(2011) 109 végleges.

⁽⁷⁾ COM (2011) 112 végleges.

⁽⁵⁾ CdR 5/2011.

54. ugyanakkor szót emel amellett, hogy az európai kibocsátás-kereskedelmi rendszer nagyobb szerepet játsszon az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák előmozdításában, amennyiben ezek a technológiák az erőforrás-felhasználási mutatókkal mért állapot javulásához is hozzájárulnak, és nem fokozzák a környezeti kockázatokat;

55. ezért támogatja az Európai Bizottság arra irányuló terveit, hogy a jelenlegi kibocsátási jogok egy részét kivonják a piacról annak érdekében, hogy ösztönözzék az Európai Unió áttérését az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra;

56. támogatja, hogy olyan talajgazdálkodási gyakorlatokat vegyenek fel a menetrendbe, amelyek még jobban elősegítik a szén-dioxid megtartását a földben, és emlékeztet arra, hogy a talajok organikusanyag-tartalma egyéb előnyökkel is jár a környezet, a mezőgazdaság és a talajok, illetve a talajtermékenység megőrzése szempontjából;

57. ugyanakkor sajnálja, hogy a mezőgazdasági ágazatnak az éghajlatváltozás hatásainak mérséklésére való képessége az információközlésre és az elszámolásra vonatkozó ENSZ-jegyzőkönyvekben és a Kiotói Jegyzőkönyvben több különböző kategóriára van felaprózva, miközben erre az ágazatra alapvető szerep hárul az erőforrások hatékony és fenntartható felhasználásában;

58. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy egyensúlyt találjunk a bioüzemanyagoknak az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságban való használata és a biodiverzitás védelme, a vízgazdálkodás és általában véve a környezet megóvása és a világelelmélet között;

59. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az energiahatékonysági politikák szociális intézkedésekkel egészüljenek ki, amelyek lehetővé teszik a leghátrányosabb helyzetű rétegek és régiók számára, hogy hozzáférjenek a hatékony energetikai szolgáltatásokhoz;

Fenntartható fogyasztás és termelés

60. kéri az Európai Bizottságot, hogy biztosítsa az Európai Uniónak a fenntartható termelésre és fogyasztásra, illetve a fenntartható iparpolitikára vonatkozó cselekvési terve végrehajtásának hatékonyságát, valamint hogy alkalmazzon szélesebb körű megközelítést;

61. amellett emel szót, hogy a termékpolitika területén az Európai Bizottság támogassa a „top runner” megközelítést, és ahhoz még több olyan visszatartó erejű eszközt társítson, amelyek eltávolítják a piacról a legrosszabbul teljesítő termékeket, valamint olyan ösztönző eszközöket, amelyek a legjobb termékeket jutalmazták és meggyorsítják azok piaci bevezetését;

62. az új, erőforrás-hatékony termékek vagy szolgáltatások létrehozása érdekében ösztönzi az ökoinnovációt, mint az erőforrás-hatékonyság, a versenyképesség és a munkahelyteremtés elérésének legfőbb eszközét. Az ökoinnovációra vonatkozó jövőbeli cselekvési tervnek új, a helyi és regionális önkormányzatokat bevonó partnerségeket kellene bevezetnie az innováció terén;

63. ismételt hangsúlyozza, hogy elkötelezett aziránt, hogy a helyi és regionális önkormányzatok körében előmozdítsa a zöld közbeszerzések alkalmazását;

64. kéri, hogy a zöld közbeszerzések terén kötelező célokat rögzítsenek a nemzeti kormányok és az európai intézmények számára, valamint hogy a jogi érthetőség javítása és használatuk általánossá tétele érdekében a zöld közbeszerzéseket alkotóelemként illesszék be a jövőbeli közbeszerzési irányelvbe;

65. az erőforrás-hatékonyság előmozdítása érdekében felszólít a környezetbarát tervezésről szóló irányelv és annak végrehajtási intézkedései alapos felülvizsgálatára azzal, hogy annak alkalmazási körét terjesszék ki a környezetre jelentős hatást gyakorló, nem energiával kapcsolatos termékekre,⁽⁸⁾ továbbá szorgalmazza életciklus-elemzési módszerek kialakítását a termékek és a szolgáltatások számára, illetve annak elősegítését, hogy a régiók és települések ezekhez könnyen hozzáférhessenek, hogy döntéseikhez az eddigieknél jobb iránymutatást kapjanak;

66. kéri, hogy hozzanak intézkedéseket a termékek és szolgáltatások szervezett, illetve visszaélést sejtető elavulttá nyilvánítása ellen a termékek élettartamának növelése és javíthatóságának biztosítása, továbbá az elhasználódásukat követő újrahasznosíthatósága érdekében. Fontosnak tartja a fentieket előmozdító gazdasági és ágazati kezdeményezések támogatását;

67. ösztönzi a környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer (EMAS) – mint egy piaci alapú, a szervezetek általi erőforrás-gazdálkodással foglalkozó eszköz – fokozottabb igénybevételét, különösen a helyi és regionális önkormányzatok részéről. A Régiók Bizottsága szerint az ebben a rendszerben való részvételt akkor lehetne növelni, ha meg lehetne szüntetni vagy csökkenteni lehetne a vonatkozó költségeket, valamint ha a tagállamokat megkérnék, hogy rögzítsék az EMAS-ban hivatalosan részt vevő szervezetek számával kapcsolatos saját célkitűzéseiket;

68. nyomatékosan kéri az Európai Bizottságot, a tagállamokat, valamint a helyi és regionális önkormányzatokat, hogy fokozzák azokat az intézkedéseket, amelyek célja, hogy felhívják a fogyasztók és a vállalkozások figyelmét fogyasztásuk környezeti és társadalmi hatásaira. Az ilyen intézkedések között szerepelnek például a címkézési tervek, a fenntartható fogyasztás beépítése az oktatási és képzési rendszerekbe, valamint az ökológiai jellegű kereskedelmi érvek ellenőrzésének megerősítése;

Az Európai Unió „körkörös gazdaság” alakítása

69. szót emel a hulladékképződés megelőzésének optimalizálásán és a hulladékoknak egy körkörös anyaggazdálkodás keretében erőforrásként történő kezelésén alapuló hulladékmentes társadalom célkitűzésének elfogadása mellett;

70. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a települési hulladék ártalmatlanításának legáltalánosabb formáját továbbra is a hulladék lerakóban való elhelyezése jelenti. A Régiók Bizottsága ezért kéri az Európai Bizottságot, hogy fordítson különös figyelmet a hulladékokkal kapcsolatban meglévő uniós jogszabályok végrehajtására és alkalmazására, mely alapvetően fontos eleme az erőforrás-hatékonyság előmozdításának;

⁽⁸⁾ A 2009/125/EK irányelv 21. cikke.

71. nyomatékosan kéri az európai intézményeket, a tagállamokat, valamint a helyi és regionális hatóságokat, hogy hatékony intézkedéseket hozzanak az ellen, hogy a hulladékok az előírásoknak nem megfelelő kezelő létesítményekbe szivárognak ki akár az Unióban, akár azon kívül, továbbá hogy az értéklánc teljes hosszán javítsák az európai újrahasznosító iparágak versenyképességét, ösztönözzék az innovációt az erőforrás-hatékonyság és az újrahasznosítható termékek tervezése területén, hozzanak létre gazdasági ösztönzőket vagy új, piaci alapon működő eszközöket a másodlagos nyersanyagok újrahasznosítása és előnyben részesítése érdekében, valamint az újrahasznosított anyagok esetében optimalizálják a hulladék státusz megszüntetésére és minőségére vonatkozó kritériumok kidolgozását és használatát, e tekintetben figyelembe véve az Európai Bizottság által a hulladék státusz megszüntetésének kritériumaira vonatkozóan jelenleg végzett munkákat. A Régiók Bizottsága azt is kéri, hogy fordítsanak különös figyelmet az olyan nyersanyagokat tartalmazó termékekre, amelyeknél hiányra lehet számítani, különös tekintettel a ritkaföldfémekre;

72. ösztönzi a tagállamokat és a helyi és regionális önkormányzatokat, hogy a hulladékokról szóló keretirányelv 29. cikkének megfelelően nagyra törő hulladékmegelőzési programokat, a hulladékmegelőző intézkedések esetében pedig világos mennyiségi referenciaszinteket fogadjanak el; ⁽⁹⁾

73. kéri az Európai Bizottságot, hogy különösen a biológiai hulladékkezelés megelőzését és az élelmiszer-hulladékok csökkentését mozdítsa elő, és továbbra is támogassa a hulladékkezelés megelőzésének európai hetét, amelyet számos régióban és városban siker koronázott;

74. hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális önkormányzatok rendkívül fontos szerepet játszanak az újrahasznosítási és újrafelhasználási piacok fejlesztésében. Ebből a szempontból a Régiók Bizottsága ismételtlen kéri, hogy az elektronikus hulladékok újbóli felhasználása területén tiszta és pontos célokkal egészítsék ki az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaikról szóló irányelvet, biztosítva, hogy a gyártó felelőségének elve teljes körűen bekerüljön a szabályozásba;

75. felhívja a figyelmet arra, hogy a helyi és regionális önkormányzatok nagy mozgástérrel rendelkeznek ahhoz, hogy az újrahasznosítást az Európai Unió jelenlegi célkitűzésein túlmenően is előmozdítsák. Számos fejlett város és régió már most is jócskán meghaladja az újrahasznosítással és a hulladéklerakás helyettesítő megoldásaival kapcsolatos minimális európai célokat, és a hulladéklerakók vagy a hulladékégetés esetében jelenleg a zéró hulladék célját, a háztartási hulladékok esetében pedig magas újrahasznosítási szint elérését tűzik ki maguk elé. Ennek keretében a Régiók Bizottsága arra ösztönzi az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy továbbra is támogassák az újrahasznosítás előmozdítására szánt és a jól teljesítő városok és régiók által használt eszközök bevezetését, különösen az ezen a területen legkevésbé fejlett régiókban;

76. kéri az Európai Bizottságot, hogy a hulladékokról szóló keretirányelvben előírtaknak megfelelően gyorsítsa fel a hulladékképződés megelőzése terén meghatározott kötelező érvényű európai célok bevezetéséből, valamint a szilárd települési hulladékok újrahasznosítása terén meghatározott jelenlegi kötelező

érvényű cél megemeléséből származó előnyök értékelését. Ez utóbbi intézkedés 500 000 új munkahely létrehozását eredményezheti Európában; ⁽¹⁰⁾

Hatékony nyersanyag-felhasználás (ásványi anyagok, erdők és biomassza)

77. üdvözli, hogy az Európai Bizottságnak az „Erőforrás-hatékony Európa” kiemelt kezdeményezés keretében közzétett, „Az árupiacokkal és a nyersanyagokkal kapcsolatos kihívásokkal való szembenézés” című közleménye ⁽¹¹⁾ tartalmazza az erőforrás-hatékonyságot;

78. nyomatékosan kéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy még inkább mozdítsák elő a helyettesítést és az erőforrás-hatékonyságot a nyersanyagok értékláncán belül, amelynek része a piacutatás, a kitermelés, a feldolgozás, az újrahasznosítás, az ökotervezés, az ipari ökológia és az erőforrás-hatékony termelés is;

79. ösztönzi a tagállamokat és a régiókat, hogy az Európai Bizottság további támogatása mellett határozzák meg az ásványi anyagokkal kapcsolatos fenntartható és erőforrás-hatékony politikáikat, valamint hogy az ásványi anyagok esetében dolgozzanak ki területrendezési politikát, és világos eljárást vezessenek be a kitermelés engedélyezésére;

80. üdvözli az Európai Bizottságnak a nem energiával kapcsolatos bányászatról és a Natura 2000 követelményeiről szóló iránymutatásait, ⁽¹²⁾ és felszólít arra, hogy a jövőben ezeket a kérdéseket integrált módon közelítsék meg;

81. tudomásul veszi, hogy a Tanács felkérte az Európai Bizottságot, hogy javasoljon intézkedéseket az ipari felhasználásra szánt, erdőgazdaságból és a megújuló energiák ágazatából származó nyersanyagok ellátási problémáinak kezelésére;

82. kéri, hogy az egész Unióban kötelező tanúsítási rendszert, valamint a biomassza energetikai célú és a fenntartható módon kezelt erdőkből származó fa használatára ösztönző intézkedéseket fogadjanak el. A Régiók Bizottsága felhívja a figyelmet arra, hogy a helyi és regionális önkormányzatok e tekintetben irányító szerepet játszhatnak;

83. megismétli azt a kérését, hogy az Európai Bizottság terjesszen elő javaslatokat a kötelező erejű minimális fenntarthatósági kritériumokra vonatkozóan a szilárd és gáz halmazállapotú biomassza-forrásoknak a villamos energia, a fűtés és a hűtés területein történő használatával kapcsolatban; ⁽¹³⁾

Biodiverzitás, ökoszisztéma-szolgáltatások és földhasználat

84. megerősíti, hogy a biodiverzitással kapcsolatos új, 2020-as célkitűzés keretében a tagállamok által meghatározott, és „A biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia” című dokumentumban ⁽¹⁴⁾ bemutatott ökoszisztéma-szolgáltatások hatékony használata, védelme és helyreállítása alapvető fontosságú az erőforrás-hatékonyság érdekében;

⁽¹⁰⁾ CEE Bankwatch 2011, EEB & FoEE 2011.

⁽¹¹⁾ COM(2011) 25 végleges.

⁽¹²⁾ EC guidance on undertaking non-energy extractive activities in accordance with Natura 2000 requirements („Íránymutatások a nem energiával kapcsolatos bányászatról és a Natura 2000 követelményeiről”), http://ec.europa.eu/environment/nature/natura2000/management/docs/nee_i_n2000_guidance.pdf.

⁽¹³⁾ CdR 312/2010 fin.

⁽¹⁴⁾ COM (2011) 244 végleges.

⁽⁹⁾ CdR 47/2006 fin.

85. üdvözli, hogy az Európai Unió biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő stratégiája segítséget nyújt a biológiai sokféleség értékének elismerése terén folyó munkák előbbre vitelében – például a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma-szolgáltatások gazdasági értékének elismerésével, valamint a strukturális alapokat kezelő hatóságok arra való ösztönzésével, hogy a természeti tőkébe mint a jövő nemzedékeinek örökségébe, egyben pedig a gazdasági fejlődés forrásába fektessenek. A stratégia támogatja továbbá a KAP-nak a biodiverzitáshoz nyújtott támogatása előmozdítását, az ökológiai rendszerek helyreállításával kapcsolatos rész cél meghatározását és a „zöld infrastruktúra” létrehozásának előmozdítását;

86. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy korábbi ajánlásaival ellentétben nem ismerik el kellően azt, hogy a helyi és regionális önkormányzatok kulcsszerepet játszanak majd e stratégia sikerében;

87. felkéri az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy indítsanak olyan helyi és regionális kísérleti projekteket a biológiai sokféleség megőrzésével, így többek között az ökoszisztémák és a biológiai sokféleség gazdaságtanával (TEEB) kapcsolatban, amelyek támogatják a helyi és regionális önkormányzatokat a „TEEB Report for Local and Regional Policy Makers” („Jelentés a helyi és regionális döntéshozók figyelmébe az ökoszisztémák és a biológiai sokféleség gazdaságtanáról”) című nemzetközi jelentésben⁽¹⁵⁾ meghatározott eszközök elfogadása és végrehajtása terén;

88. megjegyzi, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelem legfontosabb elemeinek számító természetes és természetközeli élőhelyek, azaz többek között a legelők, a lápok, a hangafüves pusztaságok és a mocsarak hanyatlása továbbra is az egyik legfőbb gondot jelenti. A Régiók Bizottsága tehát arra ösztönzi az Európai Uniót, a tagállamokat, valamint a helyi és regionális önkormányzatokat, hogy kezdjék el az ezen ökoszisztémák megőrzésére és helyreállítására irányuló releváns programok kidolgozását;

89. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az urbanizáció és a közlekedési hálózatok egyre nagyobb hatást gyakorolnak a talajra, és ezáltal növelik a talaj lezáródási szintjét, minek következtében csökken a víz beszívargása, nőnek az árvizek és az eróziós kockázatok, töredezetté válnak az élőhelyek és az állatvilágok, a városokban fokozódik a hősziget-hatás és ennek következtében azok egyre kiszolgáltatottabbak lesznek a hőhullámoknak és az éghajlatváltozásnak;

90. ösztönzi a tagállamokat arra, hogy működjenek együtt a helyi és regionális önkormányzatokkal a földhasználattal és a területrendezéssel kapcsolatos integrált tervezési rendszereik olyan kialakításában, hogy azok képesek legyenek hozzájárulni a fenntartható városi benépesítési sémák megvalósításához, egy sor ösztönző intézkedés létrehozásához annak érdekében, hogy a zöld területek és a vidéki térségek használata helyett inkább a paragon lévő területek újbóli használatát helyezték előtérbe, valamint egy a paragon lévő területekről készített adatbázis kialakításához és végül ahhoz, hogy csökkentsék a beépített területek jelenlegi nagyságát mindenhol, ahol az szükségesnek bizonyul;

91. újra megerősíti, hogy a talajról szóló keretirányelv elfogadásának célkitűzését magában foglaló, a talajvédelemmel kapcsolatos közös tematikus stratégiának továbbra is az Európai Unió jövőbeli környezetvédelmi politikája alá kell tartoznia;

Erőforrás-hatékony közös agrárpolitika, közös halászati politika és kohéziós politika

92. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a kereskedelmi forgalomban levő becsült halkészletek meghaladják a biztonságos biológiai határértékeket. A Régiók Bizottsága tehát megismétli azt a kérését, hogy a közös halászati politika alapvető vezérelveként 2015-ig fogadják el a legnagyobb fenntartható hozam célkitűzését;⁽¹⁶⁾

93. támogatja az Európai Bizottság „Az Európa 2020 keretei közötti fenntartható növekedéshez hozzájáruló regionális politika” című közleményében⁽¹⁷⁾ ajánlott megközelítést;

94. külön szót emel amellett, hogy a strukturális alapok nagyobb mértékben vegyenek részt a kiemelt kezdeményezés megvalósításában, és felkéri a strukturális alapokat kezelő hatóságokat, hogy inkább az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságba, az ökoszisztéma-szolgáltatásokba és a biológiai sokféleségbe, valamint az ökoinnovációba fektessenek;

95. támogatja továbbá az erőforrás-hatékonyságba történő beruházások optimalizálását;

96. határozottan úgy véli, hogy az intelligens, fenntartható és inkluzív fejlődés a helyi és regionális önkormányzatok – mint a változás és a társadalmi-gazdasági fejlődés motorjai – révén valósítható meg az EU-ban és annak határain túl.

Kelt Brüsszelben, 2011. október 11-én.

a Régiók Bizottsága
elnöke
Mercedes BRESSO

⁽¹⁵⁾ <http://www.teebweb.org>.

⁽¹⁶⁾ CdR 218/2009 fin.

⁽¹⁷⁾ COM(2011) 17 végleges.

A Régiók Bizottsága felülvizsgált véleménye – Az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokra vonatkozó uniós állami támogatási szabályok reformja

(2012/C 9/09)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- üdvözlö, hogy az Európai Bizottság törekvése összhangban áll a Régiók Bizottsága javaslatával, mely szerint meg kell különböztetni: 1) a csekély összegű (*de minimis*) közszolgáltatási ellentételezéseket, amelyek nincsenek hatással a tagállamok közötti kereskedelemre; 2) a helyi kiterjedésű szociális közszolgáltatásokért nyújtott, *de minimis* küszöböt átlépő ellentételezéseket, amelyek mindazonáltal a szervezési sajátosságok folytán és a belső piac jelenlegi fejlettségi állapota mellett nincsenek hatással a tagállamok közötti kereskedelemre; 3) az európai kiterjedésű vagy határokon átnyúló egyéb közszolgáltatásokért nyújtott ellentételezéseket, mely közszolgáltatások ágazati irányelvek vagy rendeletek szabályozása alatt állnak;
- újból sürgeti, hogy a küszöbértéket emeljék fel évi 800 000 euróra;
- kéri az Európai Bizottságot, hogy ne vezesse be az egy adott önkormányzathoz tartozó lakosság kritériumát a csekély összegű (*de minimis*) támogatásokra vonatkozó rendelet alkalmazási feltételei közé;
- ellenzi, hogy az Európai Bizottság bevezesse az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokkal járó ellentételezések gazdasági hatékonyságának vizsgálatát. Az RB úgy véli, hogy sem a 106. cikk, sem az Európai Bizottság által e cikk (3) bekezdésének rendelkezései alapján egyoldalúan elfogadott határozat vagy irányelv nem képez elegendő jogalapot egy ilyen jogalkotási kezdeményezéshez. Az Európai Bizottság mint európai versenyhatóság megbízatása egyáltalán nem érinti az állami forrásoknak a tagállamok hatóságai által történő hatékony elosztásának feltételeit.

Főelőadó	Karl-Heinz LAMBERTZ (BE/PES), a belgiumi német nyelvű közösség miniszterelnöke
Referenciaszövegek	<ul style="list-style-type: none"> — Közleményjavaslat az Európai Unió szabályainak az általános gazdasági érdekű szolgáltatások ellentételezése formájában nyújtott állami támogatásra vonatkozó alkalmazásáról — Rendeletjavaslat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének az általános gazdasági érdekű szolgáltatást nyújtó vállalkozások számára nyújtott csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról — Közleményjavaslat a közszolgáltatással járó ellentételezés formájában megítélt állami támogatásokra vonatkozó uniós keretről (2011) — Határozatjavaslat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 106. cikke (2) bekezdésének az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásával megbízott egyes vállalkozások javára közszolgáltatás ellentételezése formájában nyújtott állami támogatásra való alkalmazásáról — A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és Régiók Bizottságának: Az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokra vonatkozó uniós állami támogatási szabályok reformja <p>COM(2011) 146 végleges</p> <p>A Régiók Bizottsága CdR 150/2011 fin jelű dokumentumhoz kapcsolódó véleménye az eljárási szabályzat 52. cikke értelmében – ECOS-V-016</p>

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1. üdvözlí az Európai Bizottságnak a közszolgáltatás ellentételezése formájában nyújtott állami támogatásról szóló jogszabálycsomagra vonatkozó javaslatát;

2. úgy véli, hogy ez a felülvizsgálatra irányuló javaslat mind a területi önkormányzatok, mind az állampolgárok számára igen fontos politikai kezdeményezést jelent, hiszen azt célozza, hogy új, világos és arányos, a közszolgáltatások finanszírozási módjait a belső piaccal összhangba hozó szabályok jöjjenek létre, és ezáltal megteremtődjön az Unió közszolgáltatásainak fejlődéséhez szükséges jogbiztonság és jogi kiszámíthatóság; sajnálja azonban, hogy az Európai Bizottság nem teljesíti azt az önmaga által kitűzött célt, hogy nagyobb egyértelműséget teremtsen az alkalmazhatóság kérdéseit és az alkalmazást illetően, illetve hogy csökkentse a adminisztratív költségeket, mindenekelett az érintettek esetében;

3. úgy véli, hogy az állami támogatások Európai Bizottság által javasolt ellenőrzési mechanizmusa általános struktúrájának jobban figyelembe kellene vennie a közszolgáltatások helyi, határokon átvélt vagy európai vetületét, szervezési módjaik sokféleségét, továbbá az Unió tagállamai közötti kereskedelem befolyásolása kockázatának tényleges szintjét, a tervezetek azonban ezt csak részben tükrözik;

4. üdvözlí, hogy az Európai Bizottság törekvése összhangban áll a Régiók Bizottsága javaslatával,⁽¹⁾ mely szerint meg kell különböztetni 1) a csekély összegű (*de minimis*) közszolgáltatási ellentételezéseket, amelyek nincsenek hatással a tagállamok közötti kereskedelemre, következésképpen nem vethetők alá az állami támogatásokra vonatkozó ellenőrzésnek; 2) a helyi kiterjedésű közszolgáltatásokért nyújtott, *de minimis* küszöböt átlépő ellentételezéseket, amelyek mindazonáltal a szervezési sajátosságok folytán és a belső piac jelenlegi fejlettségi állapota mellett nincsenek olyan hatással a tagállamok közötti kereskedelemre, amely ellentétes lenne az Unió érdekeivel; 3) az európai kiterjedésű vagy határokon átnyúló egyéb közszolgáltatásokért nyújtott ellentételezéseket, mely közszolgáltatások ágazati irányelvek vagy rendeletek szabályozása alatt állnak, vagy pedig kereskedelmi vállalataik határokon átvélt vagy nemzetközi szinten szerveződnek;

Közleményjavaslat az Európai Unió szabályainak az általános gazdasági érdekű szolgáltatások ellentételezése formájában nyújtott állami támogatásra vonatkozó alkalmazásáról

5. üdvözlí a közleményjavaslatot, mely pontosítja és aktualizálja az Unió általános gazdasági érdekű szolgáltatásokra alkalmazandó különböző jogi fogalmait és koncepcióit, különös tekintettel az Európai Unió Bírósága joggyakorlatának alakulására; sajnálja azonban, hogy az Európai Bizottság elmulasztott a Bíróság iránymutatásain túl is jól meghatározott kritériumokat kialakítani a gazdasági tevékenység, a helyi vonatkozás és a belső piaci relevancia meghatározására – így a vizsgálatnál széles értelmezési lehetőség adódik, és a jogbizonytalanság továbbra is fennáll;

⁽¹⁾ CdR 150/2011 jelű vélemény, 44. pont.

6. hangsúlyozza ezzel kapcsolatban, hogy az EUMSZ 14. cikke, amely a Szerződés általános végrehajtási rendelkezéseire vonatkozik, a Parlamentnek és a Tanácsnak új jogalapot biztosít arra, hogy rendeleti úton állapítsák meg azokat az alapelveket és feltételeket, amelyek lehetővé teszik, hogy az általános gazdasági érdekű szolgáltatások ellássák sajátos feladataikat. Kéri tehát az Európai Bizottságot, hogy az EUMSZ 14. cikkén alapuló tanácsi és európai parlamenti rendeletre tett javaslatban határozza meg azokat a kulcsfogalmakat, amelyeket a Szerződés nem definiál;

7. úgy ítéli meg, hogy ez a közleményjavaslat nem menti fel az Európai Bizottságot abbéli kötelezettségvállalása alól, hogy minőségi keretet nyújtson be az általános érdekű szolgáltatásokkal kapcsolatban;

Rendeletjavaslat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének az általános gazdasági érdekű szolgáltatást nyújtó vállalkozások számára nyújtott csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról

8. üdvözli az Európai Bizottság azon szándékát, hogy fel kívánja emelni a csekély összegű (*de minimis*) támogatásokra vonatkozó rendelet⁽²⁾ küszöbértékét, amely alatt a közpénzből nyújtott támogatás nem tartozik az állami támogatások ellenőrzése alá, ily módon kiveszi a hatály alól az összes olyan helyi közszolgáltatást, különösen a szociális fejlesztési alapú szolgáltatásokat, mint a társadalmi integráció, a kirekesztés elleni küzdelem, az időseknek nyújtott segítség, a helyi közösségek szervezése, a kulturális, sport- vagy szociális és oktatási események lebonyolítása, amelyek a helyi egyesületek hálózatán és a városnegyedek szociális mikroállalkozásain alapulnak. A javaslat abból indul ki, hogy az ilyen típusú közszolgáltatások nem jelentenek kockázatot a tagállamok közötti kereskedelemre nézve;

9. sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy az Európai Bizottság megelégszik a három évre szóló, 200 000 eurós küszöbérték évi 150 000 euróra történő emelésével, mely csupán a 4-nél kevesebb munkavállalót foglalkoztató helyi struktúrák ellátását tenné lehetővé; ezért újból sürgeti, hogy ezt a küszöbértéket emeljék fel évi 800 000 euróra, oly módon, hogy azzal le lehessen fedni a 20-nál kevesebb munkavállalót foglalkoztató összes helyi struktúrát, amelyek egyetlen erőforrását az állami hatóságok által nyújtott ellentételezések jelentik, amennyiben a helyi szolgáltatásokat ingyenesen nyújtják egy adott területen;

10. kéri az Európai Bizottságot, hogy ne vezesse be az egy adott önkormányzathoz tartozó lakosság kritériumát a csekély összegű (*de minimis*) támogatásokra vonatkozó rendelet alkalmazási feltételei közé. A lakosság kritériuma ugyanis egyáltalán nem meghatározó annak felmérésében, hogy egy adott önkormányzat gazdasági tevékenysége milyen hatással van a tagállamok közötti kereskedelemre; Egyébiránt nem szabadna olyan

érvelésre támaszkodni, mely a különböző szintű (települési, regionális, országos stb.) szervek közötti megkülönböztetéshez vezethet. A kizárólag a lakosságot alapul vevő kritérium nem venné figyelembe azt sem, hogy ezeket a helyi szolgáltatásokat több, különböző nagyságrendű és szintű állami hatóság is társfinanszírozhatja a közszolgáltatások megszervezésére és végrehajtására vonatkozó szabadság elve értelmében, melyet a Szerződés rögzít. Végezetül nem szabad büntetni a – különösen az önkormányzatok közötti keretben megvalósuló – közös szolgáltatások kialakítását. A helyi és körülhatárolt jelleg ellenőrzésének tehát számos mutatóra kell támaszkodnia, amelyek mindenekelőtt az önkormányzat földrajzi helyét, valamint a szóban forgó közszolgáltatások lehetséges felhasználóinak számát veszik figyelembe. Ennek az ellenőrzésnek az Európai Unió működéséről szóló szerződés 174. cikkének megfelelően figyelembe kell vennie azoknak a régióknak a helyzetét, amelyek súlyos és állandó természeti vagy demográfiai hátrányokkal küzdenek, és ebből eredően differenciált ösztönző intézkedéseket kell előírnia. A forgalomra vonatkozó 5 millió eurós korlátozást fel kellene oldani;

11. örömmel nyugtázza, hogy az Európai Bizottság igen komolyan veszi az átláthatóságot, és kivesz a rendelete hatálya alól minden olyan, nem átlátható támogatást, amely nem számítható ki pontosan;

Határozatjavaslat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 106. cikke (2) bekezdésének az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásával megbízott egyes vállalkozások javára közszolgáltatás ellentételezése formájában nyújtott állami támogatásra való alkalmazásáról

12. a Szerződésben lefektetett arányossági elvnek megfelelően támogatja az Európai Bizottság módszerét, mely figyelembe veszi, hogy egyes közszolgáltatások kizárólag helyi jellegűek, valamint azt a javaslatot, hogy az összeegyeztethetőséget eleve megállapító határozat a kórházakon és a szociális lakhatási szervezeteken kívül más szociális szolgáltatásokra is vonatkozzon;

13. úgy véli, hogy az „alapvető szociális szükségletek” új fogalmának bevezetése komoly zavar forrását jelenti a területi önkormányzatok és partnereik számára, mivel ez az új fogalom és a már létező *általános érdekű szociális szolgáltatások* fogalma, valamint a szolgáltatási irányelv 2.2.j) cikke értelmében az alkalmazás alól kizárt szociális szolgáltatások fogalmai között átfedés van; kéri tehát az Európai Bizottságot, hogy a szolgáltatási irányelv 2.2.j) cikke szerinti szociális szolgáltatások fogalmát részesítse előnyben, amely a tagállamokra és a területi önkormányzatokra hagyja azt a feladatot, hogy a szubszidiaritási elvnek megfelelően meghatározza azok értelmezési körét, valamint hogy pontosítsa, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 106. cikke (2) bekezdésének alkalmazására vonatkozó határozatjavaslatban megadott szolgáltatási példák listája nem teljes és nem kizárólagos;

14. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy álljon el attól a szándékától, hogy felére csökkenti az e határozat alkalmazásának függvényében megítélt éves ellentételezési értékhatárt, és tartsa fenn az évi 30 millió eurós összeget;

⁽²⁾ Az Európai Bizottság 1998/2006 sz. (EK) rendelete, 2006. december 15., „csekély összegű (*de minimis*) támogatásokra” vonatkozó rendelet.

15. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy tiszteletben tartva azt az elvet, hogy a tagállami hatóságok szabadon szervezik meg és látják el a közszolgáltatásokat, a bejelentési kötelezettség alóli mentességet ne tegye függővé a megbízási aktus maximális érvényességi idejétől;

16. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy a bejelentési kötelezettség alóli mentességet a szociális szolgáltatások esetében ne kösse ahhoz a feltételhez, hogy a szolgáltatásokat kizárólag ezzel megbízott vállalkozások végezhetik, amennyiben a vállalatok és a hatóságok közötti kapcsolatok átláthatóságáról szóló irányelv rendelkezéseit (lásd a referenciákat) alkalmazzák, és az érintett vállalkozások költségkönyvelést alkalmaznak;

17. úgy véli, hogy ha a helyi és regionális önkormányzatok ajánlattételi felhívást írnak ki azzal a szándékkal, hogy megfeleljenek a közszolgáltatásért járó ellentételezésre való jogosultságról szóló Altmark-ügyben született ítélet 4. feltételének, fontos, hogy lehetőségük legyen minőségi kritériumokat meghatározni, hogy eldönthessék, melyik a gazdasági szempontból legelőnyösebb ajánlat, ahelyett, hogy a legjobb ár alapján döntenének;

18. úgy véli, hogy a tőkeemg térülési rátán és a nyereségmutatókon alapuló „ésszerű nyereségre” javasolt új definíció annyira összetett, hogy rendkívül sok nemzeti szint alatti hatóság képtelen lesz azt alkalmazni;

19. kéri az Európai Bizottságot, hogy végleges felülvizsgálati javaslataiba építse be a közszolgáltatással járó ellentételezés valamennyi lehetséges formáját, figyelembe véve a területi önkormányzatok széles mérlegelési jogkörét a közszolgáltatások finanszírozása terén, ideértve a helyi közszolgáltatási infrastruktúra finanszírozásához szükséges hosszú távú beruházási támogatások formájában nyújtott ellentételezéseket; kéri továbbá a Bizottságot, hogy az összeegyeztethetőségre vonatkozó elgondolásaiban ne szorítkozzon az évi üzemeltetési támogatásokra, és jelölje meg azokat az egyedi feltételeket, amelyek mellett a hosszú távú beruházási támogatások, nevezetesen az ingatlan-és telek-infrastruktúra fejlesztésére nyújtott támogatások esetén nem merül fel túlkompenzáció;

20. emlékezteti az Európai Bizottságot, hogy más objektív kritériumokat is tekintetbe kell venni, amelyek eleve kiiktatják a tagállamok közötti kereskedelem befolyásolásának veszélyét és a versenytorzulás vagy a kereszt támogatások kockázatát; ilyen kritériumok a területi engedélyezési rendszerek által szabályozott bizonyos szolgáltatók korlátozott területi illetékessége, a bizonyos, állami vagy magán szolgáltatók korlátozott tárgyi illetékessége, mely szolgáltatók kifejezetten azért jöttek létre, hogy egy adott területen valamilyen sajátos közszolgáltatást nyújtsanak, és semmilyen kereskedelmi tevékenységet nem végeznek, továbbá az egyes szociális vállalkozások nonprofit jellege, mely vállalkozások az esetleges nyereségüket visszaforgatják a rájuk bízott közszolgáltatás finanszírozásába, csökkentve ezzel a jövőbeni ellentételezések összegét;

21. azt javasolja, hogy a Szerződésben foglalt szubszidiaritás és arányosság elvének megfelelően, az Európai Bizottság

végleges határozata az ellentételezést biztosító hatóságot bízva meg azzal, hogy hozzon meg minden szükséges intézkedést az esetleges túlkompenzáció megelőzése, ellenőrzése és kiegyenlítése érdekében, mert úgy ítéli meg, hogy a területi önkormányzatok közvetlen érdeke, hogy megelőzzék az esetleges túlkompenzációt. Ezzel szemben az igazolt túlkompenzáció esetén a ténylegesen és közvetlenül kárt szenvedett vállalkozások rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket le kell egyszerűsíteni;

22. azt javasolja az Európai Bizottságnak, hogy e rendelkezések alkalmazásának feltételét képezze:

— egy „közszolgáltatási szerződés”,⁽³⁾ vagyis minden olyan hivatalos okmány megléte, amely: 1) elismeri, hogy a szolgáltató által ellátott feladat általános érdekű és az EUMSZ 14. cikkének, 106. cikkének (2) bekezdése és a 26. jegyzőkönyv 2. cikkének hatálya alá tartozik, 2) pontosan megjelöli az abból eredő sajátos kötelezettségek jellegét és az érintett területet, 3) megállapítja a nyújtott közszolgáltatási ellentételezés kiszámításának paramétereit;

— és e „közszolgáltatási szerződés” közzététele az Európai Unió Hivatalos Lapjában egy erre a célra létrehozott külön jegyzékben;

Közleményjavaslat a közszolgáltatással járó ellentételezés formájában megítélt állami támogatásokra vonatkozó uniós keretről (2011)

23. emlékeztet arra, hogy ellenzi, hogy az Európai Bizottság bevezesse az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokkal járó ellentételezések gazdasági hatékonyságának vizsgálatát; az RB úgy véli, hogy sem a 106. cikk, sem az Európai Bizottság által e cikk (3) bekezdésének rendelkezései alapján egyoldalúan elfogadott határozat vagy irányelv nem képez elegendő jogalapot egy ilyen jogalkotási kezdeményezéshez. Az Európai Bizottság mint európai versenyhatóság megbízata egyáltalán nem érinti az állami forrásoknak a tagállamok hatóságai által történő hatékony elosztásának feltételeit. E kizárólagos, az Európai Unió Bíróságának ellenőrzése alatt gyakorolt megbízta arra korlátozódik, hogy felügyelje azon, közszolgáltatással járó ellentételezéseknek a megfelelőségét, amelyek nem elégitik ki a Bíróság által az Altmark-ügyben hozott ítéletben rögzített feltételeket, és így az állami támogatások megtiltására és ellenőrzésére vonatkozó rendelkezések hatálya alá esnek;

24. elutasítja, hogy a tagállamoknak piacutatas formájában igazolniuk kelljen, hogy szükség van az adott közszolgáltatásra, mivel ez beleszólás a tagállamoknak az általános érdekű szolgáltatások szervezésére és kialakítására vonatkozó kizárólagos jogába.

II. MÓDOSÍTÁSOKRA VONATKOZÓ AJÁNLÁSOK

Rendeletjavaslat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének az általános gazdasági érdekű szolgáltatást nyújtó vállalkozások számára nyújtott csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról

⁽³⁾ A fent idézett 1370/2007/EK rendelet értelmében.

1. módosításra vonatkozó ajánlás

4. preambulumbekzdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	A Régiók Bizottsága módosítása
<p>A Bizottság tapasztalatainak fényében, amennyiben kevesebb mint 10 000 lakost képviselő helyi hatóság nyújt ellentételezést általános gazdasági érdekű szolgáltatás nyújtásáért olyan vállalkozásnak, amelynek éves forgalma a támogatásnyújtást megelőző két pénzügyi évben nem haladta meg az 5 millió EUR-t, valamint a kedvezményezettnek nyújtott ellentételezés összege egy pénzügyi évben nem haladja meg a 150 000 EUR-t, úgy kell megítélni, hogy az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásáért biztosított ellentételezés nem befolyásolja a tagállamok közötti kereskedelmet, nem torzítja a versenyt, és nem fenyeget versenytorzulással.</p>	<p>A Bizottság tapasztalatainak fényében, amennyiben kevesebb mint 10 000 lakost képviselő helyi <u>állami</u> hatóság nyújt ellentételezést általános gazdasági érdekű szolgáltatás nyújtásáért <u>olyan vállalkozásnak, amelynek éves forgalma a támogatásnyújtást megelőző két pénzügyi évben nem haladta meg az 5 millió EUR-t,</u> valamint a kedvezményezettnek nyújtott ellentételezés összege egy pénzügyi évben nem haladja meg a <u>800 000+50 000</u> EUR-t, úgy kell megítélni, hogy az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásáért biztosított ellentételezés nem befolyásolja a tagállamok közötti kereskedelmet, nem torzítja a versenyt, és nem fenyeget versenytorzulással.</p>

Indokolás

Lásd a vélemény 9. és 10. pontját.

2. módosításra vonatkozó ajánlás

(16) preambulumbekzdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>A Bizottság feladata, hogy biztosítsa az állami támogatási szabályok betartását, különös tekintettel a de minimis szabályok alapján nyújtott támogatások e szabályoknak való megfelelésére. Az EUSZ 4. cikkének (3) bekezdésében megállapított együttműködési alapelvnek megfelelően a tagállamoknak e feladat megvalósítását a szükséges eszközök megalkotása révén kell segíteniük annak érdekében, hogy az ugyanazon vállalkozásnak általános gazdasági érdekű szolgáltatás nyújtásáért folyósított csekély összegű támogatás teljes összege egy évben se haladja meg a 150 000 EUR-s felső határt.</p>	<p>A Bizottság feladata, hogy biztosítsa az állami támogatásra vonatkozó szabályok betartását, különös tekintettel de minimis szabály alapján nyújtott támogatások e szabályoknak való megfelelésére. Az EUSZ 4. cikkének (3) bekezdésében megállapított együttműködési alapelvnek megfelelően a tagállamoknak e feladat megvalósítását a szükséges eszközök megalkotása révén kell segíteniük annak érdekében, hogy az ugyanazon vállalkozásnak általános gazdasági érdekű szolgáltatás nyújtásáért folyósított csekély összegű támogatás teljes összege egy évben se haladja meg a <u>800 000+50 000</u> EUR-s felső határt. (...)</p>

Indokolás

Lásd a vélemény 9. pontját.

3. módosításra vonatkozó ajánlás

1. cikk – Hatály 2. bekezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>E rendelet csak olyan támogatásra alkalmazandó, amelyet kevesebb mint 10 000 lakost képviselő helyi hatóság nyújt.</p>	<p>E rendelet csak olyan <u>helyi érdekű</u> támogatásra alkalmazandó, amelyet <u>egy földrajzilag pontosan körülhatárolt területen</u> kevesebb mint 10 000 lakost képviselő <u>helyi állami</u> hatóság nyújt.</p>

Indokolás

Lásd a vélemény 10. pontját.

4. módosításra vonatkozó ajánlás

2. cikk

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
A támogatásra csak akkor alkalmazhatók az e rendeletben biztosított előnyök, ha i. az általános gazdasági érdekű szolgáltatást nyújtó vállalkozásnak nyújtott támogatás teljes összege pénzügyi évenként nem haladja meg a 150 000 EUR-t, valamint ii. az érintett vállalkozás – valamennyi tevékenységéből származó – adózás előtti éves forgalma a támogatás nyújtását megelőző két pénzügyi évben nem haladta meg az 5 millió EUR-t.	A támogatásra csak akkor alkalmazhatók az e rendeletben biztosított előnyök, ha i. az általános gazdasági érdekű szolgáltatást nyújtó vállalkozásnak nyújtott támogatás teljes összege pénzügyi évenként nem haladja meg a ~~150 000~~ <u>800 000</u> EUR-t, valamint ii. az érintett vállalkozás – valamennyi tevékenységéből származó – adózás előtti éves forgalma a támogatás nyújtását megelőző két pénzügyi évben nem haladta meg az 5 millió EUR-t.

Indokolás

Lásd a vélemény 9. pontját.

Határozatra vonatkozó javaslat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 106. cikke (2) bekezdésének az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásával megbízott egyes vállalkozások javára közszolgáltatás ellentételezése formájában nyújtott állami támogatásra való alkalmazásáról

5. módosításra vonatkozó ajánlás

(9) preambulumbekkezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
Bizonyos feltételek teljesülése esetén az általános gazdasági érdekű szolgáltatás nyújtásával megbízott vállalkozásoknak nyújtott csekély összegű ellentételezés nem befolyásolja olyan mértékben a kereskedelem és a verseny fejlődését, amely ellentétes az Unió érdekeivel. Következésképpen e határozat követelményeinek teljesülése esetén a 15 millió EUR éves értékhatár alatti ellentételezések esetében nem célszerű megkövetelni az állami támogatások egyedi bejelentését.	Bizonyos feltételek teljesülése esetén az általános gazdasági érdekű szolgáltatás nyújtásával megbízott vállalkozásoknak nyújtott csekély összegű ellentételezés nem befolyásolja olyan mértékben a kereskedelem és a verseny fejlődését, amely ellentétes az Unió érdekeivel. Következésképpen e határozat követelményeinek teljesülése esetén a ~~15 millió~~ <u>30 millió</u> EUR éves értékhatár alatti ellentételezések esetében nem célszerű megkövetelni az állami támogatások egyedi bejelentését.

Indokolás

Lásd a vélemény 12. pontját.

6. módosításra vonatkozó ajánlás

(17) preambulumbekkezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Módosítás
Az ésszerű nyereséget úgy kell meghatározni, mint azon tőke megtérülési rátát ⁷ , amely figyelembe veszi a kockázat mértékét vagy a kockázat hiányát. Amennyiben a nyereség nem haladja meg a releváns swapkamatláb ⁸ 100 bázisponttal növelt összegét, úgy nem tekinthető ésszerűtlennek. A releváns swapkamatláb ebben az összefüggésben a kockázatmentes befektetésnek megfelelő megtérülési rátának tekinthető. A 100 bázispontos felár többek között azon likviditási kockázat ellentételezésére szolgál, hogy az általános gazdasági érdekű szolgáltatás nyújtójának a szolgáltatási szerződésbe fektetett tőkéje a megbízási aktus időtartama alatt le van kötve, e tőkét pedig nem lehet olyan gyorsan és olcsón készpénzzé tenni, mint más, széles körben tartott, likvid, kockázatmentes eszközöket.	~~Az ésszerű nyereséget úgy kell meghatározni, mint azon tőke megtérülési rátát⁷, amely figyelembe veszi a kockázat mértékét vagy a kockázat hiányát. Amennyiben a nyereség nem haladja meg a releváns swapkamatláb⁸ 100 bázisponttal növelt összegét, úgy nem tekinthető ésszerűtlennek. A releváns swapkamatláb ebben az összefüggésben a kockázatmentes befektetésnek megfelelő megtérülési rátának tekinthető. A 100 bázispontos felár többek között azon likviditási kockázat ellentételezésére szolgál, hogy az általános gazdasági érdekű szolgáltatás nyújtójának a szolgáltatási szerződésbe fektetett tőkéje a megbízási aktus időtartama alatt le van kötve, e tőkét pedig nem lehet olyan gyorsan és olcsón készpénzzé tenni, mint más, széles körben tartott, likvid, kockázatmentes eszközöket.~~

Indokolás

Lásd az új 15. pontra vonatkozó módosító indítványt – Referencia: az Európai Bizottság határozatának 17. pontja.

7. módosításra vonatkozó ajánlás

1. cikk 1. pont a) alpont

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
kevesebb mint 15 millió EUR éves összegű általános gazdasági érdekű szolgáltatás nyújtásának ellentételezése. Amennyiben az ellentételezés összege a megbízás időszaka alatt változik, úgy releváns éves összegként a különböző éves ellentételezési összegek átlagát lehet használni;	kevesebb mint ~~30 millió~~ ^{15 millió} EUR éves összegű általános gazdasági érdekű szolgáltatás nyújtásának ellentételezése. Amennyiben az ellentételezés összege a megbízás időszaka alatt változik, úgy releváns éves összegként a különböző éves ellentételezési összegek átlagát lehet használni;

Indokolás

Lásd a vélemény 12. pontját.

8. módosításra vonatkozó ajánlás

1. cikk 1. pont c) alpont

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Módosítás
alapvető szociális szükségleteket kielégítő általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásának ellentételezése a következő területeken: egészségügy, gyermekgondozás, munkaerőpiacra való belépés, szociális lakáshoz juttatás, továbbá a sérülékeny társadalmi csoportok gondozása és társadalmi befogadása. Ez a pont csak akkor alkalmazandó, ha az ellentételezést olyan vállalkozásnak nyújtják, amelynek tevékenységi köre az ebben a pontban vagy a b) pontban említett szolgáltatásokra korlátozódik. A fő tevékenységekhez közvetlenül kötődő kiegészítő tevékenységek végzése azonban nem akadályozza a pont alkalmazását;	<u>a szolgáltatási irányelv 2.2.j) pontja szerinti alapvető olyan szociális szükségleteket kielégítő általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásának ellentételezése, mint például a következő területeken: az egészségügyi ellátás, a gyermekgondozás, az időseknek nyújtott segítség, a munkaerőpiacra való belépés, a szociális lakáshoz juttatás, továbbá a sérülékeny társadalmi csoportok gondozása és társadalmi befogadása. Ez a pont csak akkor alkalmazandó, ha az ellentételezést olyan vállalkozásnak nyújtják, amelynek tevékenységi köre az ebben a pontban vagy a b) pontban említett szolgáltatásokra korlátozódik. A fő tevékenységekhez közvetlenül kötődő kiegészítő tevékenységek végzése azonban nem akadályozza a pont alkalmazását;</u>

Indokolás

Lásd az új 11. pontra vonatkozó módosító indítványt – Referencia: az Európai Bizottság határozata.

9. módosításra vonatkozó ajánlás

1. cikk 2. pont

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
Ez a határozat csak akkor alkalmazandó, ha az általános gazdasági érdekű szolgáltatással való megbízás időszaka legfeljebb 10 évre korlátozódik. Ennél hosszabb időszakra kiterjedő megbízási aktusok csak akkor tartoznak a határozat hatálya alá, ha a szolgáltató olyan jelentős beruházásra kényszerül, amelyet az általánosan elfogadott számviteli elvekkel összhangban a megbízás teljes időtartama alatt kell amortizálni. Ha a megbízás időtartama alatt a határozat alkalmazásához szükséges feltételek már nem teljesülnek, akkor az intézkedést az EUMSZ 108. cikkének (3) bekezdésével összhangban be kell jelenteni.	~~Ez a határozat csak akkor alkalmazandó, ha az általános gazdasági érdekű szolgáltatással való megbízás időszaka legfeljebb 10 évre korlátozódik. Ennél hosszabb időszakra kiterjedő megbízási aktusok csak akkor tartoznak a határozat hatálya alá, ha a szolgáltató olyan jelentős beruházásra kényszerül, amelyet az általánosan elfogadott számviteli elvekkel összhangban a megbízás teljes időtartama alatt kell amortizálni. Ha a megbízás időtartama alatt a határozat alkalmazásához szükséges feltételek már nem teljesülnek, akkor az intézkedést az EUMSZ 108. cikkének (3) bekezdésével összhangban be kell jelenteni.~~

Indokolás

Lásd a vélemény 13. pontját.

10. módosításra vonatkozó ajánlás

4. cikk 6. pont

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Módosítás
<p>E határozat alkalmazásában, amennyiben a releváns swapkamatlábát nem meghaladó tőke megtérülési rátát 100 bázispontos felárral növeljük, úgy minden körülmények között ésszerűnek tekinthető nyereségrátát kapunk. A releváns swapkamatláb az a swapkamatláb, amelynek lejáratára és pénzneme megfelel a megbízási aktusban meghatározott időtartamnak és pénznemnek. Ha az általános gazdasági érdekű szolgáltatás nyújtása nem jár lényeges üzleti vagy szerződéses kockázattal, például azért, mert az utólagos nettó költségeket lényegében teljes körűen ellentételezik, akkor az ésszerű nyereség mértéke nem haladhatja meg a releváns swapkamatláb 100 bázisponttal növelt összegét.</p>	<p>~~E határozat alkalmazásában, amennyiben a releváns swapkamatlábát nem meghaladó tőke megtérülési rátát 100 bázispontos felárral növeljük, úgy minden körülmények között ésszerűnek tekinthető nyereségrátát kapunk. A releváns swapkamatláb az a swapkamatláb, amelynek lejáratára és pénzneme megfelel a megbízási aktusban meghatározott időtartamnak és pénznemnek. Ha az általános gazdasági érdekű szolgáltatás nyújtása nem jár lényeges üzleti vagy szerződéses kockázattal, például azért, mert az utólagos nettó költségeket lényegében teljes körűen ellentételezik, akkor az ésszerű nyereség mértéke nem haladhatja meg a releváns swapkamatláb 100 bázisponttal növelt összegét.~~</p>

Indokolás

Lásd az új 15. pontra vonatkozó módosító indítványt – Referenciaszöveg: az Európai Bizottság határozata.

11. módosításra vonatkozó ajánlás

4. cikk 7. pont

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Módosítás
<p>Amennyiben a tőke megtérülési ráta használata nem lehetséges, úgy az ésszerű nyereség megállapításához a tőke megtérülési rátától eltérő nyereségmutató is alkalmazható, például a számviteli nyereségmutatók (lásd: átlagos tőkearányos jövedelmezőség (ROE)¹⁵, a befektetett tőke jövedelmezősége (ROCE), az eszközarányos jövedelmezőség (ROA) vagy az értékesítési jövedelmezőség (ROS)). A tagállamnak kérésre a választott mutatótól függetlenül bizonyítékot kell tudnia szolgáltatni a Bizottságnak arról – például versenyfeltételek között odaítélt hasonló típusú szerződések esetében elért nyereségre való hivatkozással –, hogy a nyereség nem haladja meg azt a mértéket, amely mellett egy átlagos vállalkozás a szolgáltatás nyújtása mellett döntene.</p>	<p>~~Amennyiben a tőke megtérülési ráta használata nem lehetséges, úgy az ésszerű nyereség megállapításához a tőke megtérülési rátától eltérő nyereségmutató is alkalmazható, például a számviteli nyereségmutatók (lásd: átlagos tőkearányos jövedelmezőség (ROE)¹⁵, a befektetett tőke jövedelmezősége (ROCE), az eszközarányos jövedelmezőség (ROA) vagy az értékesítési jövedelmezőség (ROS)). A tagállamnak kérésre a választott mutatótól függetlenül bizonyítékot kell tudnia szolgáltatni a Bizottságnak arról – például versenyfeltételek között odaítélt hasonló típusú szerződések esetében elért nyereségre való hivatkozással –, hogy a nyereség nem haladja meg azt a mértéket, amely mellett egy átlagos vállalkozás a szolgáltatás nyújtása mellett döntene.~~</p>

Indokolás

Lásd az új 15. pontra vonatkozó módosító indítványt – Referenciaszöveg: az Európai Bizottság határozata.

Kelt Brüsszelben, 2011. október 11-én.

a Régiók Bizottsága
elnöke
Mercedes BRESSO

A Régiók Bizottsága véleménye – A helyi és regionális önkormányzatok szerepe az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek teljesítésében

(2012/C 9/10)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- felhívja a figyelmet határozott elkötelezettségére A helyi és regionális önkormányzatok Európa 2020 stratégiára vonatkozó területi paktumának létrehozására irányuló javaslata iránt, amelynek az a célja, hogy az Európai Unió szintjén létező, valamint a nemzeti, a regionális és a helyi szintű közigazgatási szervek közötti hatékony partnerség révén biztosítsa a többszintű felelősségvállalást a stratégiát illetően. Ezt a javaslatot támogatásáról biztosította az Európai Parlament, az Európai Bizottság és az Európai Tanács. A területi paktumoknak néhány, az érintett régió számára különösen értékes, úgymond testreszabott prioritásra érdemes koncentrálniuk;
- elismeri, hogy szakadék tátong a legújabb kutatási eredmények és a gyakorlati tapasztalatok között. Határozott regionális intézkedésekre van szükség annak érdekében, hogy a kutatási eredményekből a helyi körülményekre szabott és Európa-szerte hasznosítható innováció szülessen;
- hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a regionális innovációs kapacitás fejlesztése az intelligens szakosodás és a szomszédos régiók egymást kiegészítő jellege alapján történjen;
- kéri a vezető szerepet betöltő régiókat, hogy alakítsanak ki európai konzorciumokat, amelyek egyesítik az egész Európára kiterjedő felhasználású úttörő társadalmi innovációk létrehozásához szükséges képességeket. Különböző szereplői révén bármely régió úttörő szerephez juthat saját szükségleteire és erősségeire összpontosítva;
- arra ösztönzi a régiókat, hogy mozduljanak el a nyílt innováció felé, az állam és a magánszektor közötti társulások emberközpontú megközelítésének keretében, amelyben döntő szerep hárul az egyetemekre és más képzési intézményekre, vagyis tegyék magukévá a hármas spirál modelljének korszerűsített változatát.

Előadó Markku MARKKULA (FI/EPP), Espoo város önkormányzatának tagja, Helsinki-Uusimaa regionális tanácsának tagja

Referenciaszöveg /

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

A legfontosabb üzenetek: A helyi és regionális szinten szükséges radikális átalakulást illetően az RB

1. elismeri, hogy az Európa 2020 stratégia egy átfogó strukturális reformterv és a válságból kivezető stratégia is egyben. Ezenkívül szélesebb körű célkitűzéseket és integráltabb gazdasági irányítást is tartalmaz. ⁽¹⁾ Ebben az összefüggésben a helyi és regionális önkormányzatoknak megvan a lehetőségük és politikai elkötelezettségük ahhoz, hogy területi nézőpontból foglalkozzanak gazdasági, társadalmi és környezetvédelmi kérdésekkel;

2. hangsúlyozza, hogy amint a lisszaboni stratégia kudarca is mutatja, a jó tervek és korrekt elemzések nem elegendőek a hatékony eredmények eléréséhez. Bátor előrelépéseket kell tenni gyakorlati szinten, egyrészt biztosítva, hogy a tagállamokban valamennyi kormányzati szint – a helyi, regionális és központi szint egyaránt – nagyobb mértékben magáénak tekintse ezt; másrészt valamennyi egyéb érdekelt felet bevonva. Ösztönözni kellene a régiókat, hogy alakítsanak ki olyan innovációs platformokat, amelyek a kereslet által vezérelt szolgáltatásközpontokként működnek, és előmozdítják az Európa 2020 stratégia megvalósítását segítő nemzetközi tudásanyag felhasználását, az intelligens szakosodást és a régiók érdekeinek megfelelő európai együttműködést. Ennek eléréséhez új, dinamikus módon kell értelmeznünk a regionális innovációs ökoszisztémákat, aminek során a vállalatok, városok és egyetemek, valamint az állami és a magánsektor szereplői (a „hármás spirál”) megtanulnak együttműködni egymással új, kreatív módokon, hogy teljes mértékben ki tudják aknázni innovatív potenciáljukat;

3. hangsúlyozza, hogy mivel a régiók fontos szereplővé váltak számos politikai területen – beleértve a szociál-, a gazdaság-, az ipar-, az innovációs, az oktatás- és a környezetpolitikát –, döntő szerepet kell játszaniuk az Európa 2020 stratégia partnerségen alapuló végrehajtásában. Ehhez nagyléptékű, komplex, nyitott, több tudományágat átfogó megközelítésre lesz szükség, amely összefogja a régiókban és városokban rejlő számos, egymást kiegészítő értéket;

4. erősen támogatja, hogy – amint az Európai Bizottság állítja – a nemzeti reformprogramokat és a stabilitási és konvergenciaprogramokat teljes mértékben integrálni kell a nemzeti költségvetési eljárásokba, a nemzeti reformprogramok meghatározásába és végrehajtásába pedig be kell vonni a helyi és regionális önkormányzatokat és az érintett szereplőket; ⁽²⁾

⁽¹⁾ Európai szemeszter és éves növekedési jelentés – COM(2011) 11.

⁽²⁾ Az Európai Bizottság közleménye az Európa 2020 stratégiáról – COM(2010) 2020 végleges; valamint a főitkár 2010. július 19-i levele az RB-hez.

5. kéri, hogy a radikális átalakítások, amelyeket a vezető szerepet vállaló régiók és városok végezhetnek, a következőkre összpontosítsanak:

- a munkakultúrában jelenleg tapasztalható alapvető eltolódás az ipari folyamatokon való elkülönült munkától és az egymástól elkülönült kis projektektől az összehangolt együttműködés, az ismeretek megosztása és a források közös felhasználása felé,

- a vállalkozási tevékenység új megközelítései, amelyekre olyan jelenségek jellemzőek, mint a „Venture Garage Mindset”, melyek lehetővé teszik, hogy Európa ifjú digitális generációja együttműködhessen az állami és magánszférához tartozó kockázati tőke-beruházókkal annak érdekében, hogy a vállalkozások az innováció hajtóerejévé váljanak,

- a nyitott innováció európai kultúrája: a sikeres vállalkozások regionális és helyi szinten emelkednek ki, a növekedést pedig felgyorsítja, ha a vállalkozások K+F-tevékenységük nagyobb részét nyitott együttműködésben végzik a legjobb egyetemekkel és kutatóintézetekkel,

- az emberek mint társadalmaink elsődleges értékei: ha új módokat teremtünk különösen a már nyugdíjas, idősebb polgárok és a munka nélküli fiatalok bevonására, azzal az emberekkel állítjuk stratégiáink középpontjába, ezáltal mindenkinek hozzáférést biztosítunk a tartalmas élethez, és lehetőséget adunk az embereknek saját potenciáljuk kihasználásához;

6. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a helyi lakosok és közösségeik teljes mértékben ki tudják használni lehetőségeiket. Ehhez meg kell erősíteni a helyi és regionális önkormányzatok szerepét, nemcsak hagyományos szolgáltatásnyújtói szerepüket, hanem azt is, hogy proaktív együttműködés révén új üzleti tevékenységeket tesznek lehetővé. Valamennyi különböző szereplőnek együtt kell működnie egy olyan regionális együttműködési kultúra megteremtése érdekében, amelyet a helyi lakosok és közösségeik szándékainak, céljainak és erőforrásainak felismerése és az ennek alapján történő cselekvés jellemez;

A legfontosabb üzenetek: A regionális döntéshozóknak és politikusoknak a változás előmozdítóiként és a társadalmi innovációk közvetítőiként betöltött szerepét illetően az RB

7. üdvözli a szélesebb körű stratégiai elképzelést, amely a gazdasági növekedés mellett egyenrangú és azt kiegészítő pillérként tartalmazza a társadalmi és a környezeti dimenziót is; és kéri, hogy valamennyi kiemelt kezdeményezésben ismerjék el a társadalmi innováció alapvető fontosságát a stratégia három prioritásának – intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés – megvalósítása szempontjából;

8. kéri a döntéshozókat, mind az állami, mind a magánszférában, hogy ismerjék el, hogy új vezetőségre és vezetői képességekre, kompetenciákra, struktúrákra és gyakorlatokra van szükség a globális hálózatot alkotó vállalatokban való tevékenykedéshez;

9. arra biztatja a regionális döntéshozókat és politikusokat, hogy a változások előmozdítóiként vállaljanak szerepet, és alakítsanak ki stratégiai keretet az innováció által ösztönzött regionális fejlődéshez, mivel az innováció fokozza a minőséget, valamint elősegíti a köz- és magánforrások hatékonyabb felhasználását, és jelentős potenciállal rendelkezik a növekedés és az új munkahelyek létrehozása terén. A politika feladata az, hogy megtalálja a régiók egyedülálló értékeit és építsen azokra, hogy így sikerüljön elérni a stratégiai fejlesztési célokat. Ennek érdekében a régióknak szilárd és realiztikus gazdasági és társadalmi jövőképet kell kialakítaniuk, és szélesebb körű, integráltabb, hatékonyabb politikacsomagot kell kidolgozniuk. Ehhez különböző politikaterületek és kormányzati szintek eszközeit kell kombinálni, támogatni kell a tudás létrehozását, terjesztését és kiaknázását, valamint koherens politikai csomagokat kell létrehozni, amelyek jobb paraméterekre, jövőorientált költségvetésre és tényeken alapuló kísérletekre támaszkodnak;

10. a fent meghatározott célkitűzés elérése érdekében azt javasolja, hogy az Európai Bizottság régiókkal és szakértői testületekkel együttműködésben indítsa útján a szükséges fejlesztési projekteket. Ezek keretében olyan eljárásokat kellene kialakítani, amelyek révén az általános statisztikai adatokból kinyerhető egy adott régió vagy vizsgált terület elemzéséhez testre szabott adatok és előrejelzések;

11. kéri a vezető szerepet betöltő régiókat, hogy alakítsanak ki európai konzorciumokat, amelyek egyesítik az egész Európára kiterjedő felhasználású úttörő társadalmi innovációk létrehozásához szükséges képességeket. Különböző szereplői révén bármely régió úttörő szerephez juthat saját szükségleteire és erősségeire összpontosítva;

12. úgy véli, hogy célzott tanulási folyamatra van szükség, amely különböző politikaalkotási szinteket fog át, hogy koordinálni lehessen a források felhasználását és erősíteni a tevékenységek hatását. A közös kapacitásépítés érdekében a többszintű stratégiai tervezési folyamatokat lefedő, MBA-szintű vállalatvezetési programokat kellene kifejleszteni politikaalkotók, magas rangú tisztviselők, gazdasági vezetők és kutatók számára. Ilyen képzési programokra uniós és regionális szinten is szükség van. Ezáltal erősíthető az egyes országok regionális szintű döntéshozóinak az Európa 2020 stratégia végrehajtásában játszott szerepe, és fokozható a köztük lévő együttműködés és a bevált gyakorlatok terjesztése;

II. AJÁNLÁSOK A HELYI ÉS REGIONÁLIS ÖNKORMÁNYZATOK SZEREPÉT ILLETŐEN A HÉT KIEMELT KEZDEMÉNYEZÉSEL KAPCSOLATBAN

Az átfogó együttműködés szükségességére vonatkozóan az RB

13. hangsúlyozza, hogy közös tevékenységekre és messzire ható együttműködésre van szükség a különböző kiemelt kezdeményezések között, hogy azok segítsék és ösztönözzék az Európa 2020 stratégia hatékony megvalósítását. Ezt a megközelítést alkalmazva a helyi és regionális önkormányzatok területeket átfogó együttműködést építhetnek ki. Elsősorban arra lesznek képesek, hogy elősegítsék a nyitott platform alapú megközelítéseket, valamint fokozzák az általuk kifejlesztett megoldások és struktúrák újrahajthatóságát és interoperabilitását. Bár a végeredmények erősen helyi színezetűek

lehetnek, a struktúrák és az interoperabilitás szempontjából az aktív együttműködés méretgazdaságossághoz és a helyi tevékenységek szélesebb körű piacainak létrehozásához vezethet;

14. elismeri, hogy a helyi és regionális önkormányzatok előtt álló legfőbb kérdés (a kiemelt kezdeményezésekből következő és azokhoz kapcsolódó tevékenységek nagy számát tekintve) az, hogy hogyan lehet felgyorsítani a legfontosabb tevékenységek megvalósítását. Ennek megfelelően a kiemelt kezdeményezések regionális hatásának növelése érdekében számos aspektussal kell foglalkozni:

- hatásuk, specializáció, méretgazdaságosság, valamint a közvélemény figyelmének felkeltése,
- hatékony teljesítményértékelés, a legjobb gyakorlatok megosztása, valamint együttműködés a régiók közt,
- mérési módszerek kidolgozása az értékteremtésre, társadalmi innovációk, koncepciók és módszerek, valamint az állami-magán partnerségek platformjai,
- a tudomány és a társadalom közötti párbeszéd fontosságának elismerése, az innováció szisztematikus természete, valamint a helyi és regionális szereplők számára kidolgozott előrettekintő elemek,
- illetve legfőképpen az összes kiemelt kezdeményezést ki kell egészíteni a javasolt intézkedések költségvetési hatásainak elemzésével;

Az „Innovatív Unió” kiemelt kezdeményezésre vonatkozóan az RB elismeri, hogy különösen szükség van a következőkre:

- a) olyan kezdeményezések támogatása, mint „a tudás régiói”, az „élő laboratóriumok” és az „intelligens városok”,
- b) olyan partnerkapcsolatok kiépítése, amelyek platformként szolgálnak a regionális döntéshozók tudásbázisának növeléséhez, és előmozdítják a társadalmi innovációkat,
- c) intelligens szakosodási platform létrehozása, amely támogatja és arra ösztönzi a régiókat, hogy a versenyelőnyöket és a más régiókkal lehetséges együttműködést előtérbe helyező stratégiákat fogadjanak el,
- d) a gazdaság és a felsőoktatás közötti együttműködés támogatása „tudásszövetségek” létrehozása révén, különös hangsúlyt helyezve az innovációs ismeretek hiányának áthidalására,
- e) a politikák kidolgozásához szükséges tudományos alap erősítése az „előrettekintő tevékenységek európai fórumának” létrehozásával, amelyben helyi és regionális önkormányzatok, valamint egyéb állami és magán érdekelt felek is részt vesznek annak érdekében, hogy a szakpolitikák kidolgozása során több figyelmet kapjanak a konkrét tapasztalatok,

- f) nagyobb mértékben fel kell kelteni az érdeklődést a hármas spirál modelljének alkalmazása iránt az innovatív regionális (szubregionális) kutatási klaszterek elindítása, az innovációs platformok fejlesztése, valamint a „tudásháromszög” (a kutatás, az oktatás és az innovációs tevékenységek szinergiája) keretében végzett tevékenységek megerősítése terén,
- g) az európai regionális és helyi önkormányzatok közötti szervezeti eltérések megszüntetése a partnerség különböző formái és az Innovatív Unió elősegítését célzó proaktív együttműködési tervek által, amelyek időben tartósak és a szerkezeti és szervezeti szempontból kisebb önkormányzatokat társulásra ösztönzik annak érdekében, hogy speciális készségeiket stabil és strukturált keretben gyakorolhassák;

A „Mozgásban az ifjúság” kiemelt kezdeményezésre vonatkozóan az RB elismeri, hogy különösen szükség van a következőkre:

- a) a tudásalapú társadalomhoz szükséges legfőbb kompetenciákra kell összpontosítani, mint a tanulás megtanulása, nyelvek és kultúra, vállalkozási és innovációs ismeretek, interperszonális készségek és az IKT lehetőségeinek teljes körű kihasználására való képesség,
- b) a formális, informális és nem formális oktatás és képzés összekapcsolása a munkaerőpiac igényeivel a fiatalok foglalkoztathatóságának javítása érdekében, illetve hogy felszabadítsuk a bennük rejlő lehetőségeket és lehetővé tegyük számukra a személyes és szakmai fejlődést,
- c) minél több fiatal számára mobilitási lehetőségeket kell teremteni háttérüktől, gazdasági helyzetüktől vagy régiójuk földrajzi elhelyezkedésétől függetlenül,
- d) a tanulási célú mobilitást az oktatási rendszer valamennyi részében megkönnyítő és ösztönző európai eszközök továbbfejlesztése,
- e) a mobilitás elősegítése érdekében az Europass (az európai önéletrajzminta) integrálása a jövőbeli „európai készségútlévélbe”,
- f) megállapodásokon alapuló együttműködések megteremtése a közhatalóságok között, amelyeknek célja, hogy megkeressék a lehető legjobb megoldásokat a tanulók hatékony felkészítésére a felelősségteljes felnőtt életre; a szakiskolák és a munkaadók, illetve a felsőoktatás közötti együttműködés fejlesztése az optimális képzési utak tekintetében (a szakképzésben is), amelyek mind a tanulók, mind a munkaadók igényeinek megfelelnek; a munkaadók bevonása az oktatással kapcsolatos problémák azonosításába és a megfelelő megoldások megtalálásába; az iskolák támogatása a megelőzési oktatási programok megvalósításában; a fiatalok szakmai gyakorlatának elősegítése, valamint a továbbképzési intézkedések népszerűsítése a munkaadók körében,
- g) annak hangsúlyozása, hogy a jó egészség és mobilitás, melynek megalapozása az élet korai szakaszában történik, a jó életminőség előfeltételeit teremti meg. A nonprofit szervezetek a társadalom alapkövei. A Régiók Bizottsága ezért arra biztatja az Európai Bizottságot, hogy hagyjon fel az olyan („A héa jövőjéről” c. zöld könyvben (COM(2010) 695) szereplő) javaslatokkal, amelyek veszélyeztetnék az ilyen szervezetek létezését és gazdasági helyzetét;

„Az európai digitális menetrend” kiemelt kezdeményezésre vonatkozóan az RB elismeri, hogy különösen szükség van a következőkre:

- a) helyi digitális menetrendek kidolgozása az IKT optimális felhasználásának felgyorsítása érdekében, összehangolt helyi, regionális és európai együttműködés révén,
- b) az interoperabilitás és az e-kormányzás továbbfejlesztése olyan új alkalmazások kidolgozása révén, mint az emberközpontú e-szolgáltatások, e-tanulás, e-egészségügy, elektronikus szavazás, e-közigazgatás, intelligens közlekedési rendszerek és a regionális információk modellezése a várostervezésben,
- c) az egységes digitális piacnak mint az európai digitális menetrend sarokkövének népszerűsítése és az európai szaktudásra támaszkodó, valamennyi szereplőt bevonó, nagy volumenű, úttörő jellegű projektek támogatása,
- d) egyenlő és megfizethető szélessávú hozzáférés biztosítása mindenhol, valamint a hozzáférési szakadék áthidalását célzó kísérleti projektek vezetése,
- e) közös megoldásokat kell kifejleszteni az ikt-termékek és szolgáltatások kapcsán felmerülő, adatvédelemmel és -biztonsággal kapcsolatos kérdésekre, ez ugyanis feltétele annak, hogy kialakuljon a polgárok bizalma, és elterjedjenek az általuk nyújtott lehetőségek;

Az „Erőforrás-hatékony Európa” kiemelt kezdeményezésre vonatkozóan az RB elismeri, hogy különösen szükség van a következőkre:

- a) az éghajlatváltozással kapcsolatos irányítás fejlesztése és ennek során a helyi és regionális önkormányzatok mint alapvető szereplők bevonása az éghajlatváltozás hatásainak csökkentésére és a hozzájuk való alkalmazkodásra irányuló erőfeszítésekbe, illetve az erőforrások fenntarthatóbb használatának népszerűsítésébe, valamint a termelők és fogyasztók éghajlatbarátabb és forráshatékonyabb viselkedésre ösztönzése,
- b) felhasználó-központú mérési módszerek kidolgozása az értéktéremtésre és a hatásvizsgálatokra, melyeket a különböző kormányzati szintek használhatnak a fenntartható tudásalapú társadalom létrehozásával összefüggésben; ennek kapcsán pedig a mutatók számának csökkentése annak biztosítása érdekében, hogy a szakpolitikákat hatékony, átlátható és a nyilvánosság számára érthető módon dolgozzák ki,
- c) helyi és regionális éghajlati és energiastratégiák elfogadása, amelyek több környezetbarát közbeszerzést tartalmaznak, beleértve a tagállami és az uniós finanszírozást felhasználó projekteket is,
- d) ütemtervek és intézkedéscsomagok felhasználása a politikai támogatás mobilizálása érdekében, valamint az éghajlatbarát infrastruktúrákba, az energiarendszerek megújításába és a környezetbarát közszolgáltatásokba való beruházások népszerűsítése;

Az „Iparpolitika a globalizáció korában” kiemelt kezdeményezésre vonatkozóan az RB elismeri, hogy különösen szükség van a következőkre:

- a) az ipari modernizáció elősegítése olyan európai stratégiai projektek révén, melyek célja, hogy átfogó hajtóerőt érjenek el a hatékony tudás- és technológiamegosztás terén (olyan területeken, mint a környezetbarát szállítás és az energiahatékony épületek),
- b) az ötletek és üzleti modellek egymásra gyakorolt serkentő hatásának biztosítása olyan kezdeményezések révén, mint az „Európai vállalkozói régiók”, és ezáltal a helyi és regionális önkormányzatok ösztönzése arra, hogy segítsék elő az új fejlesztéseket, a kkv-kat és a vállalkozási kultúrát tiszteletben tartva,
- c) a regionális innovációs ökoszisztémák koncepciójának támogatása, valamint szorosabb együttműködés kiépítése a gyártók, az egyetemek és a technológiai központok között a növekedés és az új munkahelyek létrehozása céljából,
- d) intézkedések a munka és a magánélet összeegyeztetésére azzal, hogy javítjuk a közszolgáltatások minőségét (például elegendő napközi otthonos férőhelyet biztosítva), és többek között rugalmas munkaidő és foglalkoztatási modellek segítségével családbarátabbá tesszük a munkaerőpiacot;

Az „Új készségek és munkahelyek menetrendje” kiemelt kezdeményezésre vonatkozóan az RB elismeri, hogy különösen szükség van a következőkre:

- a) a munkahelyteremtéshez szükséges feltételek megteremtése és helyi intézkedések meghozatala az ipari és gazdasági változások kezeléséhez, például a digitális készségek hiányosságainak és az ezzel kapcsolatos üzleti lehetőségeknek a meghatározása révén,
- b) stratégiai partnerségek ösztönzése helyi és regionális önkormányzatok, oktatási intézmények és vállalatok között a regionális innovációs ökoszisztémák fejlesztése érdekében, és ezek összeegyeztetése a rugalmas biztonság politikájával,
- c) a digitális írástudással, a korai iskolaelhagyókkal, az egész életen át tartó tanulással és az idős emberek szerepvállalásának elősegítésével kapcsolatos helyi intézkedések ösztönzése,
- d) erősebb kapcsolatok kialakítása a vállalkozások és az egyetemek között, például a „hitelképes” szakmai gyakorlatok valamennyi egyetemi programba való beépítése révén, illetve a programok kialakításánál a munka mellett tanulmányokat folytatók igényeinek figyelembevétele, például rövidebb külföldi tartózkodással és úgy, hogy otthon szereznek nemzetközi tapasztalatokat (Internationalisation at Home);

„A szegénység elleni európai platform” kiemelt kezdeményezésre vonatkozóan az RB elismeri, hogy különösen szükség van a következőkre:

- a) a társadalmi befogadás helyi és regionális menetrendjének kidolgozása annak érdekében, hogy a helyi szociális szolgáltatások hatékonyabbak és mindenki számára hozzáférhetőek legyenek,

- b) a jogi kompetenciák és olyan programok kihasználása, amelyek a helyi igényekhez igazodnak az oktatás, a lakásügy, a várostervezés, a szociális szolgáltatások, a biztonság és a kulturális tevékenységek terén, különös hangsúlyt helyezve a fiatalokra és gyerekekre,
- c) az e-integrációnak, a szociális gazdaságnak, az önkéntességnek és a vállalatok társadalmi felelősségvállalásának népszerűsítése,
- d) a véghezvitt reformok értékelése, különösen a társadalmi innovációk kiterjedésére, költségeire és hatására való tekintettel, valamint az olyan új megoldások helyi alkalmazása és egész Európában való terjesztése, amelyek bizonyították hatékonyságukat;

III. AJÁNLÁSOK A TÖBBSZINTŰ KORMÁNYZÁSSAL ÉS A FINANSZÍROZÁSSAL KAPCSOLATBAN

Üzenetek a többszintű kormányzással kapcsolatban: A területi paktumok és a politikai szintű felelősségvállalás tekintetében az RB

15. hangsúlyozza, hogy a stratégia regionális és helyi dimenziójának erősítése a következő célokat szolgálja: igyekszik elérni, hogy a tagállamok határozottabban elkötelezzék magukat a stratégia mellett, és politikai értelemben a sajátjuknak érezzék azt, ezáltal növelve a stratégia jelentőségét az alulról jövő, helyi kezdeményezések számára, illetve beemelve azokat a stratégia látókörébe;

16. felhívja a figyelmet az RB határozott elkötelezettségére A helyi és regionális önkormányzatok Európa 2020 stratégiára vonatkozó területi paktumának létrehozására irányuló javaslata iránt, amelynek az a célja, hogy az Európai Unió szintjén létező, valamint a nemzeti, a regionális és a helyi szintű közigazgatási szervek közötti hatékony partnerség révén biztosítsa a többszintű felelősségvállalást a stratégiát illetően. Ezt a javaslatot támogatásáról biztosította az Európai Parlament, az Európai Bizottság és az Európai Tanács; ⁽³⁾

17. megjegyzi, hogy az Európa 2020 stratégiához kötődő, az európai szemeszter keretében a tagállamok kormányai által 2011 áprilisáig az Európai Bizottság elé terjesztett nemzeti reformprogramok hivatkoztak arra a szerepre, amelyet a helyi és regionális önkormányzatok a programok kialakításában játszottak. Azt azonban csak néhány nemzeti reformprogram említi, hogy a többszintű kormányzás elvének figyelembevételével történt volna az új stratégia egyes részeinek végrehajtása, és csak egy utal kifejezetten az RB területi paktumokra vonatkozó javaslatára;

18. nyomatékosan ösztönzi a tagállamokat, hogy segítsék régióikat és városaikat abban, hogy az Európa 2020 stratégiához kötődő nemzeti területi paktumokat ⁽⁴⁾ hozzanak létre annak érdekében, hogy központi kormányaikkal közösen – a nemzeti jogszabályi kereteket teljes mértékben tiszteletben tartva – országos szintű célokat, kötelezettségvállalásokat és jelentésseljesítő mechanizmusokat rögzítsenek az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek teljesítése érdekében; ⁽⁵⁾

⁽³⁾ CdR 199/2010 fin jelű állásfoglalás a következő tárgyban: A helyi és regionális önkormányzatok fokozottabb bevonása az Európa 2020 stratégiába.

⁽⁴⁾ CdR 73/2011, a 2011. évi tavaszi európai tanácsi ülésnek címzett nyilatkozat.

⁽⁵⁾ CdR 199/2010 fin – Állásfoglalás a következő tárgyban: A helyi és regionális önkormányzatok fokozottabb bevonása az Európa 2020 stratégiába.

19. hangsúlyozza a területi paktumok által teremtett hozzáadott értéket. Ezeknek a paktumoknak néhány, az érintett régió számára különösen értékes, úgymond testreszabott prioritásra érdemes koncentrálniuk, és ahelyett, hogy új bürokratikus eszközzé silányulnának, a nemzeti reformprogramok szerves részévé kell válniuk, biztosítva a többszintű kormányzás és a partnerség elvének való megfelelést. Őlthetik politikai kötelezettségvállalás formáját, és adott esetben kiegészíthetik őket hatóságok által önkéntes alapon kötött szerződések. Céljuk, hogy elősegítsék a kormányzást és az Európa 2020 stratégia végrehajtását. Ilyen területi paktumokat különösen azokon a szakpolitikai területeken érdemes kialakítani, ahol a regionális és helyi önkormányzatok kulcsszerepet játszanak az Európa 2020 stratégia fő célkitűzéseinek és kiemelt kezdeményezéseinek kidolgozásában és végrehajtásában;

20. emlékeztet arra, hogy több példa is van olyan többszintű kormányzásra épülő megállapodásokra, amelyek a közös területi fejlesztési célok integrált és összehangolt intézkedések révén történő elérésére törekednek. Ezek között jelentős eltérések vannak, amelyek nemcsak különböző célokat tükröznek, hanem az érintett országok közötti tényleges különbségeket, valamint társadalmi-gazdasági, kulturális, intézményi és környezeti sokszínűségüket is. Példaként említhetjük többek között a következő országokban már megkötött megállapodásokat: Ausztria (területi foglalkoztatási paktumok), Spanyolország (Katalónia területi paktumai a vidék jellegének megőrzése érdekében), Belgium (Flandria Akcióban Paktum 2020, ill. 2. „Zöld” Marshall Terv Vallóniáért), Egyesült Királyság (Nottingham és környéke partnerség), Franciaország (területi paktumok a társadalmi befogadásért, állam–régióközi tervezési szerződések), Németország (BMBF innovációs kezdeményezés a vállalkozói régiókért). Az RB ismételten hangsúlyozza aziránti elkötelezettségét, hogy a kölcsönös tanulási folyamatok ösztönzése érdekében a lehető legszélesebb körben terjessze ezeket a tapasztalatokat; ⁽⁶⁾ ezenkívül utal a szomszédosági kapcsolatok megerősítését és további kiépítését célzó közös tevékenységekre is két vagy több szomszédos állam közösségei, illetve helyi és regionális önkormányzatai között, melyek alapját a két- vagy többoldalú együttműködési megállapodások képezik az érdekelt felek között;

21. megismétli azt az üzenetet, amelyet az RB Elnöksége fogalmazott meg a 2011. évi tavaszi európai tanácsi ülésnek címzett nyilatkozatban: a területi paktumok elősegítik majd az új stratégia területi dimenziójának kialakítását, valamint azt, hogy minden elérhető szakpolitikai és finanszírozási eszköz a kormányzás különböző érintett szintjeire összpontosítson;

22. kiemeli, hogy a helyi és regionális önkormányzatoknak meg kell valósítaniuk az Európa 2020 stratégia céljait, a tagállamokban és az Európai Unióban hatályos jogszabályokkal összhangban, és ezért arra kéri az EU egymást követő soros elnökségeit, hogy az európai tanácsi következtetésekből kifejezetten támogassák a többszintű kormányzás elvét, ideértve az RB területi paktumokra vonatkozó javaslatát is;

23. megjegyzi, hogy a nemzeti reformprogramok (NRP) elemzése azt mutatta, hogy a helyi és regionális önkormányzatokat a legtöbb tagállamban nem vonták be kellőképpen a tagállami NRP-k kidolgozásába. A Régiók Bizottsága arra kéri a

tagállamokat, hogy a nemzeti reformprogramok végrehajtásába minél szélesebb körben vonják be a helyi és regionális önkormányzatokat. Az alulról felfelé irányuló végrehajtási stratégia, melynek keretében a szubszidiaritás elvének értelmében a lehető legszélesebb körben bevonják az illetékes kormányzati szinteket, nemcsak jobb eredményeket helyez kilátásba a nemzeti reformprogramokban, hanem növeli azok végrehajtásának elfogadottságát is. Az RB kész az erre hajlandó régiókkal együttműködésben kidolgozni a területi paktumok koncepcióit és azon regionális intézkedési programokat, amelyekkel az Európa 2020 stratégiát és a kiemelt kezdeményezéseket helyi szinten megvalósíthatják. Jellemzően ilyenek a helyi digitális, illetve innovációs menetredek, melyek segítik a régiókat az intelligens szakosodásban, valamint az európai együttműködés kiépítésében és jólétük megalapozásában;

24. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a regionális innovációs kapacitás fejlesztése az intelligens szakosodás és a szomszédos régiók egymást kiegészítő jellege alapján történjen. Az európai makrorégiókat a lehető legnagyobb mértékben ki kell aknázni a piacbővítés érdekében, illetve azért, hogy a makrorégiók a növekedésserkentés innovatív kísérleti terepévé váljanak. Ebben az összefüggésben nyilvánvalónak tűnik, hogy a balti-tengeri térség példaértékű lehet egész Európa számára;

Üzenetek a többszintű kormányzással kapcsolatban: A végrehajtás meghatározó szerepét tekintve az RB

25. elismeri, hogy szakadék tátong a legújabb kutatási eredmények és a gyakorlati tapasztalatok között. Határozott regionális intézkedésekre van szükség annak érdekében, hogy a kutatási eredményekből a helyi körülményekre szabott és Európaszerte hasznosítható innováció szülessen. A helyi és regionális önkormányzatoknak ki kell használniuk a köz-magán társulásokban rejlő lehetőségeket, és ösztönözniük kell az alulról jövő helyi kezdeményezések részvételét (felhasználóorientált nyílt innováció a nyílt társadalmakban az értékteremtés érdekében);

26. hangsúlyozza azt a létfontosságú, területeken átívelő szerepet, amelyet az „Innovatív Unió” ⁽⁷⁾ és a „Digitális menetrend” ⁽⁸⁾ elnevezésű kiemelt kezdeményezések játszanak abban, hogy kedvező feltételeket teremtsenek a rendelkezésünkre álló kutatási eredmények és a gyakorlat között tátongó szakadék áthidalásához. A legújabb kutatási eredmények fényében tovább kell fejleszteni, adott esetben gyökeresen meg kell változtatni a helyi és regionális szintű stratégiai és működési gyakorlatokat;

27. határozottan szorgalmazza a szolgáltatási innováció előmozdítását, amely a folyamatok megújítását és azt szolgálja, hogy azok alkalmazása a digitális rendszerszemléletre alapuljon;

28. azt ajánlja, hogy az Európai Bizottság hozzon gyors döntéseket annak érdekében, hogy lefedtesse az egységes piac, azon belül különösen az egységes digitális piac továbbfejlesztésének alapjait, és hogy finanszírozzon néhány olyan nagyszabású K+F-kezdeményezést, amelyek multidiszciplináris, kreatív módon képesek a globális kutatási eredményeket életszerű, gyakorlati alkalmazásokká és koncepciókká alakítani. Ezeknek olyan úttörő kezdeményezéseknek kell lenniük, amelyek különböző szakterületek legkiválóbb szakembereit és az innovációban jártas szereplőit alkalmazzák;

⁽⁶⁾ Ezt elősegítendő, az RB keretén belül működő, az Európa 2020 stratégiát nyomon követő platform weboldalán belül külön rovatot hoztunk létre.

⁽⁷⁾ CdR 373/2010 rev. 2 – Vélemény a következő tárgyban: Az Európa 2020 stratégia kiemelt kezdeményezése: Innovatív Unió.

⁽⁸⁾ CdR 104/2010 fin – Vélemény a következő tárgyban: Európai digitális menetrend.

29. kívánatosnak tartja, hogy az Európai Bizottság az RB-vel együtt indítson szélesebb körű kommunikációs kampányt annak érdekében, hogy jobban felhívják a helyi és regionális döntéshozók, valamint a nagyközönség figyelmét az Európa 2020 stratégiára. E célból az RB egy olyan dokumentumnak az Európai Bizottsággal közös kidolgozását javasolja, amely „Az Európa 2020 stratégia kézikönyve a városok és a régiók számára” címet viselné, és igyekezne világosan elmagyarázni, hogyan tudnak a városok és a régiók a stratégia végrehajtásához hozzájárulni. A kézikönyv egyben kitérne a különböző – nemzeti, helyi és regionális szintű, valamint az Európai Unió szintjén meglévő – finanszírozási forrásokra is;

30. megerősíti, hogy az Európa 2020 stratégiát nyomon követő platformja révén folytatja a stratégia végrehajtásának monitorozását. Az új stratégia sikerét elősegítendő, az európai szemeszter keretében az RB monitoringtevékenységének eredményeit minden év decemberében nyilvánosságra hozzák, az Európai Bizottság éves növekedési jelentésének megjelenése és az Európai Tanács tavaszi ülése előtt;

A finanszírozással kapcsolatos üzenetek: A különböző finanszírozási források között szükséges szinergia tekintetében az RB

31. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió, a tagállamok és a régiók számára az jelenti a fő kihívást, hogy az Európa 2020 stratégia végrehajtásához megteremtsék a szükséges szinergiát a köz-, ill. a magánszférához kötődő különböző finanszírozási eszközök között; és a nemzeti, regionális és helyi költségvetések jobb összehangolását tartja szükségesnek annak érdekében, hogy a régiók és a városok jobban ki tudják használni a strukturális alapokat és az Európai Unió egyéb programjait;

32. külön kiemeli, hogy előrelépést kell elérni az Európa 2020 stratégia célkitűzéseire és célszámaihoz kapcsolódó erőforrások koncentrálásában, és felhívja a figyelmet a kohéziós politika és az Európa 2020 stratégia közötti szoros összefüggésre, amely valódi lehetőséget teremt arra, hogy továbbra is elősegítsük az Európai Unió szegényebb régióinak felzárkózását, megkönnyítsük az Európai Unió politikái közötti koordinációt, és hogy a kohéziós politikát az Európai Unió egészében a növekedésserkentés fő eszközévé fejlesszük, amely egyben az olyan társadalmi kihívásokra is reagálni képes, mint az előregedés vagy az éghajlatváltozás; (9)

33. megerősíti, hogy ebben az összefüggésben két, az új (a 2013 utáni időszakra vonatkozó) többéves pénzügyi kerettel kapcsolatos európai bizottsági javaslatot (10) is érdekesnek talál, konkrétan: az Európai Bizottság és az egyes tagállamok között megkötendő, a partnerek nemzeti, regionális és helyi szintű kötelezettségvállalásait tükröző fejlesztési és beruházási partnerségi szerződések gondolatát, valamint a jelenlegi különálló iránymutatási csomagokat felváltó közös stratégiai keretre vonatkozó felvetést, amelynek célja az Európa 2020 stratégia megvalósítását és a kohéziós célok elérését szolgáló politikák koherenciájának növelése;

34. emlékeztet a kohéziós politika azon intézkedéseire, amelyek regionális innovációs rendszerek és területi együttműködési eszközök kialakítását célozzák, a kockázati tőke rendelkezésre bocsátására, valamint az innovatív termékek gyors

sabb bevezetését és az érintett gazdasági, tudományos és közgazdasági szereplők hálózatba szervezését szolgáló intézkedésekre; (11)

35. emlékeztet arra, hogy az olyan problémák kezeléséhez, mint az éghajlatváltozás, az erőforrás-hatékonyság, az életminőség vagy a társadalmi befogadás, a GDP-nél jobb mértékmokra van szükség; és hangsúlyozza, hogy a helyi, regionális és nemzeti szervek, valamint az Európai Unió szervei által alkalmazott mutatóknak egységeseknek kell lenniük, és elő kell segíteniük a társadalmi innováció és a koherencia kialakítását és terjesztését a döntéshozatalban. (12) Ezeket a további mutatókat figyelembe kell venni a kohéziós politika végrehajtásakor és értékelésekor, hogy jobban tükröződjön az egyes régiók fejlődése; (13)

36. kéri az Európai Bizottságot, hogy könnyítse meg az új területi partnerségeket azáltal, hogy leegyszerűsíti és javítja a régiók közötti együttműködési programok kezelésének módját; (14)

37. szükségesnek tartja a régiók és a városok teljesítőképeségének növelését annak érdekében, hogy ki tudják használni a 7. keretprogramban, a versenyképességi és innovációs programban és az egyéb hasonló kezdeményezésekben rejlő lehetőségeket. Különös figyelmet kell fordítani a digitalizáció és a legfontosabb új kapacitásnövelő technológiák teljes körű kihasználására a regionális innovációs politika korszerűsítése érdekében;

A finanszírozással kapcsolatos üzenetek: Az erőforrás-hatékonyságot szolgáló nyílt innováció és közbeszerzés tekintetében az RB

38. elismeri, hogy az innováció különböző elemek és multidiszciplináris megközelítések ötvözéséből ered, és a régiók strukturális és kapcsolati tőkéjének növelését szolgáló intézkedéseket tart szükségesnek, mind az egyes régiókban belül, a gyakorlati közösségekben, mind a más régiókkal való együttműködés terén;

39. úgy véli, hogy a vállalkozásoknak új mentalitást kell kialakítaniuk, és jelentős mértékben támaszkodniuk kell a régiójukban belül elérhető közösségi erőforrásokra, így sikerük nem függetleníthető társadalmi tőkéjüktől. Másrészt az RB arra ösztönzi a régiókat, hogy mozduljanak el a nyílt innováció felé, az állam és a magánszektor közötti társulások emberközpontú megközelítésének keretében, amelyben döntő szerep hárul az egyetemre és más képzési intézményekre, vagyis tegyék magukévá a hármas spirál modelljének korszerűsített változatát;

40. üdvözli a kereskedelmi hasznosítást megelőző közbeszerzés mint a társadalmi innovációt és a technológiaalapú megoldásokat összekapcsoló eszköz felhasználását, és hangsúlyozza, hogy a közbeszerzési szabályok korszerűsítése révén növelni kell a közszféra szerepét annak érdekében, hogy minél jobb ár-érték arányt lehessen elérni. (15) Amennyiben a specifikációkat és a folyamatokat össze lehet hangolni a régiók között, a kereskedelmi hasznosítást megelőző közbeszerzés az európai egységes piac megteremtésének is fontos motorja lehet;

(11) CdR 223/2010 fin – Vélemény a következő tárgyban: A kohéziós politika hozzájárulása az Európa 2020 stratégiához.

(12) CdR 163/2010 fin – Vélemény a következő tárgyban: A haladás mérése: a GDP-n innen és túl.

(13) CdR 369/2010 fin – Vélemény a következő tárgyban: Az ötödik jelentés a kohézióról.

(14) Uo.

(15) CdR 70/2011 fin – Vélemény a következő tárgyban: Az EU közbeszerzési politikájának modernizálása: egy hatékonyabb európai beszerzési piac felé.

(9) Az uniós költségvetés felülvizsgálata – COM(2010) 700.

(10) E javaslatok az EU költségvetésének felülvizsgálatában (COM(2010) 700) is megfogalmazódtak.

41. megismétli, hogy a kereskedelmi hasznosítást megelőző közbeszerzést tovább erősíti, ha ötvözzük a zöld tudásalapú társadalom fejlesztésének felgyorsítását szolgáló nyílt innovációval, más szóval, ha arra használjuk, hogy közös, újrafelhasználható megoldásokat alakítsunk ki azoknak az infrastruktúráknak és szolgáltatásoknak a megteremtéséhez, amelyekre a modern, valódi innovációs ökoszisztémák épülnek.

Kelt Brüsszelben, 2011. október 12-én.

a Régiók Bizottsága
elnöke
Mercedes BRESSO

A Régiók Bizottsága véleménye – Az Alapjogi Charta hatékony végrehajtására irányuló stratégia

(2012/C 9/11)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- pozitívan értékeli, hogy az Európai Unióban megerősítik az alapjogokat. Annak ellenére, hogy Európában átfogó emberi jogi rendelkezések léteznek, a gyakorlatban e jogok biztosításában problémák tapasztalhatók;
- támogatja az európai bizottsági stratégia három fő részét. Megállapítja ugyanakkor, hogy a stratégia elsősorban az intézményekre irányul, és mindenekelőtt azzal foglalkozik, amit az Európai Bizottságnak tennie kell. Az RB a Charta végrehajtását illetően stratégiaibb jellegű megközelítést ajánl, amelyhez valamennyi intézmény, köztük a helyi és regionális politikai szint bevonására szükség van;
- felajánlja közreműködését „az alapjogok védelme és támogatása kultúrájának” különböző politikai szinteken való megteremtésében. Ehhez a munkához hozzátartozik az alapjogok ismertebbé tétele is a polgárok körében, valamint az a feladat, hogy az Európai Unió, a tagállamok, illetve a helyi és regionális önkormányzatok alkalmazottaiban jobban tudatosítsuk az Alapjogi Charta mint közvetlen hatályú jogforrás érvényét;
- szerint a javasolt stratégiát a jogszabályjavaslatok előzetes konzultációinak eljárásai szempontjából konkrétabban kellene megfogalmazni. Ezeket az eljárásokat egyértelműsíteni kell, hogy a hatásvizsgálatok szakszerűek és használhatóak legyenek. Az Európai Unió demokráciájának megerősítése szempontjából fontos, hogy a különböző szereplőknek – így a helyi és regionális politikai szintnek is – lehetőségük legyen álláspontjuk megfogalmazására.

Előadó	Lotta Håkansson HARJU (SE/PES), Järfälla városi tanácsának tagja
Referenciaszöveg	Az Európai Unió Alapjogi Chartájának hatékony végrehajtására irányuló stratégia COM(2010) 573 végleges

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK ÁLLÁSPONTJA

Háttér

1. Az Európai Unió Alapjogi Chartája a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével jogilag kötelező érvényűvé vált. A Chartából eredő jogokat az Európai Unió luxemburgi Bíróságánál lehet érvényesíteni, a tagállami bíróságoknak pedig saját ítéleteikben teljes mértékben figyelembe kell venniük a Chartát. A Lisszaboni Szerződés ezenkívül rendelkezik az Európai Uniónak az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményhez történő csatlakozásáról is.

2. Az emberi jogok európai egyezményében foglalt jogokkal összefüggő ügyeket a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bírósága tárgyalja. Az emberi jogok európai egyezményének uniós ratifikálását követően tehát a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bírósága uniós jogszabályokat is vizsgálhat majd.

3. Az emberi jogok európai egyezményének megsértését az Európa Tanács tagállamainak polgárai, az Európai Unió Alapjogi Chartája megsértését pedig az Európai Unió tagállamai, az uniós intézmények, illetve jogi vagy természetes személyek peresíthetik. Egy Európa-szerzte jól működő szabályozás előfeltétele, hogy az EU mielőbb ratifikálja az emberi jogok európai egyezményét.

4. Az Európai Unió Alapjogi Chartája az Európai Unióban garantált valamennyi alapjogot egyetlen dokumentumban foglalja össze és világosan definiálja. Ez növeli a jogbiztonságot, és egyértelművé teszi az egyes emberek jogait. A Charta címzettjei az uniós intézmények és az uniós jogot alkalmazó, illetve végrehajtó uniós tagállamok.

5. A Charta rögzíti, hogy az EU hatáskörét az új cikkek nem bővítik. Az EU és a tagállamok közötti hatáskörelosztást meg kell őrizni.

6. Az EU-Szerződés elismeri a helyi önkormányzatiság jelentőségét. A 4. cikk (2) bekezdése szerint az Unió tiszteletben tartja a tagállamok nemzeti identitását, amely azok alapvető politikai és alkotmányos berendezkedésében – ideértve a regionális és helyi önkormányzatokat is – jut kifejezésre. Az uniós tagállamok demokratikus szerkezetének központi alkotóeleme

az alsóbb szinteken megvalósuló, jól kiépült önkormányzatiság. A Lisszaboni Szerződés újrafogalmazza a szubszidiaritási elvet, és az első alkalommal terjed ki a nemzeti, regionális és helyi szintre. Emellett valamennyi uniós tagállam ratifikálta a Helyi Önkormányzatok Európai Chartáját.

7. Az Európai Bizottság COM(2010) 573 végleges jelű közleményében fejti ki stratégiáját. Ennek átfogó célja egy „alapjogi kultúra” előmozdítása. A stratégia három fő részből áll:

— Az Uniónak példát kell mutatnia

— A polgárok tájékoztatásának javítása

— Éves jelentés a Charta alkalmazásáról.

8. A stratégia elsősorban az Európai Bizottság és a többi uniós intézmény tevékenységeit és eljárás módjait tárgyalja. A stratégia szerint az Európai Bizottságnak őrködni kell afelett, hogy az EU valamennyi jogszabálya a jogalkotási eljárás valamennyi szakaszában – ideértve a nemzeti, regionális és helyi szintű végrehajtást is – összhangban legyen a Chartával.

Általános álláspontok

9. A Régiók Bizottsága pozitívan értékeli, hogy az Európai Unióban megerősítik az alapjogokat. Annak ellenére, hogy Európában átfogó emberi jogi rendelkezések léteznek, a gyakorlatban e jogok biztosításában problémák tapasztalhatók.

10. Az RB ezért üdvözli az Európai Bizottság által ösztönzött stratégiát, amelynek célja, hogy az Európai Unió hatékonyan átültesse a gyakorlatba az Alapjogi Chartát. Az RB egyetért az Európai Bizottsággal abban, hogy az Európai Unió által garantált jogok jobb érvényesítése érdekében több erőfeszítésre van szükség.

11. Az RB támogatja az európai bizottsági stratégia három fő részét. Megállapítja ugyanakkor, hogy a stratégia elsősorban az intézményekre irányul, és mindenképp azzal foglalkozik, amit az Európai Bizottságnak tennie kell. Az RB a Charta végrehajtását illetően stratégiaibb jellegű megközelítést ajánl, amelyhez valamennyi intézmény, köztük a helyi és regionális politikai szint bevonására szükség van.

12. A Régiók Bizottsága fontosnak tartja, hogy az EU-Szerződésekben és a Chartában rögzített, az alapjogokat illető hatáskörmegosztás fenntarthatóságát az elkövetkező években kritikus szemmel megvizsgálják, mivel a Charta tartalma politikai lépésekben és jogi megítélésekben egyaránt konkretizálódik majd. A Charta nem jelenti az EU jogosítványainak kiterjesztését, és azt a szerepet kell majd figyelembe venni, amelyet a települések és régiók az egyes országok politikai rendszerében játszanak.

13. A Régiók Bizottsága emlékeztet a tagállamok helyi és regionális demokráciáinak sokféleségére. Az alapvető jogok biztosítása során meg kell őrizni a nemzeti alkotmányos hagyományokat és a települési önkormányzatiságot. A stratégiának a polgárok és az állam, valamint a társadalom szintjei közötti összjátékra kell épülnie. A helyi és regionális szintet nagyobb mértékben figyelembe kell venni, és a végrehajtás során aktív szerepet kell kapniuk.

14. A Régiók Bizottsága kiemeli, hogy a helyi és regionális szint az, ahol számos alapjogot konkrét formába öntenek és garantálnak. Ilyen alapjog például az egészségvédelem (a Charta 35. cikke), az oktatás (14. cikk), a tulajdonhoz való jog (17. cikk), a szociális biztonság és szociális segítségnyújtás (34. cikk), a fogyasztók védelme (38. cikk) vagy a demokratikus részvétel (39. és 40. cikk).

15. A helyi és regionális önkormányzatoknak az emberi jogok biztosításában játszott fontos szerepét már az Európa Tanács Helyi és Regionális Önkormányzatok Kongresszusa (CLRAE) (többek között a következő jelentésben: *A helyi és regionális önkormányzatok szerepe az emberi jogok érvényesítésében*, Lars O. Molin, 2010.) és az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (többek között a 2010. november 26-án, az RB CIVEX szakbizottságával, az alapjogok többszintű rendszerben való védelméről és támogatásáról folytatott párbeszédben) is hangsúlyozta.

16. Annak érdekében, hogy a stratégia nagyobb hatást fejtson ki, és hogy az alapjogok teljes mértékben érvényre juthassanak, a helyi és regionális szintnek, valamint a települések és a régiók idevágó stratégiai szerepének sokkal világosabban kell megjeleníteniük a stratégiában. A Régiók Bizottsága arra biztatja a tagállamok helyi és regionális önkormányzatait, hogy a polgárokkal és a helyi érdekelt felekkel folytatott nyílt konzultáció segítségével dolgozzák ki és hajtsák is végre az Unió Alapjogi Chartájának megfelelő saját alapjogi chartáikat.

17. A Régiók Bizottsága hangsúlyozza, hogy a társadalom valamennyi szintje részéről közös erőfeszítésekre és közös felelősségvállalásra van szükség. A társadalmi szintek közötti hatékony és működő együttműködés iránti elkötelezettségnek ezért a stratégia egyik fontos vetületét kell képeznie. Az EU valamennyi politikai szintje között rendszeres párbeszédet kell folytatni az alapjogok biztosításáról. Ezt Thomas Hammarberg, az Európa Tanács emberi jogi biztosa is hangsúlyozta („Recommendation on systematic work for implementing human rights at the national level [Ajánlás szisztematikus munkára az emberi jogok nemzeti szintű megvalósítása érdekében] – CommDH(2009)3”).

18. Az egyes társadalmi szintek közötti együttműködésre jó példa az alapjogok többszintű rendszerben való védelméről és támogatásáról szóló éves párbeszéd, amelyet az RB CIVEX szakbizottsága és az Európai Unió bécsi székhelyű Alapjogi Ügynöksége folytat. Szükség van rendszeres párbeszédre, hogy

valamennyi szintet bekapcsoljuk az alapjogok védelmébe és támogatásába, és hogy a helyi és regionális önkormányzatok az egész Európai Unióban tájékoztatást kapjanak az alapjogokról.

19. Az Alapjogi Ügynökség annak érdekében is végrehajt egy projektet, hogy a különböző politikai szintek az EU-ban jobban működjenek együtt egymással. A különböző döntéshozatali szintek alapjogok területén való együttműködéséről van szó („joined-up governance: connecting fundamental rights”). Az alapjogok gyakorlásának biztosításához az egyes politikai szinteket össze kell hangolni.

20. A Régiók Bizottsága felajánlja közreműködését „az alapjogok védelme és támogatása kultúrájának” különböző politikai szinteken való megteremtésében. Ehhez a munkához hozzátartozik az alapjogok ismertebbé tétele is a polgárok körében, valamint az a feladat, hogy az Európai Unió, a tagállamok, illetve a helyi és regionális önkormányzatok alkalmazottaiban jobban tudatosítsuk az Alapjogi Charta mint közvetlen hatályú jogforrás érvényét. Azt javasolja, hogy az Európai Bizottság ösztönözze megfelelő eszközök kidolgozását (például az e-tanulás terén), hogy így egységes alapot lehessen teremteni a jogalkalmazáshoz.

21. Az összes uniós tagállam ratifikálta az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményt, és ezáltal – a kormányzás szubnacionális szintjein is – elkötelezte magát az egyezmény szövegében biztosított emberi jogok és alapvető szabadságjogok alapvető megőrzése mellett. Emellett valamennyi uniós tagállam ratifikálta az Európa Tanács szociális chartáját (és többségük az aktualizált szociális chartát is, amely további jogokat biztosít). Az ezekből az eszközökből eredő jogok mindenkire érvényesek az Európai Unióban, tehát olyan harmadik országból jövő polgárokra is, akik uniós tagállamban tartózkodnak. Tartalmuk nagy része megtalálható az EU Alapjogi Chartájában.

22. A Régiók Bizottsága hangsúlyozza, hogy az alapjogokat az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezménnyel összhangban az uniós tagállamokban élő minden személynek meg kell adni, állampolgárságtól függetlenül. Az alapjogok a méltóság és a szabadság alapját jelentik, amelyet függetlenül az uniós állampolgárságtól mindenki számára biztosítani kell. Az EU Alapjogi Chartájának legtöbb cikke szintúgy mindenkire vonatkozik, így harmadik országok állampolgáira is.

23. A Régiók Bizottsága hangsúlyozza, hogy az alapjogok egyik feladata az, hogy védjék az olyan elesetteket is, mint például az Európába beözönlő menekültek, és hogy ezért az alapjogok érvényesüléséért a közösségnek is tennie kell valamit, néha akár áldozatokat is hozva.

Az Uniónak példát kell mutatnia

24. A Régiók Bizottsága szerint a javasolt stratégiát a jogszállásjavaslatok előzetes konzultációinak eljárásai szempontjából konkrétan kellene megfogalmazni. Ezeket az eljárásokat egyértelműsíteni kell, hogy a hatásvizsgálatok szakszerűek és használhatóak legyenek. Az Európai Unió demokráciájának megerősítése szempontjából fontos, hogy a különböző szereplőknek – így a helyi és regionális politikai szintnek is – lehetőségük legyen álláspontjuk megfogalmazására.

25. A Régiók Bizottsága hangsúlyozza, hogy a különböző szereplőknek az előzetes konzultációk alkalmával elegendő időt és megfelelő lehetőségeket kell kapniuk ahhoz, hogy álláspontjaikat ismertethessék. Ezek a szereplők lehetnek például nemzeti parlamentek, speciális ombudsmanok vagy egyéb olyan intézmények, amelyek felelősséggel viseltetnek az emberi jogok iránt. Ugyanakkor a helyi és regionális politikai szintet, valamint a civil társadalom szervezeteit is be kell vonni, és beleszólási lehetőséget kell kapniuk.

26. A Régiók Bizottsága fontosnak tartja, hogy világosan rámutassanak, miként hatnak ki a Chartában felölelt jogok a jogalkotásra. Ennek során a tényleges hatásvizsgálatot kell az előtérbe állítani, és kerülni kell a szabványmondásokat. Ezen túlmenően fontos, hogy az Európai Bizottság megmagyarázza az érvelések értelmét, hogy azok az alkalmazás során vezérfonalként szolgálhassanak. A stratégiában javasolt ellenőrzőlista alkalmas kiindulópont lehet a további munkákhoz.

27. Az EU-nak és azon belül valamennyi kormányzati szintnek jó példával kell elől járnia, és aktívan részt kell vennie az alapjogok garantálásában. Ez nem csupán magukra a jogokra érvényes, hanem egyúttal határozott fellépést is jelent annak érdekében, hogy az emberi jogokat be nem tartó környező országok számára példát mutassunk.

A polgárok tájékoztatásának javítása

28. A Régiók Bizottsága üdvözli az Európai Bizottság azon kijelentéseit, amelyek a polgárok könnyen hozzáférhető és tartalmas tájékoztatásának jelentőségére vonatkoznak. Az információk terjesztését azonban ki kellene értékelni, annak vizsgálata érdekében, hogy milyen mértékben jutnak el az információk a polgárokhoz. Csak ezt követően lehet megítélni, hogy mennyire célravező és hozzáférhetőek valójában az információk.

29. Az RB különösen ki szeretné hangsúlyozni a helyi és regionális szint jelentőségét az információterjesztésben. A települések és a régiók fontos szereplők és platformok, amelyek elérik a polgárokat, és tájékoztatni tudják őket jogaikról. Az arra vonatkozó jó és világos információk révén, hogy a Chartát mikor kell alkalmazni és mikor nem, elkerülhetők a félreértések arról, hogy a lakosság milyen esetekben támaszkodhat rá.

30. Az EU információi nem válhatnak egyoldalú kommunikációvá. A települések és a régiók továbbíthatják, hogy miként élik meg az emberek a Charta végrehajtását. A párbeszédnek azt kell céloznia, hogy az alapjogok a társadalomban minden ember számára valódi és működő eszközökké váljanak. Ebben a helyi és regionális szint döntő szerepet játszhat, amit a stratégiában is kifejezésre kellene juttatni.

31. E tekintetben fontos elemet jelentenek a helyi és regionális önkormányzatok és a civil társadalom által a kirekesztés

elleni küzdelem során tett kezdeményezések. Helyes tehát, hogy az Európai Bizottság a civil társadalomtól származó információkat kíván beépíteni az éves jelentésbe. Ennek egyik előfeltétele a rendszeres párbeszéd, amely valamennyi politikai szint bekapcsolását célozza az alapjogok védelmébe és támogatásába, illetve az EU-ban működő helyi és regionális önkormányzatok tudatoságának növelése az alapjogi kérdések terén.

Éves jelentés

32. Az RB szerint az éves jelentéseknek – amelyek közül az elsőt nemrég tették közzé – kulcsszerepet kell kapniuk és valóban kulcsszerepet is játszanak majd az EU Alapjogi Chartájának megvalósítását célzó stratégia nyomon követésében és értékelésében. Csalódott azonban amiatt, hogy a jelenlegi jelentés nem utal arra, hogy a helyi és regionális önkormányzatok mennyire fontos szerepet játszanak az EU-ban az alapvető jogok erősítése terén, és az alapjogvédelem többszintű rendszerének elgondolásával sem foglalkozik. Arra ösztönzi ezért az Európai Bizottságot, hogy a helyi és regionális kormányzati szinteket az eddiginél sokkal szorosabban vonja be ebbe a munkába.

33. Tisztázni kell azt a kérdést, hogy az éves jelentésnek mennyiben kell foglalkoznia az uniós intézmények munkájával, hogyan kell megítélni a különböző jogalkotási javaslatokat, és hogy az éves jelentésnek milyen mértékben kell általános leírást adnia az alapjogok terén az EU-ban fennálló helyzetről.

34. Az éves jelentés fontos feladatául kell kitűzni azt, hogy segédeszközülni szolgáljon a tagállamokban végzett emberi jogi munka konkrét eredményeinek értékeléséhez. A helyi és regionális politikai szintnek az alapjogok betartására vonatkozó saját értékelése ehhez szintén kiindulópontot képezhet. Nagy-Britanniában például kifejlesztettek egy eszközt az esélyegyenlőség és az emberi jogok mérésére (Equality Measurement Framework), Svédországban pedig emberi jogi mutatókat dolgoznak ki a helyi és regionális szintek számára. Az EU Alapjogi Ügynöksége, valamint az Európa Tanács Helyi és Regionális Önkormányzatok Kongresszusa is dolgozni kezdett mutatószámok kialakításán.

35. Az értékelő jelentések kidolgozása során (például adatbázisok összeállításakor és kritériumok meghatározásakor) a Régiók Bizottsága elengedhetetlennek tartja, hogy összességében nagyobb hangsúlyt kapjanak a polgári alapjogok.

36. Az éves jelentésnek emellett alapul kell szolgálnia az alapvető jogokról folytatott éves párbeszédhez is. Tekintettel arra, hogy a helyi és regionális politikai szintnek nagy jelentősége van az alapvető jogok érvényesülésében, a Régiók Bizottságát is fel kellene kérni, hogy vegyen részt ebben a párbeszédben.

Kelt Brüsszelben, 2011. október 12-én.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Mercedes BRESSO

A Régiók Bizottsága véleménye – A 2011–2015 közötti időszakra szóló európai elektronikus kormányzati cselekvési terv

(2012/C 9/12)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- kedvezően fogadja a 2011–2015-ös időszakra szóló európai elektronikus kormányzati cselekvési terv kidolgozását. A tervben foglalt prioritások – határokon átnyúló szolgáltatások, a felhasználók bevonása, a közérdekű adatok (PSI) további felhasználása, elektronikus részvétel, online egységes piac, zöld kormányzat és interoperabilitás – mind olyan területek, amelyeken a települések és régiók érdekeltek, szolgáltatók és hasznélvezők is egyben;
- örömmel fogadja az európai közigazgatási szervek arra irányuló törekvéseit, hogy elektronikus kormányzati szolgáltatások révén eszközöket adjon a polgárok és a vállalkozások kezébe, megkönnyítse a hozzáférést a közérdekű információkhoz, és növelje az átláthatóságot. Az RB örömmel fogad minden kísérletet, amelynek célja a politikai folyamatban való polgári részvétel növelése, az egységes piacon belüli mobilitás fokozása, illetve a lakosságot érintő bürokrácia csökkentése;
- hangsúlyozza, hogy az európai elektronikus kormányzati cselekvési terv nagy segítséget jelenthet a digitális szakadék áthidalásában és az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek megvalósításában, és egyúttal elősegítheti az európai lakosság jó néhány fontos társadalmi, kulturális és gazdasági igényének kielégítését;
- rámutat, hogy míg a nyílt forráskódú szoftvereket a piac egyre inkább elfogadja, a nyílt szabványok és a nyílt interfészek is a szervezetek, rendszerek és eszközök közötti adatátvitel és -felhasználás, valamint az interoperabilitás kulcsai.

Előadó	Ján ORAVEC (SK/EPP), Párkány polgármestere
Referenciaszöveg	A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának a 2011–2015 időszakra szóló európai elektronikus kormányzati cselekvési tervről – Az IKT az intelligens, fenntartható és innovatív kormányzat szolgálatában
	COM(2010) 743 végleges

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

Az információs társadalom óriási mértékben felgyorsította a gazdasági és társadalmi haladást. Ezt felismerve a világ minden országa és régiója beépíti fejlesztési terveibe az információs társadalom fejlesztését, és állami beavatkozással igyekszik gyorsítani az információs és kommunikációs technológiák (IKT) infrastruktúráinak kiépítését, támogatni a tartalom létrejöttét, felgyorsítani a kínált szolgáltatásokat és támogatni a polgárokat abban, hogy nagyobb mértékben használják ezeket a fejlesztéseknek az eredményeit. Európa ebben világszerte úttörő szerepet tölt be, és ezzel kapcsolatos menetrendjét a helyi és regionális önkormányzatok részvételével lehetne megerősíteni.

A 2011–2015-ös időszakra szóló európai elektronikus kormányzati cselekvési tervet az európai digitális menetrend célkitűzéseinek gyakorlati megtestesüléseként kell szemlélni. Európában mindenki számára egyértelműek azok az akadályok, amelyek útját állják az IKT-kben rejlő potenciál dinamikusabb elterjedésének. A cselekvési terv kezdeményezései is ezek indítására születtek meg. Különösen fontos azon munkálkodni, hogy a helyi és regionális önkormányzatok minél jobban hozzáférhessenek az innovatív technológiákhoz, mivel ők állnak a legközelebb a polgárokhoz, és szolgáltatásokat nyújtanak helyi szinten. Le kell vonni a tanulságot az azokból a múltbeli projektekből, amelyeknek nem sikerült meghozniuk a várt eredményt.

A Régiók Bizottsága támogatja

1. az elektronikus kormányzati cselekvési tervnek azokat a javaslatait, amelyek szorosan kötődnek a helyi és regionális hatóságokhoz, akiknek az IKT-kat a terv megvalósítása alapvető elemének kell tekinteniük. Az új stratégia helyi és regionális szintre vonatkozó prioritásai javíthatják az életminőséget, támogathatják a polgárok társadalmi és gazdasági tevékenységét, valamint elősegíthetik, hogy a közszolgáltatások és a helyi vállalkozások hatékonyabbak és személyre szabottabbak legyenek. A régiók és városok számos különböző módon járulhatnak hozzá ennek a potenciálnak a teljes kiaknázásához;

2. a cselekvési terv egyik fő célját, a digitális társadalmi befogadás népszerűsítését. Ez a fogalom a befogadó, területi és szociális szempontból igazságos információs társadalmat jelenti, amely az IKT segítségével növeli a versenyképességet és javítja a közszolgáltatásokat;

3. a helyi és regionális önkormányzatoknak egy széles körű együttműködésbe való bevonását a kormányzati rendszerek interoperabilitásának javítása és a közszolgáltatások nyújtásának hatékonyabbá tétele érdekében. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ CdR 10/2009 fin.

A Régiók Bizottsága kedvezően fogadja

4. a 2011–2015-ös időszakra szóló európai elektronikus kormányzati cselekvési terv kidolgozását. A tervben foglalt prioritások – határokon átnyúló szolgáltatások, a felhasználók bevonása, a közérdekű adatok (PSI) további felhasználása, elektronikus részvétel, online egységes piac, zöld kormányzat és interoperabilitás – mind olyan területek, amelyeken a települések és régiók érdekeltek, szolgáltatók és használók is egyben;

5. az európai közigazgatási szervek arra irányuló törekvéseit, hogy elektronikus kormányzati szolgáltatások révén eszközöket adjon a polgárok és a vállalkozások kezébe, megkönnyítse a hozzáférést a közérdekű információkhoz, és növelje az átláthatóságot. Az RB örömmel fogad minden kísérletet, amelynek célja a politikai folyamatban való polgári részvétel növelése, az egységes piacon belüli mobilitás fokozása, illetve a lakosságot érintő bürokrácia csökkentése;

6. az „egyablakos” megközelítést, amely már több tagállamban bevezetésre került. Az ilyen közigazgatási szolgáltatási központok EU-szerte történő létrehozása a tagállamokban mind a lakosság, mind pedig az ott működő vállalkozások számára kiemelten fontos lenne. Szükséges azonban, hogy először megteremtjük az elektronikus kormányzati szolgáltatások megfelelő előfeltételeit, és ezzel egyidejűleg, átfogó módon értékeljük az EU szolgáltatási irányelvének végrehajtását;

7. a közegészségügy támogatásával és megfigyelésével kapcsolatos érdemi munkát, különösen a távoli és a nehezen megközelíthető területeken. A tagállami egészségügyi ellátás digitalizálására irányuló nemzeti programok kidolgozása és végrehajtása nagymértékben előmozdítaná az egészségügyi szolgáltatásokat a helyi, regionális és határokon átnyúló szinten.

A Régiók Bizottsága hangsúlyozza,

8. hogy ebben a folyamatban kiemelt szerepet játszik a regionális és helyi szint, emiatt

— az Európai Bizottságnak és a tagállamoknak meg kellene tenniük a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a helyi és regionális önkormányzatokat teljes mértékben, hatékonyan vonják be az IKT-val kapcsolatos kezdeményezések irányításába; ⁽²⁾

⁽²⁾ CdR 283/2008 fin.

— teljes körűen ki kellene használni Európában az állami és a magánszférában történő IKT-fejlesztésre kínálkozó lehetőségeket, ennél fogva az IKT-t a helyi és regionális önkormányzatok olyan területeken nyújtott szolgáltatásainak javítására kellene felhasználni, mint az egészségügy, az oktatás, a közbeszerzések, a biztonság és a szociális szolgáltatások. A helyi és regionális önkormányzatok és az IKT-fejlesztéssel foglalkozó kvv-k között az információs és kommunikációs technológiai közszolgáltatások terén kialakított, az EU által támogatott köz- és magánszféra közötti partnerségek Unió-szerte kiváló sarokkövei lehetnek a helyi kompetenciák és ismeretek kifejllesztésének; ⁽³⁾

— Az elektronikus kormányzati cselekvési tervbe tartozó infrastruktúrák és szolgáltatások továbbfejlesztésekor mindenképpen garantálni kell, hogy minden szinten mindenfajta, elsősorban a bizalmas kezelésre, a rendelkezésre állásra és az integritásra vonatkozó biztonsági követelmény teljesüljön, hogy ezáltal biztosítva legyen a magánélet és a személyes adatok védelmének optimális szintje, és törvényi engedély nélkül ne lehessen nyomon követni semmilyen személyhez kötődő adatot, ⁽⁴⁾ például vásárlási szokásokat, egészségi állapotot, orvosi adatokat stb., illetve azokból profilt alkotni, valamint hogy semmilyen ismert módon ne lehessen megtámadni az információt feldolgozó és tároló rendszert;

— a határokon átnyúló közigazgatási szolgáltatások fejlesztése azt jelenti, hogy az ezzel járó informatikai projekteknek ki kell terjedniük az átjárhatósággal, a polgárok elektronikus azonosításával (Stork), az elektronikus aláírással, a dokumentumok elektronikus közzétételével kapcsolatos szempontokra és egyéb elektronikus kormányzati alkotóelemekre is, hogy ezeket a szolgáltatásokat európai kontextusban lehessen kezelni. Ez az uniós polgárok személyes mobilitásának növeléséhez is alapfeltétel. Az átjárhatóság alapvető része a határokon átnyúló közigazgatási szolgáltatásoknak, amely a helyi önkormányzatok hatáskörén túlmutató, nemzetközi megközelítést igényel;

— A regionális és helyi önkormányzatokkal módszeresen konzultálni kell az egész Európán átívelő elektronikus kormányzati szolgáltatások megvalósítására irányuló intézkedések kidolgozásával, megvalósításával és irányításával kapcsolatban. El kellene ismerni, hogy a tagállamok mellett a régiók és települések is kiemelt szerepet töltenek be abban, hogy a különböző kormányzati és közigazgatási szektorokban az innovatív informatikai megoldások előállítói és felhasználói közötti szorosabb együttműködés alakuljon ki; ⁽⁵⁾

9. a racionalizációs, korszerűsítési és bürokráciacsökkentési intézkedések kiemelt költségcsökkentési lépésként történő meghozatalát, valamint az közigazgatási eljárások és szolgáltatások ésszerűsítését és egyszerűsítését, amely hozzájárul majd a gazdasági tevékenység dinamikusabbá válásához, a bürokratikus eljárások és költségek csökkentéséhez, emellett gördülékenyebbé teszi a polgárok és a közigazgatás közötti kapcsolatokat, hozzájárulva a vállalkozói tevékenységek közigazgatási költségeinek csökkentéséhez, javítva a vállalkozások versenyképességét és ösztönözve fejlődésüket;

10. hogy a cselekvési terv alapelvei – a nyitottság, a rugalmasság, valamint az európai közigazgatás és a lakosság közötti kapcsolatok terén való együttműködés – a sikeres végrehajtás szempontjából rendkívül fontosak;

11. hogy az átláthatóság itt különösen fontos, mivel ezáltal a tagállamok elektronikus hozzáférést tesznek lehetővé a polgárok számára elektronikus formában tárolt személyes adataikhoz. ⁽⁶⁾ Ezeket az adatokat a polgárok már jelenleg is megtekinthetik. A Régiók Bizottságának azonban fenntartásai vannak az Európai Bizottság arra irányuló javaslatát illetően, hogy a polgárok 2014-től elektronikus úton automatikus értesítést kapjanak arról, ha adataik automatikus feldolgozásra kerülnek. Az ilyen jellegű tájékoztatásra csak akkor kellene sort keríteni, ha az a polgár számára célszerű, és arányban áll a felmerülő költségekkel;

12. hogy a helyi és regionális önkormányzatok szorosabb bevonásával lehetővé válna a közérdekű adatok további felhasználásában rejlő lehetőségek teljes körű kiaknázása, mivel a helyi és regionális önkormányzatok jelentős szerepet tölthetnek be abban, hogy ezeknek az adatoknak a versenyképesség növelése és új munkahelyek létrehozása céljából való felhasználását támogassák; ⁽⁷⁾

13. hogy az európai elektronikus kormányzati cselekvési terv nagy segítséget jelenthet a digitális szakadék áthidalásában és az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek megvalósításában, és egyúttal elősegítheti az európai lakosság jó néhány fontos társadalmi, kulturális és gazdasági igényének kielégítését; ⁽⁸⁾

14. hogy Európa-szerte annak az elvnek az elterjesztése, hogy az emberek és tárgyak adatait csak egyszer rögzítsék, és ne kelljen újra és újra űrlapok kitöltésével bajlódni, nagyban elősegíti a lakosságot érintő felesleges bürokrácia csökkentését, illetve általánosságban az adminisztratív költségek mérséklését. Ennek során gondoskodni kell az adatvédelmi jogi szempontoknak való megfelelésről;

15. hogy alapkövetelmény, hogy az IKT-k minél jobb kihasználása érdekében számolják fel az egyes polgárok hozzáférési lehetősége, illetve felszereltségi szintje között az Európai Unió különböző részeiben, különösen a legkülső régiókban továbbra is tapasztalható egyenlőtlenségeket. Ez különösen igaz a helyi és regionális önkormányzatokra, amelyek esetében nemcsak az országokon belüli különböző régiók között vannak jól látható különbségek, de méretüktől függően a helyi önkormányzatok között is. Az informatikai technológiák kiterjesztett használatához szükséges technikai, szervezési és személyzeti kapacitások előteremtését illetően a kisvárosok és a falvak általában messze elmaradnak. Emiatt kezdeti lépésként egységes platformokat kell kínálni, hogy a települési és városi önkormányzati szolgáltatások hálózati szolgáltatásként elérhető szoftverként működhessenek. Ehhez olyan új keletű informatikai fejlesztések kiaknázására is szükség lesz, mint a virtualizáció és a számítási felhő, amelyekkel csökkenthető a projektek kivitelezésének költsége és időtartama; ennek a fejlesztésnek alapvetően már meglévő platformokból kiindulva, nyílt forráskódok felhasználásával kellene végbemennie;

16. hogy a dokumentumnak külön ki kellene emelnie, hogy át kell hidalni a régiók között tátongó szakadékot, vagy legalábbis meg kell akadályozni, hogy tovább mélyülhessen. Tisztában vagyunk annak kockázatával, hogy elektronikus kormányzati projekteket esetleg csak bizonyos régiókban fogadnak el és valósítanak meg;

⁽³⁾ CdR 156/2009 fin.

⁽⁴⁾ CdR 104/2010 fin.

⁽⁵⁾ COM(2009) 116 végleges.

⁽⁶⁾ COM(2010) 743 végleges.

⁽⁷⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽⁸⁾ CdR 14/2010 fin.

17. hogy az olyan zökkenőmentes határokon átnyúló szolgáltatások, amelyek lehetővé teszik, hogy a vállalkozások EU-szerte kínálhassanak szolgáltatásokat és termékeket (SPOCS – egyszerűsített online eljárások határokon átnyúló szolgáltatásokhoz) egyszerű elektronikus közbeszerzés útján (PEPPOL – páneurópai online közbeszerzés), jelentősen előrelendítik majd a további vállalkozásfejlesztést az EU-ban;

18. hogy míg a nyílt forráskódú szoftvereket a piac egyre inkább elfogadja, a nyílt szabványok és a nyílt interfészek is a szervezetek, rendszerek és eszközök közötti adatátvitel és -felhasználás, valamint az interoperabilitás kulcsai;

19. hogy a helyi és regionális önkormányzatoknak központi szerepük és nagy felelősségük van a szélessávú hozzáféréssel kapcsolatos fejlesztések terén az olyan területeken, ahol a piaci mechanizmusok nem bizonyulnak elégségesnek; ⁽⁹⁾

20. Támogatja az Európai Parlament „Szélessávú hozzáférés Európában: beruházás a digitális technológia által vezérelt növekedésbe” ⁽¹⁰⁾ témában készült 2011. július 6-i állásfoglalását, és különösen azt a nézetet, hogy az egyetemes szolgáltatási kötelezettség jelentősen hozzájárulna a szélessávú hírközlés kiépítéséhez vidéki térségekben.

21. hogy a jó minőségű és megfizethető szélessávú szolgáltatásokhoz való hozzáférés javíthatja a helyi és regionális önkormányzatok által nyújtott szolgáltatások rendelkezésre állását és minőségét, és egyben megkönnyítheti – a mikro-, kis- és középvállalkozások számára – a termékek értékesítését. A távoli régiók és közösségek, különösen a legkülső régiók számára várhatóan jelentős előnnyel jár majd a szélessávú szolgáltatásokhoz való szélesebb körű és gyorsabb hozzáférés; ⁽¹¹⁾

22. hogy a szélessávhoz való hozzáférés ezáltal lehetővé tenné a vidéki területek távoli fekvéséből eredő hátrányok kiegyensúlyozását a közigazgatás és a felhasználók (magánszemélyek és vállalkozások) közötti jobb kommunikáció révén; ⁽¹²⁾

23. hogy a kifejlesztésre váró elektronikus kormányzati szolgáltatásoknak olyan területekre is ki kell terjedniük, mint a felhasználók és a közigazgatás kapcsolata; a közigazgatás hozzájárulása a nyilvános vita élénkítéséhez (az alapvető közérdekű adatok közzététele, nyilvános fórumok létrehozása, online konzultáció, és szélesebb értelemben a polgárokkal folytatott konzultáció új mechanizmusai); a vállalkozások közigazgatási ügyeinek intézése (pl. szociális adatok bejelentése, a munkaerő-felvétel bejelentése, az adóügyi és könyvelési adatok továbbítása); az elektronikus kereskedelmi technikák alkalmazása a közbeszerzések során (e-közbeszerzés); valamint az új munka- és szervezési módszerek a közigazgatásban (a szakmák átalakítása, kooperatív munka, távmunka);

24. hogy minél hamarabb be kell vezetni azokat az intézkedéseket, amelyek arra irányulnak, hogy – összhangban az EU-nak az európai digitális menetrend keretében tett kötelezettségvállalásával – 2013-ig minden európai polgárnak legyen hozzáférése alapszintű szélessávú internetkapcsolathoz, és 2020-ig gyors és supergyors szélessávú internetkapcsolathoz;

25. hogy az elektronikus kormányzati eszközökben ott rejlik a szén-dioxid-kibocsátás csökkentésének lehetősége, és ennek kiaknázása érdekében a régiók és városok vezető szerepet tölthetnének be a helyi fellépést elősegítő informatikai lehetőségek feltérképezésében, a technológiákkal kapcsolatos legjobb gyakorlatok megosztásában, a projektpartnerek megtalálásában, az informatikai eszközökre szánt források elosztásában, az elért haladás felmérésében, valamint az eredmények kommunikálásában.

A Régiók Bizottsága rámutat,

26. hogy a szolgáltatási ágazat kiemelt jelentőséggel bír az IKT-k által kínált előnyök kiaknázásában, mivel az olyan ágazatok, mint a nagy- és kiskereskedelem, illetve a pénzügyi és üzleti szolgáltatások, az IKT-kba beruházó legfontosabb szektorok közé tartoznak; ⁽¹³⁾

27. hogy ha a digitális szakadék továbbra is megmarad, az súlyosbítja a társadalmi kirekesztést és a gazdasági egyenlőtlenségeket. Ezért digitális téren is létfontosságú az esélyegyenlőség megteremtése, mind társadalmi, mind pedig gazdasági okokból. A digitális társadalmi befogadás tehát döntő jelentőséggel bír a 2011–2015-ös időszakra szóló európai elektronikus kormányzati cselekvési terv célkitűzéseinek, ennél fogva pedig az Európa 2020 stratégia ⁽¹⁴⁾ társadalmi és gazdasági fejlesztési célkitűzéseinek megvalósításában;

28. hogy a magánélet védelmének biztosítása bizonyos tényezőktől függ: ilyen a közigazgatási szervek szervezése (amelyek zöme helyi szintű); az uniós szabályozás konvergenciája; az innovatív kultúra terjesztése a közigazgatási szervek dolgozói körében – többek között egységes etikai kódex révén – és a polgárok körében – annak elősegítése révén, hogy tisztában legyenek digitális fogyasztói jogaikkal –; illetve az IKT-alapú alkalmazások kezelése; ⁽¹⁵⁾

29. hogy az internet-infrastruktúra kiépítése és a kapcsolódó szolgáltatások kifejlesztése során a biztonsági követelmények betartását minden szinten biztosítani kell. Ezzel biztosítható a magánélet és a személyes adatok lehető legmagasabb fokú védelme, továbbá megakadályozható a személyes adatok bármilyen illetéktelen megfigyelése és a profilalkotás, ideértve a vásárlási szokásokat, az egészségi állapotot, az orvosi aktákat stb.; ⁽¹⁶⁾

30. hogy a helyi és regionális önkormányzatoknak kulcsszerepük van a számítógépes bűnözés elleni küzdelemben és az adatbiztonság védelmében. Be kellene vonni a számítógépes bűnözési statisztikákat szolgáló adatok összegyűjtésébe és az ezzel foglalkozó személyek képzésébe;

31. hogy – a közsférabeli információk piacán uralkodó verseny elvét illetően – garantálni kell, hogy a magánszolgáltatók ugyanazon feltételek mellett működhessenek, mint a közintézmények; lehetővé kell tenni, hogy a közsférabeli adatokhoz magánszemélyek is hozzáférhessenek; és világosan meg kell fogalmazni, hogy ezeket az adatokat milyen feltételek mellett lehet kereskedelmi célokra felhasználni; ⁽¹⁷⁾

⁽¹³⁾ *The Economic Impact of ICT Measurement, Evidence and Implications [Az IKT gazdasági hatása – mérések, eredmények, következtetések]* – OECD Publishing (2004).

⁽¹⁴⁾ COM(2010) 2020.

⁽¹⁵⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽¹⁶⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽¹⁷⁾ CdR 247/2009.

⁽⁹⁾ CdR 5/2008 fin.

⁽¹⁰⁾ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2011-0322+0+DOC+XML+V0//HU>.

⁽¹¹⁾ CdR 252/2005 fin.

⁽¹²⁾ CdR 14/2010 fin.

32. hogy az elektronikus kormányzati cselekvési terv és a hozzá kapcsolódó közpolitikák alapját képező folyamatok irányításában rendkívüli jelentőséggel bír az Európai Unió, a tagállamok, illetve a helyi és regionális önkormányzatok összehangolt és a szubszidiaritás elvének teljes körű betartásával történő fellépése, amint azt az RB a többszintű kormányzásról szóló fehér könyvében is hangsúlyozta; ⁽¹⁸⁾

A Régiók Bizottsága megjegyzi,

33. hogy a szociális partnereknek, a helyi és regionális önkormányzatoknak és a kormányoknak együtt kell működniük, hogy beinduljon az emberi erőforrások fejlesztésének, a szervezeti átalakításoknak, az IKT-knak és a termelékenységnek a kedvező körforgása, és hogy az IKT-kat hatékonyan fejlesszék és használják fel. Az IKT-kkal kapcsolatos alapszintű ismeretek terjesztését, magas szintű képességek kialakítását, egész életen át tartó tanulás ösztönzését, valamint az IKT-k eredményes alkalmazásához szükséges irányítási és hálózatépítési képességek növelését célzó politikák különösen fontosak, ⁽¹⁹⁾ és a helyi és regionális önkormányzatok alapvető kompetenciái közé tartoznak;

34. hogy a szóban forgó közleményben az Európai Bizottság nem kis számú cselekvést sorol fel, amelyeket az elektronikus kormányzati cselekvési terv keretében kíván véghezvinni;

35. hogy úgy tűnik, hogy a közleményben előirányzott intézkedések és cselekvések a jelenlegi formájukban nem sértik az arányosság elvét, mivel nem lépnek túl a kitűzött célok eléréséhez szükséges mértéken. A tagállamoknak az intézkedések okozta többletterheit a lehető legalacsonyabb szintre kell csökkenteni, és gazdaságossági szempontból meg kell vizsgálni;

36. hogy a javasolt cselekvési forma („puha” politikai intézkedések) a kívánt célkitűzések eléréséhez a lehető legegyszerűbb, és a lehető legnagyobb mozgásteret hagyja meg a tagállami (és egyben regionális) döntéshozatal számára;

37. hogy a végrehajtandó konkrét intézkedéseket szorosan nyomon kell követni és ki kell értékelni, hogy azok biztosan ne haladják meg a kitűzött célok eléréséhez szükséges mértéket, a tagállamok továbbra is a lehető legnagyobb mozgástérrel rendelkezzenek a döntéshozatalhoz, és a vállalkozásokra ne háruljon felesleges terhelés. Ennek érdekében be kell vezetni egy rendszert a folyamatok nyomon követésére;

38. hogy a biztonság sérelme veszélyt jelent a közműszolgáltatókra (vízművek, energiaszolgáltatók, környezetbarát áramszolgáltatók stb.);

39. hogy az éghajlatváltozás hatásainak kezelése az egyik legfontosabb politikai kihívás, amellyel a helyi és regionális önkormányzatoknak az elkövetkező években szembe kell nézniük; továbbá hogy a 2020-ra kitűzött nagyra törő célok eléréséhez biztosítani kell az IKT-alapú megoldások megfelelő rendelkezésre állását és azok egész Európában való elterjesztését;

⁽¹⁸⁾ CdR 89/2009 fin.

⁽¹⁹⁾ *The Economic Impact of ICT Measurement, Evidence and Implications [Az IKT gazdasági hatása – mérések, eredmények, következtetések]* – OECD Publishing (2004).

40. hogy a régiók – a településekhez hasonlóan – kulcsfontosságú szerepet játszanak a fenntartható növekedést szolgáló IKT területén, hiszen számos, a tervezéshez, engedélyezéshez, beruházáshoz, beszerzéshez, termeléshez és fogyasztáshoz kapcsolódó tevékenységért felelősek. A közlekedés, a lakó- és középületek, valamint a közvilágítási infrastruktúra – amelyek tervezése és biztosítása a helyi és regionális önkormányzatok feladata – területén jelentős CO₂-kibocsátás-csökkentés és energiamegtakarítás érhető el. Ezenkívül pedig az IKT-kban rejlő hatalmas energiahatékonyság-növelési potenciál javítja az Európai Unió versenyképességét és a helyi és regionális szintű üzleti lehetőségeket;

A Régiók Bizottsága a következőket ajánlja:

41. az Európai Bizottság és a tagállamok kormányai tevékenyen ösztönözzék a helyi és regionális önkormányzatok bevonását az IKT-innovációk közszférében való felhasználásába, mégpedig a legjobb európai gyakorlatok támogatásával, valamint tanácsadással és módszertani ajánlások megfogalmazásával; ⁽²⁰⁾

42. a bizalommal és biztonsággal kapcsolatos kérdéseket illetően valamennyi alkalmazottat alapos képzésben kellene részesíteni, különösen a (például a hálózatok, rendszerek, biztonság, adatvédelem terén dolgozó) szaktechnikusokat, a különböző elven működő biztonsági eljárásokkal közvetlenül foglalkozó személyzetet, valamint az innovációs és korszerűsítési folyamatokba általában vagy közvetve bevont személyzetet (például a fogyasztók számára digitális jártasságot oktatókat); ⁽²¹⁾

43. az Európai Bizottság dolgozzon ki hatásvizsgálatot az információs rendszerek vonatkozásában, és ez képezze részét a kormányközi kapcsolatok magatartási kódexének, az új politikák és új jogszabályok településekre és régiókra gyakorolt hatásának értékelését célozva. Ehhez változtatásokra van szükség az információk kezelése terén, és új technológiákat kell alkalmazni. Az információs rendszerekre gyakorolt hatás vizsgálatának céljai a következők:

— annak megfelelően korai szakaszban történő meghatározása, hogy egy adott jogszabály átültethető-e a gyakorlatba,

— annak vizsgálata, hogy az elektronikus kormányzás építőelemei hogyan járulhatnak hozzá a zavartalan végrehajtáshoz,

— a szükséges végrehajtási támogatás megfelelő mértékének meghatározása – tekintettel a jelenlegi fejlettségi szintekre és a települések alkalmazkodóképességére;

44. nagyobb hangsúlyt kellene helyezni a helyi és regionális szintű figyelemfelkeltésre, egyrészt azért, mert nincsenek meg a kellő ismeretek, illetve mechanizmusok az újrafelhasználható információk azonosítására, másrészt pedig segíteni kell a közigazgatási szervezeteknek, hogy átláthatóbban működjenek, és népszerűsíthessék a közszféra információinak további felhasználását; ⁽²²⁾

⁽²⁰⁾ CdR 156/2009 fin.

⁽²¹⁾ CdR 104/2010 fin.

⁽²²⁾ CdR 247/2009.

45. az európai helyi és regionális önkormányzatoknak minél szélesebb körben ki kellene használniuk az IKT nyújtotta lehetőségeket, segítve ezzel a népesség öregedésével járó problémák megoldását és ily módon javítva az idősebb emberek életminőségét, megőrizve kapcsolatukat a helyi közösségekkel, és személyre szabott szolgáltatások nyújtásával elősegítve a helyi és regionális versenyképességet. ⁽²³⁾

Kelt Brüsszelben, 2011. október 12-én.

a Régiók Bizottsága
elnöke
Mercedes BRESSO

⁽²³⁾ CdR 84/2007 fin.

A Régiók Bizottsága véleménye – Az Európai Unióban működő területi önkormányzatok tisztviselőinek és alkalmazottainak európai és nemzetközi mobilitása

(2012/C 9/13)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- jelzi, hogy mivel a területi önkormányzatok tisztviselői és alkalmazottai szoros és napi kapcsolatban vannak a nagyközönséggel és a helyi választott képviselőkkel, az egész életen át tartó tanulás keretén belüli mobilitásuk – egy másik területi önkormányzathoz való ideiglenes áthelyezésük révén – megerősítene az európai üzenet átadásában játszott szerepüket;
- utal arra, hogy a helyi és regionális szinten dolgozók európai és nemzetközi mobilitása segítheti az Európai Unió tagállamait abban, hogy modern és hatékony, az uniós vívmányok végrehajtásához szükséges struktúrákkal, emberi erőforrásokkal és vezetési képességekkel ellátott közigazgatást alakítsanak ki;
- jelzi, hogy a mobilitás révén a nyelvi akadályok is csökkenthetők Európában azáltal, hogy a tisztviselőket és egyéb alkalmazottakat több nyelv elsajátítására ösztönzik;
- felhívja a figyelmet az Európai Unió Bírósága legutóbbi ítéletére, amely kimondja, hogy a tagállamok egyik közintézménye által alkalmazott, majd egy másik közintézményhez áthelyezett munkavállaló díjazása nem szabad hogy „pusztán az áthelyezés tényének okán” csökkenjen.

Előadó Mireille LACOMBE (FR/PES), Puy-de-Dôme megye önkormányzatának tagja

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1. Általános megjegyzések

Miért döntött a Régiók Bizottsága amellett, hogy saját kezdeményezési véleményt szentel e témának?

1. emlékeztet arra, hogy a Lisszaboni Szerződés megerősíti az európai integráció területi dimenzióját és indokoltá teszi a többszintű kormányzás megvalósítását, amelyhez a Régiók Bizottsága többszintű kormányzásról szóló fehér könyve⁽¹⁾ számos intézkedést javasol;

2. emlékeztet arra, hogy a területi önkormányzatokat be kell vonni az Európa 2020 stratégia kialakításába és végrehajtásába, többek között az „Új készségek és munkahelyek menetrendje”⁽²⁾ és a „Mozgásban az ifjúság”⁽³⁾ elnevezésű kiemelt kezdeményezésekbe ahhoz, hogy az teljes mértékben működőképes legyen;

3. úgy véli, hogy a területi önkormányzatok az uniós bővítés, a szomszédságpolitika és a külkapcsolatok – különösen a decentralizált együttműködés keretében nyújtott fejlesztési támogatás – terén betöltött szerepének megerősítése, ahogyan azt a Régiók Bizottsága „Helyi hatóságok: a fejlesztés tevékeny szereplői” című véleményében⁽⁴⁾ kifejti, szükségessé teszi a humán erőforrások kiigazítását annak érdekében, hogy lehetővé tegyünk számukra az európai közpolitikák megértését és az azokra való felkészülést;

4. jelzi, hogy mivel a területi önkormányzatok tisztviselői és alkalmazottai szoros és napi kapcsolatban vannak a nagyközön-séggel és a helyi választott képviselőkkel, az egész életen át tartó tanulás keretén belüli mobilitásuk – egy másik területi önkormányzathoz való ideiglenes áthelyezésük révén – megerősítené az európai üzenet átadásában játszott szerepüket;

5. megjegyzi, hogy a közsféra az Európai Unió munkaerő-piacának 20,3 %-át teszi ki.⁽⁵⁾ A területi tisztviselők és alkalmazottak tapasztalat- és szakismeretcsereje céljából történő mobilitása illeszkedik a munkavállalók Unión belüli szabad mozgása keretébe az EUMSZ 45. cikkében meghatározottak szerint, és az uniós polgárság lényeges elemét képezi;

6. rámutat az RB mobilitás melletti elkötelezettségére, függetlenül attól, hogy arra az oktatás vagy a szakmai élet területén kerül sor. A mobilitás azon túlmenően, hogy jelentősen hozzájárul a személyes és szakmai kiteljesedéshez, az európai identitás megerősítéséhez is hozzájárul, miközben javítja a gazdasági, társadalmi és területi kohéziót az Európai Unión belül;⁽⁶⁾

7. jelzi, hogy a szubszidiaritás elvének megfelelően a tagállamok többségében közvetlenül a területi önkormányzatok felelősek a közérdekű szolgáltatások kialakításáért és rendelkezésre bocsátásáért, emellett biztosítaniuk kell a közigazgatás lehető leghatékonyabb működését is. A helyi és regionális szint széles körű ismeretekkel és tapasztalatokkal rendelkezik. Ez az a szint, ahol a bevált gyakorlatok cseréje lehetővé teszi a legtöbb innovatív módszer megtalálását;

8. utal a tájékoztatás hiányára a területi tisztviselők és alkalmazottak európai és nemzetközi mobilitási lehetőségeivel kapcsolatban, ami nem könnyíti meg a területi önkormányzatok közötti cserét;

Hogyan fejt ki pozitív hatást a területi önkormányzatok tisztviselőinek és egyéb alkalmazottainak európai és nemzetközi mobilitása?

9. utal arra, hogy a helyi és regionális szinten dolgozó európai és nemzetközi mobilitása segítheti az Európai Unió tagállamait abban, hogy modern és hatékony, az uniós vívmányok végrehajtásához szükséges struktúrákkal, emberi erőforrásokkal és vezetési képességekkel ellátott közigazgatást alakítsanak ki;

10. hangsúlyozza, hogy a transznacionális mobilitás hozzájárul a kohézióhoz. A mobilitási programban részt vevő tisztviselők közvetlen vagy közvetett módon a társadalom mindenki érdekében történő javításán dolgoznak helyi, regionális és nemzeti szinten. A kutatások alapján a „társadalmi tőke” közvetlen jótékony hatással van az európai régiók növekedési szintjére;⁽⁷⁾

11. hangsúlyozza, hogy az érintett lakosság részvételét elősegítő demokratikus kormányzás mellett – a fellépési területek, illetve a bevont állami és magán szereplők sokféleségének köszönhetően – a helyi és regionális önkormányzatok közötti együttműködés is jelentős tényező a területi fejlesztésben. Ez az együttműködés a helyi lakosság és környezet számára is kedvező termelési, értékesítési és gazdasági folyamatokat indíthat el;

12. jelzi, hogy a mobilitás révén a nyelvi akadályok is csökkenthetők Európában azáltal, hogy a tisztviselőket és egyéb alkalmazottakat több nyelv elsajátítására ösztönzik;

13. hangsúlyozza, hogy a területi önkormányzatok fontos szerepet játszanak a határokon átnyúló mobilitásban, és ezáltal hozzájárulnak az európai integráció megerősítéséhez, valamint a tagjelölt országoknak a közösségi joganyaggal való megismertetéséhez. Mivel a területi önkormányzatok a közigazgatás terén nagyon kiterjedt tapasztalatokkal és ismeretekkel rendelkeznek, pontosan ez az a szint ad lehetőséget a legjobb megoldások megtalálására és fontos partnerségeket kialakítására;

⁽¹⁾ CdR 89/2009 fin.

⁽²⁾ COM(2010) 682 végleges.

⁽³⁾ COM(2010) 477 végleges.

⁽⁴⁾ CdR 312/2008 fin.

⁽⁵⁾ SEC(2010) 1609 final.

⁽⁶⁾ CdR 292/2010 fin.

⁽⁷⁾ Social Capital and Regional Economic Growth [A társadalmi tőke és a regionális gazdasági növekedés] (Beugelsdijk és van Schaik, 2003).

2. Szükséges intézkedések

14. a városok és a régiók jobb együttműködése érdekében kéri az Európai Bizottságot a területi tisztviselők és egyéb alkalmazottak európai és nemzetközi mobilitása ösztönzésének a támogatására, és egy adatbázist tartalmazó internetes portál létrehozására, amely összegyűjti a bevált gyakorlatokat, a projekteket, a mobilitással kapcsolatos lehetőségeket és annak jogi és gazdasági feltételeit. Az Európai Bizottság támaszkodhatna a nemzeti, regionális és helyi szinten rendelkezésre álló információkra, és hozzáférhetővé tehetné azokat a területi tisztviselők és alkalmazottak számára;

15. hangsúlyozza, hogy a területi önkormányzatoknak a fejlesztési segítségnyújtásban és a fejlődő országokkal való nemzetközi együttműködési programokban betöltött szerepe több figyelmet érdemel; ⁽⁸⁾

16. kéri, hogy jobban vegyék figyelembe a területi önkormányzatoknak az együttműködés területén játszott szerepét, mivel jelentős vállalásról van szó; a szubszidiaritás elvét tiszteletben tartva az önkormányzatok vannak a legjobb helyzetben a mobilitáshoz való hozzáférés támogatásához. Ennek megfelelően részt kell venniük azon együttműködési programok kialakításában, amelyeket a helyi és európai közpolitikákat kezelő területi önkormányzatok tisztviselői és alkalmazottai foglalmaznak meg;

17. javasolja, hogy az uniós tisztviselőket is át lehessen helyezni a területi önkormányzatokhoz;

18. jelzi, hogy e véleménynek vonatkoznia kell az Európai Területi Együttműködési Csoportosulások (EGTC) tisztviselőire és egyéb alkalmazottaira is. Különösen a határ menti területeken lehet ugyanis az európai tisztviselők Európán belüli és nemzetközi mobilitását tesztelni. Ebben a kontextusban ezek a területek európai kísérleti laboratóriumként működhetnek. Ezért az Uniónak támogatnia kell a határon át ingázó munkavállalók tájékoztatási szolgáltatának kifejlesztését, amely a mobilitás fontos tényezője lenne;

19. kéri azokat az uniós tagállamokat, amelyek még nem rendelkeznek területi tisztviselőik és más alkalmazottaik európai és nemzetközi mobilitását lehetővé tevő, valamint a más tagállamokból érkező területi tisztviselők fogadását is szabályozó, a szociális partnerekkel egyeztetve kialakított jogi rendelkezésekkel, hogy pótolják e hiányosságot. Az ilyen jogszabályok bevezetése hasznos a mobilitásban részt vevő alkalmazottak jogainak és kötelességeinek megfelelő meghatározásához. A keretrendelkezéseknek abban is lényeges a szerepük, hogy meghatározzák a mobilitás kritériumait, ezen belül is a szükséges szakmai és nyelvi kompetenciákat, az időszakos kiküldetés

időtartamát, a fogadó területi önkormányzatnak a küldő önkormányzattal való összehasonlíthatóságát, valamint a kiküldetésnek az érintett önkormányzatokra vonatkozó többlettértékét;

20. felhívja a figyelmet az Európai Unió Bírósága legutóbbi ítéletére, ⁽⁹⁾ amely kimondja, hogy a tagállamok egyik közintézménye által alkalmazott, majd egy másik közintézményhez áthelyezett munkavállaló díjazása nem szabad hogy „pusztán az áthelyezés tényének okán” csökkenjen;

21. hangsúlyozza, hogy mivel az állami szektorban magas a női alkalmazottak aránya, minden intézkedésnek figyelembe kell vennie a nők és a férfiak közötti esélyegyenlőség megerősítésének fontosságát, nem utolsósorban megfelelő ellátási lehetőségeket biztosítva a gondozásra szoruló felnőttek és gyermekek számára, hogy több nő tudjon részt venni a mobilitási programokban;

22. hangsúlyozza, hogy hasznos lenne, ha az Európai Bizottság az érintett európai szervezetekkel közös felmérést készítené a területi tisztviselők elmúlt öt év során megvalósult mobilitásáról, amely értékelné az önkormányzat számára jelentkező többlettértéket, és az összetett projektek menedzseléséhez szükséges új kompetenciák megszerzését a vezető tisztségviselők által;

23. javasolja, hogy az Európai Bizottság, a Régiók Bizottságával koordináltan szervezzen ún. „mobilitási találkozót”, amelyeken európai intézmények és önkormányzatok kapcsolatba léphetnek egymással annak érdekében, hogy a mobilitásban részt vevő területi tisztviselők és egyéb alkalmazottak, valamint a külföldi karrierre vágyók cseréjét lehetővé tegyék. Létre lehetne hozni a mobilitás („mobilis”) díját, amelyet a mobilitásban részt venni kívánó önkormányzatoknak ítélnének oda;

24. megvalósíthatósági tanulmány készítését javasolja az Európai Bizottságnak, hogy idővel létrehozza a területi önkormányzati tisztviselők és alkalmazottak európai csereprogramját;

25. kéri, hogy a területi alkalmazottak mobilitásának pénzügyi támogatását (jelenleg ez olyan programokon keresztül valósul meg, mint az INTERREG az IVC, az URBACT és a CARDS) továbbra is biztosítsák az Unió új pénzügyi tervében;

26. javasolja, hogy az Európai Bizottság indítson tájékoztató kampányt a területi alkalmazottak mobilitásának hozzáadott értékéről, bátorítva ezzel a bevált gyakorlatoknak nem csupán az Európai Unión belüli, hanem a tagjelölt államok és a harmadik országok területi önkormányzatai között megvalósuló cseréjét is.

Kelt Brüsszelben, 2011. október 12-én.

*a Régiók Bizottsága
elnöke*

Mercedes BRESSO

⁽⁸⁾ CdR 408/2010 fin.

⁽⁹⁾ Scattolon-ügy (C-108/10).

A Régiók Bizottsága véleménye – A sport európai dimenziójának fejlesztése

(2012/C 9/14)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- kiemeli, hogy a helyi és regionális önkormányzatok mindig is elismerték és kiaknázták a sport nevelő hatását, valamint belefoglalták azt oktatási politikáikba és az életminőség javítását szolgáló intézkedéseikbe, beleértve a közegészségügy területét is,
- különösen üdvözli az Európai Bizottság által tett lépéseket a csalás és a korrupció elleni küzdelem támogatására a sport területén,
- kiemeli a sport morális értékeit, ezen belül különösen azt, hogy a fiatalokkal meg kell ismertetni a kudarc és a fair play értékét, elsőként az edzők és a szakemberek segítségével, akiknek példák alapján kell őket tanítaniuk annak érdekében, hogy gátat szabjanak a tisztességtelen és a neveléssel ellentétes gyakorlatoknak,
- hangsúlyozza az olyan sportkezdeményezések, mint a Speciális Olimpia vagy a Paraolimpiai Játékok társadalmi értékét, amelyek a fogyatékkal élők társadalmi beilleszkedésén túlmenően különböző mértékben hozzájárulnak személyes függetlenségükhöz is,
- az egész életen át tartó tanulás keretében újjító támogató kezdeményezéseket javasol az iskolai test-edzés ösztönzésére, főként a négy és tizennégy év közötti korosztályok esetében,
- kéri, hogy teljes körűen aknázzák ki a sport-infrastruktúrák és sporttevékenységek támogatása terén az Európai Regionális Fejlesztési Alap nyújtotta lehetőségeket, valamint a sportágazatban dolgozók képességeinek megerősítése és foglalkoztathatóságának javítása tekintetében az Európai Szociális Alap kínálta lehetőségeket.

Előadó	Roberto PELLA (IT/EPP), Valdengo város önkormányzatának tagja, Biella város önkormányzatának tagja
Referenciaszöveg	A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: A sport európai dimenziójának fejlesztése COM(2011) 12 végleges

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Általános megjegyzések

1. általában üdvözlöi az Európai Bizottság „A sport európai dimenziójának fejlesztése” című közleményét,⁽¹⁾ amely a sportról szóló fehér könyv⁽²⁾ folytatását képezi, és amely az uniós fellépés jogalapjaként az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 165. cikkére hivatkozik. A közlemény 15 prioritással foglalkozik, melyeket az alábbi négy fő témakörbe csoportosít: a sport társadalmi szerepe, a sport gazdasági dimenziója, a sport szervezése valamint együttműködés harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel a sport terén;

2. üdvözlöi, hogy az Európai Bizottság – a sportról szóló fehér könyvben már megtalálható elveket felelevenítve – megerősítette, hogy a sikeres stratégia megvalósításához össze kell hangolni az intézkedéseket a sport és az azzal összefüggő ágazatok – egészségügy, oktatás, képzés, ifjúságpolitika, regionális fejlesztés és kohéziós politika, társadalmi integráció, foglalkoztatás, állampolgárság, bel- és igazságügy, kutatás, belső piac és verseny – terén;

3. hangsúlyozza, hogy az EUMSZ 165. cikke a sport terén alkalmazandó ösztönző intézkedésekről is említést tesz, amelyek alapján az Európai Bizottság mérlegelhetette volna a jelenlegi pénzügyi kereten belül egy új finanszírozási programra, például az uniós sportra irányuló kétéves programra vonatkozó javaslatot;

4. az Európai Bizottsággal összhangban megerősíti, hogy az EUMSZ 165. cikke elismeri a sport sajátos természetét, amit az Európai Unió Bíróságának joggyakorlata is megerősít; és szükségesnek tartja, hogy az uniós jogszabályok kidolgozásakor és alkalmazásakor vegyék figyelembe a sport sajátos jellegét;

5. elégedettséggel emeli ki, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 6. és 165. cikke a sport vonatkozásában támogató, összehangoló és kiegészítő hatáskört biztosít az Európai Uniónak. Ez lendületet ad a sport európai dimenziója fejlesztésének. Tiszteletben tartva a szubszidiaritás elvét és a sportot irányító struktúrák autonómiáját, az európai

intézkedések a tagállamok és a regionális és helyi önkormányzatok sporttal kapcsolatos kezdeményezéseikhez európai hozzáadott értéket biztosítanak, mivel növelik a sport területén tett intézkedések hatását;

6. hangsúlyozza, hogy a sport, illetve az azt irányító és szabályozó nemzeti, európai és nemzetközi szervezetek (a NOB és a nemzeti olimpiai bizottságok, a fogyatékkal élők sportját és a tömegsportot képviselő sportszakszövetségek és szervezetek) hatékonyan képesek hozzájárulni az Unió és különösen az Európa 2020 stratégia hosszú távú céljainak megvalósításához, valamint új perspektívák megteremtéséhez, mindegyik a fiatalok foglalkoztatása terén;

7. kiemeli a sport szerepét az európai identitás formálásában, valamint a fajgyűlölet és az idegengyűlölet elleni küzdelemben;

8. üdvözlöi, hogy az Európai Bizottság és az Európai Unió Tanácsa (a Tanács) elismeri a sport terén tett közös intézkedési javaslatok összetettségét és a tagállamok közötti nem hivatalos együttműködési formák szükségességét annak érdekében, hogy biztosítsák a bevált gyakorlatok folyamatos cseréjét és az eredmények terjesztését;

9. örömmel nyugtázza, hogy az Európai Bizottság és a Tanács⁽³⁾ kifejezi abbéli szándékát, hogy támogatni kívánja a sport terén azokat a nem hivatalos szakértői csoportokat, amelyeket a tagállamok kívánnak létrehozni, és amelyek a sporttal foglalkozó tanácsi munkacsoportnak tesznek jelentést. Ezzel kapcsolatban kéri, hogy az ilyen csoportokba vonják be az RB-t;

10. üdvözlöi azt a tényt, hogy az Európai Bizottság Belső Piaci és Szolgáltatási Főigazgatósága (DG MARKT) független tanulmányt készített az európai alulról szerveződő sport finanszírozásáról a különböző finanszírozási rendszerek (pl. állami, regionális és helyi finanszírozás, a háztartásokból és önkéntes tevékenységekből érkező hozzájárulások, szponzorálásból származó és médiabevétel, az online és egyéb szerencsejátékok szervezéséből adódó bevétel) értékelése érdekében. A tanulmány a belső piaci politikák széles körét is elemzi, amelyek közvetlen hatást gyakorolnak a szóban forgó finanszírozási rendszerekre. A Régiók Bizottsága felkéri az Európai Bizottságot, hogy a helyi és regionális önkormányzatokat, valamint őt magát is vonja be közvetlenül a jelenlegi és jövőbeli kutatási projektekre, mivel az adott szervek ösztönzőleg hatnak, és szorosabb kapcsolatban állnak az érintett szereplőkkel;

⁽¹⁾ COM(2011) 12.

⁽²⁾ COM(2007) 391.

⁽³⁾ A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott állásfoglalás a sportra vonatkozó uniós munkaterről (2011–2014).

A helyi és regionális önkormányzatok szerepe

11. alapvető fontosságúnak tartja a helyi és regionális szervezeteknek a sport európai dimenziója fejlesztésében betöltött szerepét, mivel intézményi hatáskörük keretein belül hozzájárulnak a sporthoz kapcsolódó szolgáltatások állampolgárok számára történő biztosításához, amely szolgáltatások a közigazgatási intézkedések fontos eszközeivé válnak a társadalmi integráció és a hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelem előmozdítása érdekében;

12. kiemeli ezenfelül, hogy a helyi és regionális önkormányzatok alapvető szerepet játszanak a sporttevékenységek és a hozzájuk tartozó infrastruktúra finanszírozásában. Emellett a helyi és regionális önkormányzatok a sportszervezetekkel, illetve – ahol léteznek ilyenek – a nemzeti olimpiai bizottságok területi struktúráival karöltve alapvető szerepet játszanak az állampolgárok sportra való ösztönzésében. Ezenkívül emellett foglal állást, hogy azokban az országokban, amelyek még nem rendelkeznek ilyen struktúrákkal, regionális struktúrákat kell kiépíteni a sport számára, amelyek regionális szinten fontos szerepet játszanak a sportra való mozgósításban és a sport támogatásában;

13. emlékeztet arra, hogy a helyi és regionális önkormányzatok létfontosságú szerepet játszanak az adott területen élő és a sportban különböző szinten érintett szereplők koordinálásában, különösen az egyesületek és a sport terén végzett önkéntes munka támogatásával;

14. hangsúlyozza továbbá, hogy a helyi és regionális önkormányzatok felismerik és kihasználják a sport nevelő hatását, és egyesítik azt az iskolapolitikákkal, valamint a lakosok életminőségének és egészségügyi állapotának javítását célzó intézkedésekkel;

15. létfontosságúnak tartja, hogy az Európai Bizottság a sport szervezéséhez kapcsolódó alapelvként tiszteletben tartsa a sportirányítási struktúrák autonómiáját és a tagállamok hatásköreit a szubszidiaritás elvével összhangban;

16. emellett fontosnak tartja az olyan kihívások kezelését, mint a sporteseményekhez kapcsolódó erőszak és intolerancia, valamint a sporttal kapcsolatban tapasztalt transznacionális kihívásokkal – mint például a csalás, a „bundázás” és a dopping – szembeni határozottabb és jogszabályi jellegű fellépést;

17. felkéri az Európai Bizottságot, hogy biztosítson jelentős szerepet a Régiók Bizottságának, a helyi és regionális önkormányzatoknak, a nemzeti sportszervezeteknek, illetve – ahol léteznek ilyenek – a nemzeti olimpiai bizottságok területi struktúráinak a sportpolitikák tervezési és végrehajtási fázisában egyaránt;

18. hangsúlyozza, hogy a sport elősegíti a közintézmények, egyesületek, szövetségek, klubok és más szervezetek közötti kapcsolatok kialakítását, és szükségesnek tartja olyan hálózatok létrehozását, amelyek könnyebbé és gyorsabbá teszik a sporttal kapcsolatos ismeretek cseréjét, és fokozzák a sport társadalmi hatásait. Ezzel összefüggésben a közintézmények helyi szinten működő hálózatainak létrehozása jelentős előrelépést jelentene a települések sporttal kapcsolatos szerepének erősítésében, elősegítve a sport társadalmi hatásait, és lehetővé tenné, hogy hozzájáruljanak a sport európai szintű fejlesztéséhez;

19. kéri az Európai Bizottságot, hogy a sport területén és a különböző kapcsolódó területeken – az oktatás, az egész életen át tartó tanulás, a közegészségügy, az ifjúság, az állampolgárság, a kutatás, a társadalmi befogadás, a nemek egyenlősége és a rasszizmus elleni küzdelem terén – meglévő programokat támogató ösztönző intézkedések kapcsán aktívan vonja be a Régiók Bizottságát a következő többéves pénzügyi keret meghatározását kísérő vitákba;

20. fontosnak tartja, hogy az e dokumentumban foglalt javaslatokkal összefüggésben az Európai Bizottság a kezdetektől bevonja a Régiók Bizottságát minden jelenlegi vagy jövőbeli előkészítő tevékenységbe, illetve javasolt speciális fellépésbe;

21. javasolja az Európai Bizottságnak, hogy támogassa a közvetlenül a helyi és regionális önkormányzatok, sportszervezetek, illetve – ahol léteznek ilyenek – a nemzeti olimpiai bizottságok területi struktúrái által közvetlenül javasolt, a sport terén végzett önkéntes munka támogatására és az e célból végzett toborzásra irányuló projektekhez kapcsolódó konkrét intézkedéseket;

A sport társadalmi szerepe

22. értékeli, hogy az Európai Bizottság nem csak a versenysport terén fordít figyelmet a dopping megfékezésének szükségességére, hiszen a probléma már amatőr szinten is egyre nagyobb méreteket ölt, ami súlyos egészségügyi kockázatot jelent;

23. úgy véli, hogy hatékony intézkedés lenne, ha jobban megértenénk a doppinghasználat elterjedtségét az amatőr sportban, és a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján először is rendszeres ellenőrzéseket és stratégiákat vezetnénk be a tiltott anyagok és doppingerek nem professzionális környezetben történő használatának csökkentése érdekében, ezt követően pedig szigorítani kellene a büntetéseket, a kábítószerek esetéhez hasonlóan. Ezeknek az intézkedéseknek – amelyeket össze kellene hangolni – elő kellene segíteniük, hogy a doppingellenes stratégiákkal kapcsolatos bevált gyakorlatot valamennyi érintett elfogadja, és megossza egymással. A doppingeszer-kereskedéssel kapcsolatban kéri, hogy az EU csatlakozzon az Európai Doppingellenes Egyezményhez, mely elismeri a WADA szerepét a doppingellenes küzdelemben;

24. kiemeli a sport-igazságszolgáltatás és a rendes igazságszolgáltatás időbeli eltérésének a problémáját. Úgy véli, hogy az Európai Bizottságnak ebben a tekintetben megfelelő jogi intézkedéseket kell tennie a doppingeszer-kereskedelem elleni büntetőjogi rendelkezések megerősítése érdekében;

25. javasolja egy egységes doppingellenes rendszer bevezetését az EU országokban, mely előírná a versenyek alatt vagy azokon kívül végzendő doppingellenes ellenőrzések minimális számát;

26. hangsúlyozza, hogy mielőbb meg kell fékezni az illegális sportfogadásokat, amelyek aláássák a sport társadalmi és nevelő funkcióját. Örömet fejez ki azzal kapcsolatban, hogy az Európai Bizottság tett már lépéseket a fenti probléma leküzdésére;

27. különösen nagyra értékeli, hogy az Európai Bizottság intézkedéseket kezdeményezett a sport területén elkövetett csalások és a korrupció ellen azáltal, hogy ezeket a tevékenységeket bevonta az – egy 2011-re tervezett átfogóbb korrupcióellenes csomag keretében a magánszektorban tapasztalható korrupció elleni küzdelemmel foglalkozó – 2003/568/IB európai tanácsi határozat hatálya alá;

28. hangsúlyozza az Európai Bizottság fellépésének jelentőségét egyfelől az olyan partnerségi formák ösztönzése érdekében, amelyek elősegítik a csalások és a „bundázott” mérkőzésekkel kapcsolatos botrányok megelőzését szolgáló korai előrejelző rendszerek fejlesztését, másfelől a szervezett bűnözés európai sportba való begyűrűzésének megakadályozása érdekében azáltal, hogy a tagállamokat a sport terén elkövetett csalások kapcsán drasztikus lépések megtételére és a vonatkozó szankciók harmonizálására biztatja;

29. felhívja a figyelmet a sportban megtestesülő etikai értékekre és különösen arra, hogy a fiataloknak meg kell tanítani a „veresség” és a „fair play” értékelését, amely tekintetben főként az edzőknek és a technikai személyzetnek kell példát mutatniuk, hogy véget lehessen vetni a helytelen és félrevelő helyzeteknek, amelyek – sajnálatos módon – a sportesemények végén gyakran előfordulnak;

30. az Európai Bizottsággal egyetértve nélkülözhetetlennek tartja a sport és az oktatás kapcsolatának ösztönzését a sport által az egészségügyi problémák megelőzése és ezáltal az emberek jólétének fokozása (elsősorban az elhízás és a szív- és érrendszeri megbetegedések kezelése) terén gyakorolt kedvező hatások kihasználása érdekében, ezáltal hosszú távon hozzájárulva a regionális költségvetésekből jelentős részt kihasználó egészségügyi kiadások csökkentéséhez;

31. felhívja a figyelmet a mindennapos sporttevékenység gyakorlásának jelentőségére minden korosztály számára, a gyermekektől a felnőtteken át az idősekig, valamint kimondottan fontosnak tartja a „Sport mindenkinek” koncepció megvalósítását és a rendszeres testmozgás folyamatos népszerűsítését;

32. hangsúlyozza, hogy az integratív sporttevékenységek jelentőségét figyelembe véve lehetőségeket kell teremteni arra, hogy a fogyatékkal élő sportolók és diákok az iskolában és iskolán kívül is naponta sportolhassanak, valamint hogy a támogatási lehetőségek terén figyelmet kapjon a fogyatékkal élők sportolásának támogatása és fejlesztése is;

33. felszólítja a nemzeti hatóságokat, valamint a helyi és regionális önkormányzatokat, hogy az iskolákban segítsék elő a mindennapos ingyenes sportolási lehetőséget a diákok számára, megfelelő infrastruktúrákat biztosítva hozzá;

34. intézkedéseket javasol a sport dimenziójának megerősítése érdekében az óvodai és iskolai tantervekben;

35. kéri, hogy a mozgásra nevelés már az óvodában kezdődjön el, és hogy a tagállamok teremtsenek kedvező feltételeket az olyan iskolai testnevelés-oktatáshoz, amely figyelembe

veszi a gyermekek és fiatalok pedagógiai, fizikai és pszichológiai jellemzőit; ezenfelül úgy véli, hogy a sportoktatás a holisztikus oktatás egyik központi jelentőségű kérdése;

36. azt ajánlja, hogy ismerjék el a fiatal sportolók „párhuzamos” szakképzésének szükségességét, mégpedig különös tekintettel a fiatalabbakra; ehhez az oktatás minőségének biztosítása érdekében szigorú és rendszeres ellenőrzésre van szükség; továbbá úgy véli, hogy ennek során erkölcsi, nevelői és a professzionális sport szempontjából fontos értékeket is közvetíteni kell;

37. sürgeti, hogy a régiók és tagállamok által kölcsönösen elismert közös standardok alapján növeljék a munkavállalók, oktatók és edzők mobilitását a sport területén;

38. javasolja annak előmozdítását és bevezetését, hogy a magas szintű sportolók a sport európai nagyköveteivé váljanak akár sportkarrierjük alatt, akár az után;

39. hangsúlyozza, hogy az Európai Bizottság közleményében nem hívja fel közvetlenül és gondosan a figyelmet a sportban végzett önkéntes szolgálatra, amely a sportban rejlő valódi társadalmi potenciált jelenti;

40. ezért kéri az Európai Bizottságot és a helyi és regionális önkormányzatokat, hogy mindig fordítsanak nagy figyelmet a sport terén végzett önkéntes munkára, mely az oktatás minden szintjén hatékony támogatást jelenthet, gazdagítva az oktatási programokat, illetve hasznos eszközt képezve az egész életen át tartó tanulás folyamatában. Ugyanígy alapvető segítséget nyújthat a helyi és regionális önkormányzatok és a sportszervezetek számára olyan rendezvények megszervezésében, melyek közelebb hozzák az embereket a sporthoz, mégpedig abban a szellemben, mely munkájuk nonprofit jellegére jellemző;

41. kiemeli, hogy a sport terén végzett önkéntes tevékenység tekintetében érvényesülnie kell a szolidaritás elvének, ezért azt egyértelműen el kell különíteni a magasán javadalmazott hivatásos sporttevékenységektől;

42. a helyi és regionális önkormányzatok nevében kéri a sport társadalmi értékének növelését, az Európai Bizottság szándéka szerint a sporttal összefüggő strukturális alapok, valamint az „Európai városok a sport terén végzett önkéntes munkáért” projektre igényelhető támogatás igénybevitelével; helyesnek tartja a sportnak mint a társadalmi feszültségek megelőzésére és a társadalmi integráció előmozdítására szolgáló értékes eszköznek a felhasználását ingyenesen igénybe vehető kis sportlétesítmények (mini-sportpályák) kialakítása révén, különösen a szociálisan vagy földrajzilag hátrányos helyzetű területeken, különös tekintettel a kicsi és az elszigetelt falvakra;

43. hangsúlyozza a Speciális Olimpiához és a Paralimpiához hasonló sportkezdeményezések társadalmi jelentőségét, mivel azok elősegítik a fogyatékkal élők társadalmi befogadását és különböző mértékben hozzájárulnak személyi autonómiájuk növeléséhez és ahhoz, hogy a társadalom aktív szereplőivé válhassanak;

44. kiemeli, hogy fontos a fogyatékosokkal élők minden nap folytatott sporttevékenységének elősegítése is, például a fizikai, értelmi vagy érzékszervi fogyatékosokkal élők sportlehetőséghez juttatására létrejött sportszövetségek részére a sporttevékenység gyakorlásához szükséges speciális felszerelés beszerzésének vagy cseréjének fedezésére juttatott források útján, valamint az építészeti akadályok végleges megszüntetése révén annak érdekében, hogy a létesítmények könnyen megközelíthetők legyenek nemcsak a sportot végzők, hanem a nagyobb események nézői számára is; főként a demográfiai változások fényében kellene a sportlétesítményeket és -lehetőségeket egyre inkább az idősebbek igényeihez is igazítani;

45. javasolja a nők sportban való részvételének támogatását az összes egyéni és csapatsporthoz való egyenlő hozzáférés esélyének megteremtése, különféle szabályok bevezetése és a női versenyeknek szóló egyenlő sajtófigyelem, illetve a női sportok számára nyújtott egyenlő finanszírozási feltételek biztosítása révén, bármely korosztályról legyen is szó;

46. azt ajánlja az Európai Bizottságnak, hogy ne hagyja figyelmen kívül az egyetemek, szövetségek és ifjúsági klubok fontos szerepét, amelyeket be kell vonni a sport értékének növelését célzó folyamatba;

A sport gazdasági vetülete

47. kiemeli, hogy a világ GDP-jének körülbelül 2 %-át a sportágazat termeli, és hangsúlyozza, hogy a sport, a sportipar, a sportturizmus és a sportesemények rendezése pozitív hatást gyakorolnak a gazdaságra, és különösképpen a turizmus ágazatára és a foglalkoztatásra is; kiemeli emellett, hogy ezek az elemek igen jelentősek a munkahelyteremtés, valamint a kis- és középvállalkozások értéktéremtése szempontjából;

48. értékeli, hogy az Európai Bizottság a tagállamok közötti együttműködésen keresztül részt vállal a sport gazdasági jelentőségének felmérésében olyan sportágazati szatellit számlák révén, amelyek segítségével ki lehet szűrni a nemzeti számlákból a sporthoz kapcsolódó tevékenységekre, így feltérképezhető, hogy a sport és a hozzá kapcsolódó gazdasági tevékenységek mekkora hozzáadott értéket képviselnek;

49. azt ajánlja az Európai Bizottságnak, hogy az említett szatellit számlák elkészítésébe vonja be a helyi és a regionális önkormányzatokat, mivel ők tudják a sportágazat szereplőit, a tagállami és az európai hatóságokat és az egyetemi oktatókat is közvetlenül megszólítani;

50. rendkívül fontosnak tartja, hogy a sportot érintő intézkedések az Európai Regionális Fejlesztési Alapból (ERFA), az Európai Szociális Alapból (ESZA), a sporthoz kapcsolódó jelenlegi uniós keretprogramokból, valamint a következő uniós költségvetési időszakban elindítani javasolt, kifejezetten a sportra irányuló uniós keretprogramból is finanszírozhatók legyenek; ezért kéri, hogy teljes körűen aknázzák ki a sport-infrastruktúrát és sporttevékenységek támogatása terén az ERFA nyújtotta

lehetőségeket, valamint a sportágazatban dolgozók képességeinek megerősítése és foglalkoztathatóságának javítása tekintetében az ESZA kínálta lehetőségeket;

51. üdvözli és helyesli az Európai Bizottság sportszervezeteknek szóló azon javaslatát, hogy a közvetítési jogok együttes értékesítésének mechanizmusait a bevételek megfelelő újraelosztásának biztosítása – így a „szegény és gazdag sportok” közötti különbség csökkentése - érdekében az uniós versenyjognak és az állampolgárok információhoz való jogának teljes tiszteletben tartásával, pénzügyi szolidaritási mechanizmusokkal alakítsák ki;

A sport szervezése

52. üdvözlendőnek tartaná a sportban aktív és kevésbé aktív európai polgárokra közvetlen hatást gyakorló kezdeményezések indítását és támogatását, például „a sport európai évének” meghirdetését, különböző európai sportfesztiválok rendezését és a „sport európai napjának” bevezetését. Az ilyen kezdeményezések hozzájárulást jelentenének az európai sportpolitika kialakításához;

53. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy speciális uniós pénzügyi támogatás révén az „Európa kulturális fővárosa”, az „Európa zöld fővárosa” és az „európai ifjúság fővárosa” kezdeményezések mintájára megerősítsék az – 1991 óta magánfinanszírozással megrendezett és Európában egyre nagyobb nyilvánosságot élvező – a „sport európai fővárosa” kezdeményezést. Az uniós finanszírozás lehetővé tenné e programok további fejlesztését, és felügyeletet biztosítana az Európai Bizottság részéről;

54. kéri olyan népszerűsítő kampányok és/vagy sportesemények megszervezését, melyek a legfontosabb társadalmi kérdésekkel, így a rasszizmussal és az idegengyűlölettel, a kiskorúak kizsákmányolásával, a fiatalok bűnözésével, a szervezett bűnözés minden formája elleni küzdelemmel, vagy pedig a fontosabb emberi jogi kérdésekkel foglalkoznak, ahol a sport konkrét közös uniós értékeket mozgíthat elő a különböző nemzedékek nagy sportolóinak közreműködése révén;

55. rámutat a közrend nagy sportesemények alkalmával történő védelme érdekében létrehozott nemzetközi szintű rendőri együttműködés igazolt hatékonyságára;

56. kiemeli, hogy az ilyen jellegű rendőri együttműködés szükséges, valamint hogy hatékonyan és kötelezően ki kell terjeszteni a fő sporteseményekre, amelyeket az Európai Unió területén rendeznek, akkor is, ha nemcsak a tagállamok, hanem tagjelölt, lehetséges tagjelölt, illetve harmadik országok is érintettek;

57. üdvözli, hogy egyes európai sportszervezetek olyan intézkedéseket fogadtak el, amelyek célja az európai labdarúgásban a pénzügyi *fair play* fokozása a belső piaci és versenyjogi szabályok betartása révén;

58. kéri az Európai Bizottságot és a Tanácsot, hogy elemezzék azon tényezőket, amelyek hozzájárulnak a „bundázás” problémájának megoldásához;

59. kéri, hogy hallgassák meg véleményét az online szerencsejáték-szolgáltatások nyújtásának témaköréről szóló jövőbeli európai bizottsági konzultáció során;

60. kéri, hogy hatékony módon és behatóan foglalkozzanak a sportügynökök számára meghatározott átigazolási szabályokkal;

61. kéri a csapatsportokban a saját nevelésű játékosokra vonatkozó esetleges szabályok következményeinek pozitív értékelését a sport elismert sajátosságának fényében;

Együttműködés harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel

62. javasolja a sport terén folytatott nemzetközi együttműködés kereteinek pontosabb meghatározását, különleges figyelmet fordítva az országokra, az Európai Unió tagjelölt és a lehetséges tagjelölt országaira, valamint az Európa Tanács tagországaira;

63. kiemeli, hogy a helyi és regionális önkormányzatok, amelyek már működtetnek különböző társulási formákat és testvérkapcsolatokat, az idők során megszilárdított kapcsolataik révén kiemelt szerepet tölthetnek be az együttműködés optimalizálásában;

Következtetések

64. hangsúlyozza, hogy fontos a helyi és regionális önkormányzatok nagymértékű bevonása az Európai Bizottsággal, a Tanáccsal és a nemzeti sporthatóságokkal kialakított közös menetrend alapján;

65. üdvözli, hogy a közlemény megemlíti a sport helyi és regionális dimenzióját, a sportinfrastruktúrák és a fenntartható sporttevékenységek támogatásával együtt;

66. felhívja a figyelmet a sport környezeti szempontjaira, arra, hogy európai és regionális szintű intézkedés szükséges a sportlétesítmények környezetvédelmi szempontból megfelelő, környezetkímélő építési technológiákat és anyagokat alkalmazó és szigorúbb energiahatékonysági előírásokat szem előtt tartó

kialakításának ösztönzése érdekében; javasolja – ahol az lehetséges – környezetbarát sportkezdeményezések ösztönzését, így többek között a fenntartható mobilitás, különösen a tömegközlekedési és az emberi erővel hajtott eszközök használata előnyben részesítését és a tömeg utazásából származó éghajlati hatások korlátozását vagy megszüntetését célzó kompenzációs intézkedések bevezetését;

67. kéri, hogy a strukturális alapokból finanszírozhatók legyenek a sportprogramok és -kezdeményezések is, ha szoros összefüggésben állnak az Európa 2020 stratégia céljaival (intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés). Ezáltal teljes mértékben ki lehet használni a sportnak mint a helyi és regionális fejlesztés, a városrehabilitáció, a vidékfejlesztés, a társadalmi befogadás, a foglalkoztathatóság, a munkahelyteremtés eszközének az előnyeit. A sport finanszírozása és a sporthoz való hozzáférés tekintetében lényeges szerepet betöltő helyi és regionális önkormányzatokat ezért fokozottabban be kell vonni a vonatkozó uniós szintű vitákba;

68. a sportpolitikák előmozdítása érdekében javasolja egy egyetemek közötti hálózat támogatását a helyi és regionális önkormányzatokon keresztül;

69. az iskolai testneveléshez kapcsolódóan javasolja az innovatív kezdeményezések támogatását az egész életen át tartó tanulás keretében, különösen négy és tizennyolc éves kor között;

70. kéri, hogy a sportesemények gazdasági hatásáról szóló tanulmány készítésébe közvetlenül vonják be a helyi és regionális önkormányzatokat a sporttevékenységek nyomon követésének és adatbankjának létrehozása révén, ami lehetővé teszi a különböző rendezvények elemzését és az azokkal kapcsolatos adatgyűjtést;

71. kéri az Európai Bizottságot, hogy nagyobb mértékben vonja be a helyi és regionális önkormányzatokat és a nemzeti sportszervezeteket, illetve – ahol léteznek ilyenek – a nemzeti olimpiai bizottságok területi struktúráit az európai sportforum és az évente megrendezendő találkozók megszervezésébe, mivel ezek az összejövetelek alapul szolgálnak a sporttal kapcsolatos tevékenységeknek a vonatkozó uniós alapokba, programokba és kezdeményezésekbe történő beépítéséhez.

Kelt Brüsszelben, 2011. október 12-én.

A Régiók Bizottsága
elnöke
Mercedes BRESSO

2012-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 310 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	840 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	100 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

